

— श्री —

सिद्धायल भङ्गातीर्थ- स्तवनावली.

प्रकाशक—

भावसार गांडासाल मानयंछ
वरतेज

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગતરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક . ૧૨૨૦૬ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨-૧૧૫૭૧૦૧૫૧

વિષય ૫૩૪.૬૬૦

શ્રી
સિદ્ધાચલ મહાતીર્થ-
સ્તવનાવલી.

(શ્રી સિદ્ધાચળ અને ચોવીશ તીર્થ'કર
પ્રભુનાં ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો, અને
સ્તુતિઓનો સંગ્રહ.)

પ્રકાશક-

||વસાર-ગાંડાલાલ માનચંદ-વેલાણી
વરતેજ.

પ્રત ૧૦૦૦

પીર સં. ૨૪૪૯ } * { આત્મ સં. ૨૯
ક્રમ સં. ૧૯૭૯ } { ઇસ્વી સન ૧૯૨૩

सिद्धिगिरि-स्तुति.

લાગે છે આ દિવસ સધળો, આજ આનંદકારી,
 દેખી શુંગો સિદ્ધગિરિ તણાં, સૌખ્ય સૌંદર્યકારી;
 આત્માનંદી ગુરુ ગુણ ગ્રહે, ભક્તિ ભાવેથી પૂર્ણ,
 તે માટે શ્રી ગિરિવર કરો, પાપ સધળાંજ ચૂર્ણ.

આ બુક અમદાવાદ-શ્રી વીરશાસન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
શાહ કેશવલાલ દલસુખભાઈએ છાપી.

११२०६

गुरु-स्तुति.

પ્રસારી જૈનોની, જયવતિ જયશ્રી જગતમાં,
ગજાવી ગર્જને, જિનમત સુવાણી દૃઢતમાં;
ખજાવી ખાહોશો, ફરજ મુનિની હારી મદને,
સ્મરો તે સ્નેહથી, વિજાય વિજયાનંદ પદને.

પ્રસ્તાવના.

વિક્રમ સંવત્ ૧૯૭૨ માં મહારા પરમો-
પકારી ગુરૂવર્ય ઉપાધ્યાયજી શ્રીમદ્ વીરવિ-
જયજી મહારાજ શીહોરમાં ખિરાજતા
હતા, ત્યારે તેઓશ્રીના દર્શનાર્થે ઘણી
વખત મહારે ત્યાં જવાનું થતું. એક વ-
ખતે મહે આ પ્રકારની સ્તવનાવળી છપા-
વવાનો મહારો વિચાર ગુરૂવર્યના પ્રશિષ્ય
અને પૂજ્ય પંન્યાસજી શ્રી દ્વાનવિજયજી
મહારાજના શિષ્ય મુનિરાજ શ્રીમંગળવિ-
જયજીને પ્રદર્શિત કર્યો, અને તૈયાર કરી
આપવા વિનંતિ પણ કરી, જેથી તેઓએ જૂઠી
જૂઠી ખુકોમાંથી આ સ્તવનાદિકનો સંગ્રહ
કરી આપ્યો હતો, તેને છપાવવાની શરૂ-
આત પણ તેજ વખતે થયેલ, પરંતુ કારણ

વશાત્ કામ અટકાવેલ, તેને આજે લાંબા સમયે તૈયાર કરાવી તીર્થભક્તિ રસિક મહારા ધર્મખંધુઓને સમર્પણ કરવાનો સુ-અવસર મળવાથી મહને પરમ સંતોષ થાય છે.

જે ભૂમિ મહાપુરુષોના ચરણ કમળથી સ્પર્શિત થયેલી હોય અને જેના સ્પર્શન દર્શન અને ભક્તિથી સંસાર રૂપ સમુદ્ર તરાય તેને તીર્થ કહેવામાં આવે છે. તેવાં સિદ્ધાચળ અને સમ્મેતશિખરાદિ અનેક તીર્થો છે, પરંતુ તે સર્વમાં ઉત્તમોત્તમ તીર્થ તો સિદ્ધાચળજ છે. કારણ કે એ તીર્થાધિરાજે અનંતા મહાત્માઓ પધાર્યા અને સિદ્ધિપદને પામ્યા, વળી ભવિષ્યકાળમાં પણ પધારશે અને શિવસુખને મેળવશે, જેથી એ મૂખ્ય સર્વોત્તમ અને મહા-તીર્થ કહેવાય તે સ્વભાવિક છે.

જ્યારે અનેક મહાત્માઓના સ્પર્શન અને મુક્તિ ગમનથી એ ભૂમિ મહાપવિત્ર બનેલ છે ત્યારે તે ભૂમિનું વાતાવરણ પણ શુદ્ધ હોય અને તેથીજ શુભ ભાવને ઉત્પન્ન કરનારૂં થાય તે પણ તદ્દન સાચુંજ છે. માટે માનવજીવન સફળ કરવાના અભિલાષીઓએ એ તીર્થાધિરાજનું વારંવાર સ્પર્શન દર્શન અને ભક્તિ કરવા ખાસ ધ્યાન દેવું જોઈયે. અને તેમાં-ભક્તિમાં-ભાવસ્તવમાં ખરેખર આ બુક અત્યંત ઉપયોગી બનશે એ પણ નિઃસંશય વાત છે.

ઘણું કરીને આજકાલ એક યાત્રામાં પાંચ ચૈત્યવંદન કરવાનો રીવાજ દૃષ્ટિગોચર થાય છે. તેથી આ બુકની શરૂઆતમાં પાંચ મધ્યમ ચૈત્યવંદન મૂકવામાં આવ્યાં છે. બાદ વધારાનાં શાંતિનાથપ્રભુનાં ચૈત્ય-

વંદન, સ્તવન અને સ્તુતિ હાખલ કરેલ છે. પછી સિદ્ધાચળ અને ઋષભદેવ પ્રભુનાં ચૈત્યવંદન, સ્તવન અને સ્તુતિઓ, તથા એકવીશ અને એકસો આઠ ખમાસમણના દુહા, સીમંધરસ્વામીનાં ચૈત્યવંદનાદિ અને તેના પછી ઋષભદેવ અને શાંતિનાથપ્રભુ શિવાયના બાકી રહેલ બાવીશ પ્રભુનાં ચૈત્યવંદન, સ્તવન અને સ્તુતિઓ ક્રમસર હાખલ કરવામાં આવેલ છે.

સદરહુ યુકના સંગ્રહ અને સંશોધન બદલ મહારાજ શ્રી મંગળવિજયજી મહારાજશ્રીનો અને બે ફોર્મના પ્રુફના અવલોકન માટે વઢવાણ કેમ્પ નિવાસી ધર્મબંધુ શાહ મગનલાલ વાઘજીલાઈનો આભાર માનવાનું પણ હું આ સ્થળે બૂલતો નથી.

જો કે આ યુકને શુદ્ધ કરવા તરફ પૂરતું

ધ્યાન અપાયું છે, તો પણ પ્રેસ ઉપર કા-
રમો ચડ્યા પછી (—) આ ઇકારોના
અડધા ઉપરના ભાગ, રેફ અને ટાઇપનું
ઉડી જવું, ખસી જવું વિગેરે પ્રેસ દોષ થવા
પામ્યો છે તેને તથા દૃષ્ટિથી થયેલ દોષને
સુધારી વાંચવાની ભલામણ કરી વિરમું છું.

વિક્રમ સં-૧૯૭૯.	}	ભાવસાર,
વીર નિર્વાણ તિથિ.		ગાંડાલાલ માનચંદ.
વરતેજ.		મંદ્રાદર.

અમ્હારા તરફથી છપાવી ભેટ અપાયેલ અને અપાતાં પુસ્તકો.

- ૧ પર્યુપણ્ણાષ્ટાન્હિકા વ્યાખ્યાન ભાષાંતર...(શાસ્ત્રી)
- ૨ શ્રીપાળ ચરિત્ર સત્પરાજ ગણિકૃત ... (સંસ્કૃત)
- ૩ પશ્ચોત્તર સંગ્રહ (હિંદી)
- ૪ અભક્ષ્ય અનંતકાય વિચાર... .. (ગુજરાતી)
- ૫ ઉપાધ્યાયજી શ્રીવીરવિજયજી જીવનચરિત્ર (શાસ્ત્રી)
- ૬ શ્રીસિદ્ધાચજી મહાતીર્થ સ્તવનાવળી.. (ગુજરાતી)

ભાવસાર ગાંડાલાલ માનચંદ.

વરતેજ-(ઠાકીયાવાડ)

उपाध्यायजी—

“ श्री १००८ श्रीमद् वीरविजयजी महाराज । ”

“ ગુરુ-સ્તુતિ. ”

“ વસંતતિલકા-છંદ. ”

સંગીત જાણુ પ્રતિભા સુર તાલ સાધે,
મીઠા સ્વરે લલિત ગાય પ્રમોદ વાધે;
સૂત્રાર્થ દેધ શિષ્યને કરતા સવાયા,
શ્રી વીરવિજય નમો ગુરુ ડીવઝાયા-૧

“ અનુક્રમણિકા. ”

નામ	પૃષ્ઠાંક.
૧ સ્તુતિઓ	
૨ ચૈત્યવંદન પહેલું (તલાટીએ કરવાનું)	૨
૩ ચૈત્યવંદન બીજું (શ્રીશાંતિનાથપ્રભુનું)	૮
૪ ચૈત્યવંદન ત્રીજું (રાયણ પમલાનું)	૧૧
૫ ચૈત્યવંદન ચોથું (શ્રીપુંડરીકસ્વામીનું)	૧૪
૬ ચૈત્યવંદન પાંચમું (શ્રીમૂળનાયક પ્રભુનું)	૧૬
૭ શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવંદન	૨૦
૮ શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુનાં સ્તવન	૨૧
૯ શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુની સ્તુતિ	૩૧
૧૦ શ્રી સિદ્ધાચળનાં ચૈત્યવંદન	૩૨
૧૧ શ્રી આદીશ્વર પ્રભુનું ચૈત્યવંદન	૩૪
૧૨ શ્રી પરમાત્માનું ચૈત્યવંદન	૩૫-૩૭
૧૩ શ્રી સામાન્ય જિન ચૈત્યવંદન	૩૬
૧૪ શ્રી પુંડરીકસ્વામીનું ચૈત્યવંદન	૩૭-૩૮
૧૫ શ્રી સિદ્ધાચળ અને ઋષભદેવપ્રભુનાં સ્તવન. ૩૯	
૧૬ શ્રી પુંડરીકસ્વામીનું સ્તવન	૮૩

નામ	પૃષ્ઠાંક
૧૭ શ્રી શત્રુંઘ્યની સ્તુતિઓ	૮૭
૧૮ શ્રી આદીશ્વરપ્રભુની સ્તુતિ	૯૦
૧૯ શ્રી પુંડરીકસ્વામીની સ્તુતિ	૯૧
૨૦ શ્રી શત્રુંઘ્યતીર્થ સંબંધી ૨૧ ખમાસમણના હુકા	૯૨
૨૧ શ્રી સિદ્ધગિરિનાં ૧૦૮ ખમાસમણના હુકા	૯૯
૨૨ શ્રી સીમંધરસ્વામી ચૈલવંદન, સ્તવન અને સ્તુતિ	૧૧૪
૨૩ શ્રી અન્નિતનાથ પ્રભુ ,, ,, ,,	૧૧૮
૨૪ શ્રી સંભવનાથ પ્રભુ ,, ,, ,,	૧૨૦
૨૫ શ્રી અભિનંદન સ્વામી ,, ,, ,,	૧૨૫
૨૬ શ્રી સુમતિનાથ પ્રભુ ,, ,, ,,	૧૨૭
૨૭ શ્રી પદ્મ પ્રભુ ,, ,, ,,	૧૩૨
૨૮ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ પ્રભુ ,, ,, ,,	૧૩૩
૨૯ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ,, ,, ,,	૧૩૭
૩૦ શ્રી સુવિધિનાથ પ્રભુ ,, ,, ,,	૧૩૯
૩૧ શ્રી શીતલનાથપ્રભુ ,, ,, ,,	૧૪૧
૩૨ શ્રી શ્રેયાંસનાથપ્રભુ ,, ,, ,,	૧૪૪
૩૩ શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી ,, ,, ,,	૧૪૬
૩૪ શ્રી વિમલનાથપ્રભુ ,, ,, ,,	૧૪૮

નામ	પૃષ્ઠાંક
૩૫ શ્રી અનંતનાથપ્રભુ ,, ,, ,,	૧૫૦
૩૬ શ્રી ધર્મનાથપ્રભુ ,, ,, ,,	૧૫૩
૩૭ શ્રી કુંથુનાથપ્રભુ ,, ,, ,,	૧૫૬
૩૮ શ્રી અરનાથપ્રભુ ,, ,, ,,	૧૫૮
૩૯ શ્રી મલ્લિનાથપ્રભુ ,, ,, ,,	૧૬૦
૪૦ શ્રી મુનિસુવતરવામી ,, ,, ,,	૧૬૨
૪૧ શ્રી નમિનાથપ્રભુ ,, ,, ,,	૧૬૪
૪૨ શ્રી નેમિનાથપ્રભુ ,, ,, ,,	૧૬૬
૪૩ શ્રી પાર્શ્વનાથપ્રભુ ,, ,, ,,	૧૭૨
૪૪ શ્રી મહાવીરસ્વામી ,, ,, ,,	૧૮૦
૪૫ શ્રી સમ્મેત શિખરજીનું સ્તવન	૧૮૨
૪૬ શ્રી સિદ્ધસ્વરૂપ દર્શક-પૂજા	૧૮૩
૪૭ શ્રી જ્ઞાન નવ અંગ પૂજના દુહા... ..	૧૮૫

“ स्तुतिओ । ”

“ शार्दूलविक्रीडितम् । ”

पूर्णानन्दमयं महोदयमयं, कैवल्यचिद्ब्रह्ममयं,
रूपातीतमयं स्वरूपरमणं, स्वाभाविकीश्रीमयम् ।
ज्ञानोद्योतमयं कृपारसमयं, स्याद्वादविद्यालयं,
श्रीसिद्धाचलतीर्थराजमनिशं, वन्देऽहमादीश्वरम् १

नेत्रानन्दकरी भवोदधितरी, श्रेयस्तरोर्मञ्जरी,
श्रीमद्धर्ममहानरेन्द्रनगरी, व्यापल्लताधूमरी ।
हर्षोत्कर्षशुभप्रभावलहरी, रागद्विषां जित्वरी,
मूर्तिः श्रीजिनपुङ्गवस्य भवतु, श्रेयस्करी देहिनाम् २

विश्वानन्दकरी भवाम्बुधितरी सर्वापदां कर्त्तरी,
मोक्षाध्वैकविलङ्घनाय विमला विद्या परा खेचरी ।
दृष्ट्या भावितकलमषापनयने बद्धा प्रतिज्ञा दृढा,
रम्यार्हतप्रतिमा तनोतु भविनां सर्वं मनोवाञ्छितम् ३

दर्शनं देवदेवस्य, दर्शनं पापनाशनम् ।

दर्शनं स्वर्गसोपानं, दर्शनं मोक्षसाधनम् ॥ ४ ॥

दर्शनाद् दुरितध्वंसी, वन्दनाद् वाञ्छितप्रदः ।

पूजनात् पूरकः श्रोणां, जिनः साक्षात् सुरद्रुमः ॥ ५ ॥

શ્રી આદીશ્વર શાંતિ નેમિ જિનને, શ્રી
પાર્થ વીર પ્રભો, એ પાંચે જિનરાજ આજ
પ્રભુમું, હેતે ધરી હે વિભો; કલ્યાણે કમલા
સદૈવ વિમલા, વૃદ્ધિ પમાડો અતિ, એહ-
વા ગૌતમસ્વામી લજિધ ભરીઆ, આપો
સદા સન્મતિ ॥ ૬ ॥

“ હરિગીત. ”

આનંદપૂર્ણ અનંતજ્ઞાન સહિત મહોદય-
વંત જે, નિજરૂપમાં રમતા સહજ લક્ષ્મી
સહિત ભગવંત જે; રૂપે અતીત કૃપા સ-
મુદ્ર સુજ્ઞાન જ્યોતિર્ભય સદા, સ્વાદ્વાદધામ
વિમલગિરીશ નમું પ્રથમ જિનને મુદા. ૭

જે દષ્ટિ પ્રભુ દર્શન કરે તે દષ્ટિને પણ
ધન્ય છે, જે જીવ જિનવરને સ્તવે તે જી-
વને પણ ધન્ય છે; પીયે મુદા વાણી સુધા
તે કર્ણયુગને ધન્ય છે, તુજ નામ મંત્ર
વિશદ ધરે તે હૃદયને નિત ધન્ય છે ॥૮॥

સહુ આપ્તના શિરદાર હે જગદીશ ! તું
એકજ સદા, મુજને મળ્યો તું સકલ મનને
ઈષ્ટ આપે સંપદા; હે નાથ ! નિજ સેવક
ગણી મુજને સ્વીકારો સ્નેહથી, તુલના
ધરં હું તાહરી ઉત્કર્ષ પામું જોહથી ॥૯॥

દિક્ષા મહી પ્રથમ તીર્થ તમેજ સ્થાપ્યું,
કે ભવ્યનું કઠણ દુઃખ અનંત કાપ્યું,
એવા પ્રભુ પ્રણમીયે પ્રણયે તમેને,
એવા પ્રભુ શિવ તણા અરપો અમેને ॥૧૦॥

સકળ કરમવારી, મોક્ષ માર્ગાધિકારી,
ત્રિભુવન ઉપગારી, કેવળજ્ઞાન ધારી;
ભવિજન નિત્ય સેવો, દેવ એ ભક્તિભાવે,
મહજ જિન ભજતાં, સર્વ સંપત્તિ આવે. ૧૧

જિનવર પદ સેવા, સર્વ સંપત્તિ દાઈ,
નિશદ્દિન મુખદાઈ, કલ્પવૃક્ષી સહાઈ;
નમિ વિનામ લહીજે, સર્વ વિદ્યા વડાઈ;
ઋપભ જિનહ સેવા, સાધતાં તેહ પાઈ. ૧૨

પ્રભુ દર્શન સુખ સંપદા, પ્રભુ દર્શન નવનિદ્રઃ
પ્રભુ દર્શનથી પામીયે, સકલ પદારથ સિદ્ધ.

ભાવે જિનવર પૂજયે, ભાવે દીજે દાન;
ભાવે ભાવના ભાવિયે, ભાવે કેવળજ્ઞાન. ૧૪

જીવડા જિનવર પૂજયે, પૂજ્યાનાં ફળ હોય;
રાજા નમે પ્રજા નમે, આજી ન લોપે કોય. ૧૫

કુલડાં કેરા બાગમાં, બેઠા શ્રી જિનરાજ;
જેમ તારામાં ચંદ્રમાં, તેમ શોભે મહારાજ. ૧૬

ત્રિભુવન નાયક તું ધણી, મહા મહોટો મહારાજ;
મહોટો પુણ્યે પામીઓ, તુમ દરિશન હું આજ.

આજ મનોરથ સર્વિ ફળ્યા, પ્રગટ્યા પુણ્ય દલોલ;
પાપ કરમ દૂરે રળ્યાં, નાહાં દુઃખ દંદોલ. ૧૮

પંચમ કાળે પામવો, હર્ષલ પ્રભુ દેહાર;
તો પણ તેહના નામનો, છે મહોટો આધાર. ૧૯

“ શ્રીવીતરાગાય નમઃ ”

“ શ્રીમદ્-વિજયાનંદસૂરિવરેભ્યો નમઃ ’,

શ્રી

સિદ્ધાયત્ત મહાતીર્થ-

“ સ્તવનાવલી. ”

“ ચૈત્યવંદન-વિધિ. ”

પ્રથમ ખમાસમણ દઈ ધરિયાવહી પડિક્કમી
યાવત્ લોગસ્સ સુધી કહી, પછી ઉત્તરાસંગ
નાખી, ત્રણ ખમાસમણ દઈ ઈચ્છાકારેણ સંદિ-

સહ ભગવન્ ચૈત્યવંદન કરૂં ? , “ધ્યચ્છં.” કહી,
બેસી બન્ને ઢીંચણુ ભૂમિ ઉપર સ્થાપન કરી
ચૈત્યવંદન કરવું.

“ ચૈત્યવંદન-પેહેલું. ”

(તલાટીએ કરવાનું.)

શ્રી શત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, દીઠે દુર્ગતિ વારે;
ભાવ ધરીને જે ચડે, તેને ભવ પાર ઉતારે
॥ ૧ ॥ અનંત સિદ્ધનો એહ ઠામ, સકલ
તીર્થનો રાય; પૂર્વ નવાણું ત્રણભદ્રેવ, જ્યાં
ઠવિયા પ્રભુ પાય ॥ ૨ ॥ સૂરજ કુંડ સોહામણો,
કવડ જક્ષ અભિરામ; નાભિરાયા કુલ મંડણો,
જિનંવર કરૂં પ્રણામ ॥ ૩ ॥

“ જ કિંચિ. ”

જ કિંચિ નામ તિથ્યં, સગ્ગે પાયાલિ
માણુસે લોએ; જાઈ જિણુખિંબાઈ, તાઈ સંવાઈ
વંદામિ ॥ ૧ ॥

“ નમુત્યુણં અથવા શકેસ્તવ. ”

નમુત્યુણં, અરિહંતાણં, ભગવંતાણં ।
 આદ્યગરાણં, તિથ્યરાણં, સયંસંજુદ્ધાણં ।
 પુરસ્કૃત્તમાણં, પુરસ્સીદ્ધાણં, પુરિસવર પુંડ-
 રીઆણં, પુરિસવરગંધર્વથીણં । લોગુત્તમાણં,
 લોગનાહાણં, લોગહિઆણં, લોગપર્થવાણં,
 લોગપજ્જોગગરાણં । અભયદયાણં, ચજ્જુદ્ધ-
 યાણં, મગ્ગદયાણં, સરણુદયાણં, ખોહિદયાણં ।
 ધમ્મદયાણં, ધમ્મદેસિયાણં, ધમ્મનાયગાણં,
 ધમ્મસારહીણં, ધમ્મવરચાઉરંતગ્ગવટ્ટીણં ।
 અપ્પહિલુપવરનાણુદંસણુધરાણં, વિઅદ્ધછઉ-
 માણં । જિણાણં જવયજ્જુ, તિન્નાણં તારયાણં,
 જુદ્ધાણં ખોહયાણં મુત્તાણં મોઅગાણં । સવ્વન્તુણં,
 સવ્વદરિસિણં, સિવ-મયલ-મરઅ-મણંત-મ-
 ખ્યય-મવાખ્યાહ-મપુણરાવિત્તિ, સિદ્ધિગમના-
 મધેયં, ઠાણં સંપત્તાણં, નમો જિણાણં, જિ-
 અભયાણં । જે અ અર્ધઆ સિદ્ધા, જે અ
 ભવિસ્સંતિ જ્ઞાગએ કાલે; સંપર્ધ અ વટ્ટમાણા,
 સવ્વે તિવિહેણ વંદામિ ॥

“ જાવંતિ ચેમઆઈ. ”

જાવંતિ ચેમઆઈ, ઉઠે અ અહે અ તિરિ-
અલોએ અ; સંવાઈ તાઈ વહે, ઇહ સંતો
તત્થ સંતાઈ ॥ ૧ ॥

“ જાવંત કે વિ સાહુ. ”

જાવંત કે વિ સાહુ, ભરહેરવયમહાવિદેહ
અ; સંવેસિં તેસિં પણ્ણેઓ, તિવિહેણ્ણ તિદંડ-
વિરયાણ્ણ ॥ ૧ ॥

“ પરમેષ્ઠિ-નમસ્કાર. ”

નમોઽર્હતસિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ ।

“ સિદ્ધાચળનું સ્તવન. ”

સિદ્ધાચલ ગિરિ ભેટયા રે, ધન્ય ભાગ્ય હ-
ભારા; ॥ એ આંકણી ॥ એ ગિરિવરનો મહિમા
મોટો, કહેતાં ન આવે પાર; રાયણ્ણ રૂપ સમો-
સર્થા સ્વામી, પૂરવ નવાણ્ણ વારા રો ॥ ૬૦ ॥ ૧ ॥

મૂળનાયક શ્રી આદિજિનેશ્વર, ચૌમુખ પ્રતિમા
ચાર; અષ્ટ દ્રવ્ય શું પૂજે ભાવે, સમક્તિ મૂળ
આધારા રે ॥ ૬૦ ॥ ૨ ॥ ભાવ ભક્તિશું પ્રભુ ગુણ
ગાતાં, અપના જન્મ મુધારા; યાત્રા કરી ભવિ-
જન શુભ ભાવે, નરક તિર્યંચ ગતિ વારા રે
॥ ૬૦ ॥ ૩ ॥ દૂર દેશાંતરથી હું આળ્યો, શ્ર-
વણે મુણી ગુણ તોરા; પતિત ઉદ્ધારણ ખિરદ-
તુમારે, એ તીરથ જગ સારા રે ॥ ૬૦ ॥ ૪ ॥
સંવત અઢારત્યારીમાસ અષાઢો, વદિ આઠમ
ભોમવારા; પ્રભુકે ચરણ પ્રતાપકે સંધમાં, ક્ષ-
મારત્ન પ્રભુ પ્યારા રે ॥ ૬૦ ॥ ૫ ॥

“ જય વીયરાય. ”

જય વીયરાય જગગુરુ, હોઉ મમં તુહ
પભાવઓ ભયવં. ભવનિવેઓ મગ્ગાણુ-
સારિઆ ઇકુંદલસિદ્ધી ॥ ૧ ॥ લોગવિરૂદ્ધચ્યા-
ઓ, ગુરુજણપૂજ્ય પરત્યકરણું ચ; મુહુરુજોગો
તવચણસેવણા આભવમ મંડા ॥ ૨ ॥ વારિજજઈ
જઈવિ નિઆણુ ખંધણું વીયરાય તુહ સમએ;

તહાવ મમ હુજ્જ સેવા, ભવે ભવે તુમ્હે
ચલણાણું ॥ ૩ ॥ દુખખખખખે કમ્મખખખે,
સમાહિમરણું ચ યોહિલાભો અ; સંપજજઉ
મહ એઅં, તુહ નાહ પણામ કરણેણું ॥ ૪ ॥
સર્વ મંગલ માંગલ્યં, સર્વકલ્યાણકારણમ;
પ્રધાનં સર્વધર્મણાં, જૈનં જયતિ શાસનમાપા ॥

“અરિહંત-ચેઈયાણું.”

અરિહંતચેઈયાણું, કરેમિ કાઉત્સગ્ગં ।
વંદણવત્તિઆએ, પૂઅણવત્તિઆએ, સક્કાર-
વત્તિઆએ, સમ્માણ વત્તિઆએ, યોહિલાભ-
વત્તિઆએ, નિરવસગ્ગવત્તિઆએ । સદ્ધાએ
મેહાએ ધીમએ ધારણાએ અણુપેહાએ વહ્ન-
માણીએ ઠામિ કાઉત્સગ્ગં ॥

“અનત્થ ઉસસિએણું.”

અનત્થ ઉસસિએણું, નીસસિએણું, ખાસિ-
એણું, છીએણું, જંભાધએણું, ઉડ્ડએણું, વાય-

નિસંગેણ, ભમલિએ પિત્તમુચ્છાએ । મુહુ-
 મેહિં અંગસંચાલેહિં, મુહુમેહિં ખેલસંચા-
 લેહિં, મુહુમેહિં દિક્ષિસંચાલેહિં । એવમાધમેહિં
 આગારેહિં, અભગ્ગો, અવિરાહિએ, હુન્ન
 મે કાઉસગ્ગો । જાવ અરિહંતાણું ભગવંતાણું
 નમુકારેણું ન પારેમિ । તાવ કાયં ઠાણેણું,
 માણેણું, ઝાણેણું, અપ્પાણું વોસિરામિ ॥

પછી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરવો. કા-
 ઉસગ્ગ પારી (નમોહર્ત૦) કહી સ્તુતિ કહેવી.

“ શ્રી શત્રુંજય-સ્તુતિ. ”

શ્રીશત્રુંજય તીરથ સાર, ગિરિવરમાં જેમ
 મેરૂ ઉદાર, ઠાકુર રામ અપાર । મંત્ર માંહે નવ-
 કારજ જાણું, તારામાં જેમ ચંદ્ર વખાણું,
 જલધર જલમાં જાણું । પંખીમાંહે જેમ ઉત્તમ
 હંસ, કુળમાંહે જેમ ઋષભનો વંશ, નાલિ-
 તણો જે અંશ । ક્ષમાવંતમાં શ્રીઅરિહંત,

તપ શૂરા મુનિવર મહંત, શત્રુજય ગિરિ
ગુણવંત ॥ ૧ ॥

“ ચૈત્યવંદન-ખીન્નું. ”

“ શ્રી શાંતિનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન. ”

શાંતિજિનેશ્વર સોલમા, અચિરા મુત
વંદો; વિશ્વસેન કુળ નસોમણિ, ભવિજન
મુખકંદો ॥ ૧ ॥ મૃગ લંછન જિન આઉખું,
લાખ વરસ પ્રમાણ; હૃત્થિણાઉર નયરી ધણી,
પ્રભુજી ગુણમાણ ખાણ ॥ ૨ ॥ ચાલીશ ધનુ-
પત્રી દેહડી એ, સમચોરસ સંઠાણ; વદન પદ્મ
જયું ચંદલો, દીઠે પરમ કલ્યાણ ॥ ૩ ॥

પછી (જંકિંચિત્) (નમુત્થુજીં) (જાવંતિં)
(જાવંતિં) (નમોઝહંતિં) કહી સ્તવન કહેવું.

“ શ્રી શાંતિપ્રભુ-વિનતિ. ”

મુણે શાંતિ જિણંદ સોભાગી, હું તો

થયો હું તુમ ગુણ રાગી; તુમે નિરાગી ભગ-
 વંત, જોતાં કિમ મળશે તંત ॥ સુણો ૦ ॥ ૧ ॥
 હું તો ક્રોધ કપાયનો ભરીઓ, તું તો ઉપ-
 શમ રસનો દરીયો; હું તો અજ્ઞાને આવરીઓ,
 તું તો કેવળ કમળા વરીઓ ॥ સુણો ૦ ॥ ૨ ॥
 હું તો વિષયા રસનો આશી, તેં તો વિષયા
 કીધી નિરાશી; હું તો કરમને ભારે ભાર્યો,
 તેં તો પ્રભુ ભાર ઉતાર્યો ॥ સુણો ૦ ॥ ૩ ॥ હું
 તો મોહ તણે વશ પડીઓ, તેં તો સધળા
 મોહને હણીઓ; હું તો ભવ સમુદ્રમાં ખુંઓ,
 તું તો શિવ મંદિરમાં પહોંઓ ॥ સુણો ૦ ॥ ૪ ॥
 મારે જન્મ મરણનો જોરો, તેં તોડ્યો તેહથી
 દોરો; મારો પાસો ન મેલે રાગ, તમે પ્રભુજી
 થયા વીતરાગ ॥ સુણો ૦ ॥ ૫ ॥ મને માયાએ
 મૂક્યો પાસી, તું તો નિરમંથન અવિનાશી;
 હું તો સમક્તિથી અધુરો, તું તો સકળ પદા-
 રથ પૂરો ॥ સુણો ૦ ॥ ૬ ॥ મારે તો છા પ્રભુ તુંડી
 એક, હારે મુજ સરીખા અનેક; હું તો મનથી

ન મુકું માન, તું તો માન રહિત ભગવાન
 ॥ સુશ્લો ૦ ॥ ૭ ॥ મારું કીધું કશું નાંવ થાય, તું
 તો રંકને કરે છે રાય; એક કરો મુજ મહેરબાની,
 મારો મુજરો લેજો માની ॥ સુશ્લો ૦ ॥ ૮ ॥ એક
 વાર જો નજરે નિરખો, તો કરો મુજને તુજ
 સરીખો; જો સેવક તુમ સરીખો થાશે,
 તો ગુણ તમારા ગાશે ॥ સુશ્લો ૦ ॥ ૯ ॥
 ભવો ભવ તુમ ચરણાની સેવા, હું તો
 માગું દેવાધિદેવા; સામું જીઓને સેવક જાણી,
 એવી ઉદયરત્નની વાણી ॥ સુશ્લો ૦ ॥ ૧૦ ॥

ત્યારબાદ (જય વીયરાય ૦) (અરિહંત-
 ચેક્યાણ ૦) (અન્નતથ ૦) કહી એક નવકારનો
 કાઉસગ્ગ કરવો. કાઉસગ્ગ પારી (નમોઽર્હત ૦)
 કહી સ્તુતિ કહેવી.

— ❧ —
 “ શ્રી શાંતિનાથસ્વામીની સ્તુતિ. ”

શાંતિ જિનેશ્વર સમરીએ, જેની અચિ-
 રામાય ॥ વિશ્વસેન કુળ ઉપન્યા, મૂળ લંછન
 પાય ॥ ગજપુરી નયરીનો ધણી, કંચન વરણ

છે કાય ॥ ધનુષ ચાલીસ તસ દેહડી, લાખ
વરસનું આય ॥ ૧ ॥

“ ચૈત્યવંદન-ત્રીજી ”

(રાયણ પગલાંનું.)

વિમલગિરિવર સયલ અધહર ભવિક-
જન મન રંજનો । નિજ રૂપ ધારી પાપ
ટારી આદિ જન મદ ભંજનો ॥ જગજીવ
તારે ભરમ ફારે સયલ અરિદલ ગંજનો ।
પુંડરીક ગિરિવર શૃંગ શોભે આદનાથ નિરં-
જનો ॥ ૧ ॥ અજ અમર અચલ આનંદ
રૂપી, જન્મ મરણ વિહંડનો । સુર અસુર ગાવે
ભક્તિ ભાવે વિમલગિરિ જગ મંડનો ॥ પુંડ-
રીક ગણધિપરામ પાંડવ આદિ લે બહુ મુનિ-
વરા । જીહાં મુક્તિ ગમા વર્યા રંગે કર્મ કંટક
સહુ જરા ॥ ૨ ॥ કોઈ (તીર્થ) જગમાં અન્ય
નાંદી વિમલગિરિ સમ તારકં । દૂર ભવિયાં
જે અભવિયા સદા દૃષ્ટિ નિવારકં ॥ એક ત્રીજે

પંચમે ભવ વરે શિવ દુઃખ વારક' । યહ
આશ ધારી શરણ ચારી આતમા હીત
કારક' ॥ ૩ ॥

પછી (જ'કિંચિં)(નમુત્યુષ્યં)(ભવંતિં)
(ભવંતં) (નમોઽહતં) કહી સ્તવન કહેવું.

“ રાયણ પગલાંનું સ્તવન. ”

નીલુડી રાયણ તર તળે, સુણ સુંદરી.
પીલુડા પ્રભુના પાય રે, ગુણ મંજરી; ઉન્નવલ
ધ્યાને ધ્યાયએ ॥ સુણ ॥ એહીજ મુક્તિ
ઉપાય રે ॥ ગુણ ॥ ૧ ॥ શીતળ છાયાએ બેસીએ
॥ સુણ ॥ રાતડો કરી મન રંગ રે ॥ ગુણ ॥
પૂજાએ સોવન ફલડે ॥ સુણ ॥ જેમ હોય પા-
વન અંગ રે ॥ ગુણ ॥ ૨ ॥ ખીર ઝરે જોહ
ઉપરે ॥ સુણ ॥ નેહ ધરીને એહ રે ॥ ગુણ ॥
તીજે મવે ન શવ લહે ॥ સુણ ॥ થાયે નિ-
ર્મળ દેહ રે ॥ ગુણ ॥ ૩ ॥ પ્રીત ધરી પ્રદક્ષિણા
॥ સુણ ॥ દીએ એહને જે સાર રે ॥ ગુણ ॥

અભંગ પ્રીતિ હોય જેહને ॥ સુણ૦ ॥ ભવ
ભવ તુમ આધાર રે ॥ ગુણ૦ ॥ ૪ ॥ કુસુમ
પત્ર ફળ મંજરે ॥ સુણ૦ ॥ શાખા થડ ને મૂળ રે
॥ ગુણ૦ ॥ દેવ તણા વાસાય છે ॥ સુણ૦ ॥
તીરથને અનુકૂળ રે ॥ ગુણ૦ ॥ ૫ ॥ તીરથ
ધ્યાન ધરો મુદા ॥ સુણ૦ ॥ સેવો એહની છાંય રે
॥ ગુણ૦ ॥ જ્ઞાનવિમળ ગુણ ભાખિયો ॥ સુણ૦ ॥
શત્રુંજયમાહાત્મ્ય માંહિ રે ॥ ગુણ૦ ॥ ૬ ॥

ત્યારબાદ (જય વીયરાય૦) (અરિહંત-
ચેષયાણું) (અન્નતથ૦) કહી એક નવકા-
રનો કાઉસગ કરી, પારી (નમોડર્હ ત૦) કહી
સ્તુતિ કહેવી.

“ સ્તુતિ. ”

શ્રી શત્રુંજય આદિજિન આલ્યા, પૂર્વ
નવાણું વારણ; અનંત લાભ તિહાં જનવર
જાણી, સમોસર્યા નિરધારણ; વિમળગિરિવર
માંહિમા મોટો, સિદ્ધાચળ તે ઠામણ; કાંકરે

કાંકરે અનંતા સિદ્ધા, એકસો ન આઠ ગિરિ
નામજી ॥ ૧ ॥

“ ચૈત્યવંદન-ચોથું. ”

“ શ્રી પુંડરીકસ્વામીનું ચૈત્યવંદન. ”

આદીશ્વર જિનરાયનો, ગણધર ગુણવંત,
પ્રગટ નામ પુંડરીક જસ, મહી માંહે મહંત
॥ ૧ ॥ પંચ કોર સાથે મુણીંદ, અણુસણુ જિહાં
કીધ; શુક્લ ધ્યાન ધ્યાતાં અમૂલ, કેવળ તિહાં
લીધ ॥ ૨ ॥ ચૈત્રી પૂનમને દિને એ, પામ્યા
પદ મહાનંદ; તે દિનથી પુંડરીકગિરિ, નામ
દાન સુખકંદ ॥ ૩ ॥

પછી (જ'કિંચિ) (નમુત્યુલું) (જવંતિ) -
(જવંત) (નમોઽર્હત) કહી સ્તવન કહેવું.

“ પુંડરીકસ્વામીનું સ્તવન. ”

એક દિન પુંડરીક ગણધરે લાલ, પૂછે -
શ્રી આદિ જીવંદ, સુખકારીરે; કહીએ તે ભવ-

જળ ઉતરીરે લાલ, પામીશ પરમાનંદ, ભવ
 વારીરે ॥ એક૦ ॥ ૧ ॥ કહે જિન ઇણગિરિ
 પામશેરે લાલ, જ્ઞાન અને નિવારણ, જયકા-
 રીરે; તીરથ મહિમા વાધશેરે લાલ, અધિક
 અધિક મંડાણ, નિરધારીરે ॥ એક૦ ॥ ૨ ॥
 ઇમ નિસુણીને ઇહાં આવીયારે લાલ, ધાતિ
 કરમ કર્યા દૂર, તમ વારીરે; પંચ કોડ મુનિ
 પરિવર્યારે લાલ, હુઆ સિદ્ધિ હજુર, ભવ
 વારીરે ॥ એક૦ ॥ ૩ ॥ ચૈત્રી પુનમ દિન
 કીજયેરે લાલ, પૂજા વિવિધ પ્રકાર, દિલ
 ધારીરે; રૂળ પ્રદક્ષિણા કાઉસગારે લાલ,
 લોગરસ થુઠ નમુકાર, નરનારીરે ॥ એક૦
 ॥ ૪ ॥ દશ વીશ ત્રીશ ચાળોશ ભલાંરે
 લાલ, પચાસ પુષ્પની માળ, અતિ સારીરે;
 નરભવ લાહો લીજયેરે લાલ, જેમ હોય
 જ્ઞાન વિશાળ, મનોહારીરે ॥ એક૦ ॥ ૫ ॥

ત્યારબાદ (જય વીયરાય૦) અરિહંત-
 ચૈઘ્યાણુ'૦) (અન્નતથ૦) કહી એક નવ-

કારનો કાઉસબ કરવો-કાઉસબ પારી
(નમોઽર્હત૦) કહી સ્તુતિ કહેવી.

“ શ્રી પુંડરીકસ્વામીની સ્તુતિ. ”

પુંડરીક મંડલ પાય પ્રભુમીજે, આદી-
શ્વર જિન ચંદાણ, નેમિ વિના ત્રવીશ
તીર્થકર, ગિરિ ચઢિયા આણુંદાણ, આગમ-
માંહે પુંડરીક મહિમા, ભાખ્યો જ્ઞાન દિણું-
દાણ, ચૈત્રી પૂનમ દિન દેવી ચક્રેસરી,
સૌભાગ્ય દો સુખકંદાણ ॥ ૧ ॥

“ ચૈત્યવંદન-પાંચમું. ”

(મૂળ નાયક પ્રભુનું.)

વિમલ કેવલજ્ઞાન કમલા, કલિત ત્રિ-
ભુવન હિતકર, સુરરાજ સંસ્તુત ચરણ
પંકજ, નમો આદિ જિનેશ્વર ॥ ૧ ॥ વિ-
મલ ગિરિવર શૃંગ મંડલ, પ્રવર ગુણગણ

બૃધરં; સુર અસુર કિન્નર કોડી સેવિત, ન-
 મો આદિ ॥ ૨ ॥ કરતી નાટક કિન્નરી
 ગણ, ગાય જિન ગુણ મનહરં; નિર્જરા-
 વણી નમે અહોનિશ ॥ નમો આદિ ॥ ૩ ॥
 પુંડરીક ગણપતિ સિદ્ધિ સાધી, કોડી પણ
 મુનિ મનહરં; શ્રીવિમલગિરિવર શૃંગ
 સિદ્ધા ॥ નમો આદિ ॥ ૪ ॥ નિજ સા-
 દ્ય સાધન સુર મુનિવર, કોડિનંત એ ગિ-
 રિવરં; મુક્તિ રમણી વર્યા રંગે ॥ નમો
 આદિ ॥ ૫ ॥ પાતાળ નર સુર લોક માંહી,
 વિમલગિરિવરતો પરં; નહીં અધિક
 તીરથ તીર્થપતિ કહે ॥ નમો આદિ ॥ એમ
 વિમલ ગિરિવર શિખર મંડણ, દુઃખ
 વિહંડણ દ્યાધયે; નિજ શુદ્ધ સત્તા સાધનાર્થ
 પરમ જ્યોતિ નિપાધયે ॥ ૭ ॥ જિત મોહ
 કોહ વિછોહ નિંદ્રા, પરમપદ સ્થિતિ જય-
 કરં, ગિરિરાજ સેવા કરણ તત્પર પદ્મવિજય
 મુહિતકરં ॥ ૮ ॥

પછી (જ'કિંચિં)(નમુત્થણં)(જાવંતિં)
(જાવંતં) (નમોર્હતં) કહી સ્તવન કહેવું.

“ શ્રી ઋષભદેવસ્વામીનું સ્તવન. ”

માતા મહાદેવીના નંદ, દેખી તાહરી
મૂરતિ માઈં મન લોભાણું; માઈં દીલ
લોભાણું ॥ દેખીં ॥ કશ્ચાનાગર
કશ્ચા સાગર, કાયા કંચનવાન; ધોરી
લંછન પાઉલે કાંઈ, ધનુષ પાંચસે માન
॥ માતાં ॥ ૧ ॥ ત્રિગટે બેસી ધર્મ
કહંતા, સુણે પર્ષદા બાર; જોજન
ગામિની વાણી મીઠી, વરસંતી જળધાર
॥ માતાં ॥ ૨ ॥ ઉર્વશી રૂડી અપહરાને,
રામા છે મન રંગ; પાયે નેપુર રણુઝણે
કાંઈ કરતી નાદારંભ ॥ માતાં ॥ ૩ ॥
તુંહી બ્રહ્મા તુંહી વિદ્યાતા, તું જગ તારણ
હાર; તુજ સરિખો નહિ દેવ જગતમાં,
અડવડીઆ આધાર ॥ માતાં ॥ ૪ ॥

તુંહી બ્રાતા તુંહી ત્રાતા, તુંહી જગતનો
 દેવ; સુર નર કિન્નર વાસુદેવા, કરતા તુજ
 પદ સેવ ॥ માતા૦ ॥ ૫ ॥ શ્રી સિદ્ધાચળ
 તીરથ કેરો, રાજા ઋષભ જિજ્ઞંદ; કીર્તિ
 કરે માણેક મુનિ તાહરી, ટાળો ભવ ભય
 રૂંદ ॥ માતા૦ ॥ ૬ ॥

પછી (જય વીયરાય૦) (અરિહંત-
 ચેમયાણું૦) (અજ્ઞાત૦) કહી એક ન-
 વકારનો કાઉસગ્ગ કરવો. કાઉસગ્ગ પારી
 (નમોડહંત૦) કહી સ્તુતિ કહેવી.

“ શ્રી ઋષભદેવસ્વામીની સ્તુતિ. ”
 શ્રીસિદ્ધાચળ મંડણ, ઋષભ જિજ્ઞંદ દયાલ ॥
 મરૂદેવા નંદન, વંદન કરે ત્રણ કાલ ॥ એ
 તીરથ જાણી, પૂર્વ નવાણું વાર ॥ આદી-
 શ્વર આવ્યા, જાણી લાભ અપાર ॥ ૧ ॥

“શ્રી શાંતિનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.”

સર્વારથ સિદ્ધે થકી, અવિયા શાંતિ જિનેશ;
હસ્તિનાગપુર અવતર્યા, યોનિ હસ્તિ વિશેષ
॥ ૧ ॥ માનવગણ ગુણવંતને, મેષરાશિ
મુવિલાસ; ભરણિએ જનમ્યા પ્રભુ, છદ્-
મસ્થા એક વાસ ॥ ૨ ॥ કેવલ નંદિ તર
તળે એ, પામ્યા અંતર ઝાણ; વીર કરમને
ક્ષય કરી, નવ સતશુ નિર્વાણ ॥ ૩ ॥

(૨)

જય જય શાંતિજિણંદ દેવ, હૃદય-
જાઉર સ્વામી; વિશ્વસેન કુળ અંદ સમ,
પ્રભુ અંતર જામી ॥ ૧ ॥ અચિરા ઉર સર
હંસલો, જિનવર જયકારી; મારી રોગ
નિવારકે, કીર્તિ (જગ) વિસ્તારી ॥ ૨ ॥
સોલમા જિનવર પ્રણમીએ એ, નિત્ય ઉઠી
નામી શિશ; સુર નર ભૂપ પ્રસન્ન મન, નમતાં
વાધે જગીશ ॥ ૩ ॥

“ શ્રી શાંતિજિનેશ્વર-સ્તવન. ”

(ધરે આવોજી આંખો મેરીઓ-એ દેશી.)

શ્રી શાંતિજિનેશ્વર સાહિબા, તુજ નાઠે
કેમ છુટાય; મેં લીધી કેડજ તાહરી, તેહ
પ્રસન્ન થયે રે મુકાય ॥ શ્રી શાંતિ ॥ ૧ ॥
તું વીતરાગપણું દાખવી, ભોળા જનને ભૂ-
લાવે; જાણી મેં કીધી પ્રતિગન્યા, તેહથી
કહો કોણ ડોલાવે ॥ શ્રી શાંતિ ॥ ૨ ॥
કોઈ કોઈની કેડે મત પડો, કેડે પડયાં આણે
વાજ; નીરાગી પણ પ્રભુ ખેંચીયો, ભક્તે
કરી મેં સાત રાજ ॥ શ્રી શાંતિ ॥ ૩ ॥
મન માંહિ આણી વાસિયો, હવે કેમ નિસ-
રવા દેવાય; જો ભેદ રહિત મુજ શું મિલે,
તો પલક માંહિ છુટાય ॥ શ્રી શાંતિ ॥ ૪ ॥
કબજે આવ્યા કિમ છુટશે, દીધા વિષ્ણુ
કહેણ કૃપાલ; તો શું હઠવાદ લેઈ રહ્યા,
કહે માન કરો ખુશીયાલ ॥ શ્રી શાંતિ ॥ ૫ ॥

(૨)

સોળમા શ્રી જિનરાજ, અલગ મુણે
 અમ તણી ॥ લલના ॥ ભગતથી એવડી
 કેમ, કરે છા ભોળામણી ॥ લ૦ ॥ ચરણે
 વિલગ્યો જેહ, આવીને થઈ ખરો ॥ લ૦ ॥
 નિપટ તેહથી કોણ, રાખે રસ અંતરો ॥ લ૦
 ॥ ૧ ॥ મેં તુજ કારણ સ્વામી, ઉવેખ્યા
 મુર ઘણા ॥ લ૦ ॥ માહરી દિશાથી મેં તો
 ન રાખી કાંઈ મણા ॥ લ૦ ॥ તો તુમે
 મુઝયા કેમ, અપૂઠા થઈ રહો ॥ લ૦ ॥ ચૂક
 હોવે જો કોઈ, સુખે મુખથી કહો ॥ લ૦ ॥
 તુજથી અવર ન કોય, અધિક જગતીતલે
 ॥ લ૦ ॥ જેહથી ચિત્તની વૃત્તિ, એકાંગી
 જઈ મલે ॥ લ૦ ॥ દીજે દરિસણ વાર,
 ઘણી ન લગાવીએ ॥ લ૦ ॥ વાતલડી
 અતિ મીઠીયે, કિમ વિરમાવીએ ॥ લ૦ ॥
 ૩ ॥ તું જો જલ તો હું કમલ, કમલ તો
 હું વાસના ॥ લ૦ ॥ વાસના તો હું બ્રમર,

ન મુકું આસના ॥ લ૦ ॥ તું છોડે પણ
 હું કેમ, છોડીશ તુજ ભણી ॥ લ૦ ॥
 લોકોત્તર કોષ્ટ પ્રીતિ, આવી તુજથી ખની
 ॥ લ૦ ॥ ૪ ॥ દુરથી શાને સમકિત, દધને
 ભોળવ્યો ॥ લ૦ ॥ હવે કિમ જાઉં ખોટે
 દિલાસે ઓળવ્યો ॥ લ૦ ॥ જાણી ખાસો
 દાસ, વિમાસો છો કિસ્મત ॥ લ૦ ॥ અમે
 પણ ખીજમત માંહિ, કે ખોરા કિમ થકશું
 ॥ લ૦ ॥ ૫ ॥ બીજી ખોટી વાતે, અમે
 રાચું નહીં ॥ લ૦ ॥ મેં તુમ આગળ મા-
 હરા, મનવાલી કહી ॥ લ૦ ॥ રાખો પૂરણ
 પ્રીતિ, વિમાસો શું તમે ॥ લ૦ ॥ અવસર
 લહી એકાંત, વિનવીએ છીએ અમે ॥ લ૦
 ॥ ૬ ॥ અંતરજામી સ્વામી, અચિરા નંદના
 ॥ લ૦ ॥ શાંતિકરણ શ્રીશાંતિજિન, માનજો
 વંદના ॥ લ૦ ॥ તુજ સત્વનાથી તન મન,
 આણુંદ ઉપન્યો ॥ લ૦ ॥ કહે મોહન મન
 રંગ, સુપંડિત રૂપનો ॥ લ૦ ॥ ૭ ॥

(૩)

શાંતિજિનેશ્વર સાચો સાહિબ, શાંતિ કરણ
 ઈન કલિમેં, હો-જિનજી; તું મેરા મનમેં
 તું મેરા દિલમેં; ધ્યાન ધરં પલ પલમેં-
 સાહેબજી ॥ તું મેરા ॥ ૧ ॥ ભવમાં
 ભમતાં મેં દરિશન પાચો; આશા પુરો એક
 પલમેં-હો જિનજી ॥ તું મેરા ॥ ૨ ॥
 નિરમલ જ્યોતિ વદન તુમ સોહે, નિકર્યો
 જ્યું ચંદ આદલમેં-હો જિનજી ॥ તું મેરા ॥
 ૩ ॥ મેરો મન તુમ સાથે લીના; મીન
 વસે જ્યું જલમેં-હો જિનજી ॥ તું મેરા ॥
 ૪ ॥ જિનરંગ કહે પ્રભુ શાંતિજિનેશ્વર,
 દીઠોજી દેવ સકલમેં-હો જિનજી ॥ તું
 મેરા ॥ ૫ ॥

(૪)

દુહો—એ કર જોડી વિનવું, સુણ જિનવર
 શ્રી શાંત; પાપ ખમાવું આપણાં, જે કીધાં
 એકાત ॥ ૧ ॥

ઢાળ—એકાંત કહું સુણો સ્વામી, હું તો
ચરણ તુમારા પામી ॥ મુજ માંહે કપટ છે
બહોળો, તે સુણતાં મન થાયે દહોલો ॥
પરછિદ્ર પ્રગટ મેં કીધાં, કુડાં આળ મેં
પરને દીધાં ॥ તેથી છાડવો મુજ તાત,
શાંતિનાથ સુણો મોરી વાત ॥ ૨ ॥

દુહો—ભવ અનંત ભમી આવીયો, ચરણ
તુમારે દેવ; જેમ રાખ્યો પારેવડો, તેમ રાખ્યો
મુજ હેવ ॥ ૩ ॥

ઢાળ—હવે એકેંદ્રિયાદિક જીવ, દુહવ્યા
કરતા અતિ રીવ ॥ તસ લાખ ચોરાશી
ભેદ, રાગ દ્વેષ પમાડ્યા ખેદ ॥ મૃષા બો-
લતાં નાવિ લાજ, તો કેમ સરશે આનમ
કાજ ॥ ચોરી ઇણુભવ પરભવ કીધી, પર
રમણી શું દષ્ટિજ દીધી ॥ ૪ ॥

દુહો—મધુ ખિંદુઆ સમ વિષય મુખ,
દુઃખ તો મેરુ સમાન; માન વિમાન ચિંતે
નહીં, કરતો કોડ અજ્ઞાન ॥ ૫ ॥

ઢાળ—અજ્ઞાનપણે રિદ્ધિ મેલી, વ્રત ખાર
ભલી પેરે ભેળી ॥ હવે સાર કરો પ્રભુ
મોરી, (હું તો) રાત દિવસ સેવા
કરું તોરી ॥ બહુ ઉભગો છું શ્રી શાંત,
મુજ ટાળો ભવની ભ્રાંત ॥ હું તો માયું
છું અવિચળ રાજ, ઈમ પલણે શ્રી જિન-
રાજ ॥ ૬ ॥

(૫)

(હારે મારે જોખનીયાનો લટકો દહાડા

ચારજો—એ દેશી.)

હારે મારે શાંતજિનેશ્વર અલવેસર આ
ધારજો, લેધ દીક્ષા દીયે શિક્ષા ભવિજન
લોકનેરે લોલ; હારે મારે પામી જ્ઞાન ધરી
શુભ ધ્યાન અનંતજો, તણુ ભુવન અજ-
વાળે ટાળે શોકનેરે લોલ ॥ ૧ ॥ હારે
મારે શૈલેશીમાં થઈ અલેશી સ્વામીજો,
નિજ સત્તાનો ભોગી સોગી નહિ કદારે લોલ;
હારે મારે ગુણ એકત્રીસ જગીશ અતિ

અદ્ભૂતજ્ઞે, પ્રગટ થયા અવગુણ ગયા સર્વિ
 સાદિ સદારે લોલ ॥ ૨ ॥ હાંરે મારે ગત
 આકાર શ્રીકાર સ્વરૂપ ગુણ પાંચજ્ઞે, વરણ
 વિચિત અતીતથી ગુણ પણ પામીયારે લોલ;
 હાંરે મારે દાય ગંધ સંખ્યંધ ટળ્યાથી દાયજ્ઞે,
 અરસ સરસથી ગુણ રસ પણ પ્રભુ વામી-
 યારે લોલ ॥ ૩ ॥ હાંરે મારે ફરસ આઠના
 નાશથી ગુણ લહ્યા અષ્ટજ્ઞે, ત્રણ વેદનો ખેદ
 પ્રભુ દૂરે કર્યોરે લોલ; હાંરે મારે અશરીરી
 અસંગી વળી અરહજ્ઞે, એકત્રીસ ગુણ
 વરીયો ભવ દરિઓ નિસ્તર્યોરે લોલ ॥ ૪ ॥
 હાંરે મારે પામ્યા સિદ્ધ સ્વરૂપ અનૂપ જિણ-
 દજ્ઞે, તિમ સેવકના કારક તારક ભવ તણારે
 લોલ; હાંરે મારે જિન ઉત્તમ વર ગુણભર
 પદ કજ નીતજ્ઞે, પદ્મવજ્રય કહે ભાવો
 ભાવે ભવિજનારે લોલ ॥ ૫ ॥

 (૬)

મુણ દયાનિધિ પુજ પદ પંકજ મુજ મન

મધુકર લીનો ॥ એ આંકણી ॥ પ્રભુ અચિરા-
 માતાનો જાયો, વિન્ધસેન ઉત્તમ કુળ આયો;
 એક ભવમાં દોય પદવી પાવો ॥ મુણં ॥ ૧ ॥
 તે રાત દિવસ રહે મુખ ભીનો ॥ મુણં
 ॥ ૧ ॥ પ્રભુ ચઢી જિનપદનો ભોગી, શાંતિ
 નામ થકી થાય નિરોગી; તુજ સમ અવર
 નહીં દુજે યોગી ॥ મુણં ॥ ૨ ॥ ૫૨ ખંડ
 તણે પ્રભુ તું ત્યાગી, નિજ આતમ ઋદ્ધ
 તણે રાગી; તુજ સમ અવર નહીં વૈરાગી
 ॥ મુણં ॥ ૩ ॥ વડવીર થયા સંજમધારા,
 લહે કેવળ દુગ કમળા સારી; તુજ સમ
 અવર નહીં ઉપગારી ॥ મુણં ॥ ૪ ॥
 પ્રભુ મેઘરથ ભવ ગુણ ખાણી, પારેવા
 ઉપર કરણા આણી; નિજ શરણે રાખ્યો
 મુખ ખાણી ॥ મુણં ॥ ૫ ॥ પ્રભુ કર્મ
 કટક ભવ ભય ટાળી, નિજ આતમ ગુણને
 અભુવાળી; પ્રભુ પામ્યા શિવવધુ લટકાળી
 ॥ મુણં ॥ ૬ ॥ સાહેબ એક મુજરો

માનીજે, નિજ સેવક ઉત્તમ પદ દીજે; રૂપ
કીર્તિ કરે તુજ જીવવિજય ॥ સુશ્લોક ॥ ૭ ॥

(૭)

(સારંગ.)

હમ મગન ભયે પ્રભુ ધ્યાનમેં, ધ્યાનમેં
ધ્યાનમેં ધ્યાનમેં, હમ મગન ॥ ખિસર ગદ્ય
દુવિધા તન મનકી, અચિરાસુત ગુન ગાનમેં
॥ હમ ॥ ૧ ॥ હરિ હર બ્રહ્મ પુરંદરકી
ઝલ્હિ, આવત નાંહિ કોઈ માનમેં; ચિદા-
નંદકી મોજ મચી હૈ, સમતા રસકે પાનમેં
॥ હમ ॥ ૨ ॥ ઈતને દિન તૂં નાંહિ
પિછાનો, મેરો જનમ ગયો સો અજનનમેં;
અખ તો આધિકારી હોઇ બૈઠે, પ્રભુ ગુન
અખય અજનનમેં ॥ હમ ॥ ૩ ॥ ગઈ
દિનતા સખ હી હમારી, પ્રભુ તુજ સમકિત
દાનમેં; પ્રભુ ગુન અનુભવ રસકે આગેં,
આવત નહિ કોઈ માનમેં ॥ હમ ॥ ૪ ॥

જીનહી પાયા તિનહી છીપાયા, ન કહે
કોઉ કે કાનમેં; તાલી લાગી જખઅનુભ-
વકી, તખ જાને કોઉ સાનમેં ॥ હમ૦ ॥
૫ ॥ પ્રભુ ગુન અનુભવ ચંદ્રહાસ્ય જયોં,
સો તો ન રહે મ્યાનમેં; વાચકજસ કહે
મોહ મહા અરો, છત લીચો હૈ મેદાનમેં
॥ હમ૦ ॥ ૬ ॥

(૮)

(રાગ સોરઠ.)

પ્રભુ શાન્તિજિણુંદ સુખકારી, ઘટ અંતર
કરણા ધારી રે ॥ પ્રભુ૦ ॥ એ આંકણી ॥
વિશ્વસેન અચિરાજીકો નંદન, કર્મ કલંક
નીવારી; અલખ અગોચર અકલ અમર તું,
મૃગલંછન પદ ધારી રે ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૧ ॥ કંચન
વરણ શાભા તતુ સુંદર, મૂરતી મોહન-
ગારી; પંચમો ચકી સોળમો જિનવર,
રોગ શોગ ભય વારી રે ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૨ ॥

પારાપત પ્રભુ શરણુ ગ્રહીને, અભયદાન
 દીયો ભારી; હમ પ્રભુ શાન્તિજિનેશ્વર નામે,
 લેશુ શિવ પટરાણી રે ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૩ ॥
 શાન્તિજિનેશ્વર સાહિબ મેરા, શરણુ લીયા
 મેં તેરા; કૃપા કરી મુજ ટાળો સાહિબ,
 જનમ મરણકા ફેરાં ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૪ ॥
 તન મન થીર કરે તુમ ધ્યાને, અંતરમેલ તે
 વામે; વીરવિજય કહે તુમ સેવનથી, આતમ
 આનંદ પાવે રે ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૫ ॥

“ શ્રી શાંતિનાથ-સ્તુતિ ”

“ (માલિની છંદ.) ”

ગજપુર અવતારા, વિશ્વસેન કુમારા;
 અવનિ તલે ઉદારા, ચક્રવિ લચ્છી ધારા;
 પ્રતિ દિવસ સવારા, સેવિયે શાંતિ સારા;
 ભવજલાંધ અપારા, પામીયે જેમ પારા ॥૧॥

“ શ્રી સિદ્ધાચળજીનાં ચૈત્યવંદન. ”

શ્રીશત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, સિદ્ધાચલ સાચો;
આદીશ્વર જનરાયનો, છહાં મહિમા જાચો
॥ ૧ ॥ ઇહાં અનંત ગુણવંત સાધુ, પામ્યા
શિવવાસ; એહ ગિરિ સેવાથી અધિક, હોય
લીલ વિલાસ ॥ ૨ ॥ દુષ્કૃત સર્વિ દૂરે હરે
એ, બહુ ભવ સંચિત જેહ; સકલ તીરથ
શર સેહરો, દાન નમે ધરી નેહ ॥ ૩ ॥

(૨)

સકલ સુહંકર સિદ્ધક્ષેત્ર, સિદ્ધાચલ સુ-
ણીએ; મુર નર નરપતિ અમુર ખેચર,
નિકરે જે થુણીએ ॥ ૧ ॥ સકલ તીરથ
અવતાર સાર, બહુ ગુણ ભંડાર; પુંડરીક
ગણધર જાળ, પામ્યા ભવ પાર ॥ ૨ ॥
ચૈત્રી પૂનમને દિને એ, કર્મ મર્મ કરી દૂર;
તે તીરથ આરાહિયે, દાન સુયશ ભરપૂર ॥ ૩ ॥

(૩)

શ્રીશત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, પુંડરીકગિરિ સાચો;
 વિમલાચલને તીર્થરાજ, જસ મહિમા
 જાયો ॥ ૧ ॥ મુક્તિનિલય શતકુટ નામ,
 પુષ્પદંત ભણીજે; મહાપદ્મને સહસ્રપત્ર,
 ગિરિરાજ કહીજે ॥ ૨ ॥ ઇત્યાદિક બહુ
 ભાતિ શુ' એ, નામ જપો નિરધાર;
 ધીરવિમલ કવિરાજનો, શિષ્ય કહે સુખ-
 કાર ॥ ૩ ॥

“ શ્રી શત્રુંજય તીર્થનાં ઉત્તમ ૨૧
 નામ ગર્ભિત ચૈત્યવંદન. ”

સિદ્ધાચળ શિખરે ચઢો, ધ્યાન ધરો જગદીશ;
 મન વચ કાયા એકાગ્રશુ', નામ જપો
 એકવીશ ॥ ૧ ॥ શત્રુંજય ગિરિ ૧ વંદીયે,
 બાહુબળી ૨ ગુણધામ; મરદેવ ૩ ને પુંડ-
 રીકગિરિ ૪, રૈવતગિરિ ૫ વિશ્રામ ॥ ૨ ॥
 ૨

વિમલાચલ ૬ સિદ્ધરાજજી ૭, નામ ભગીરથ
 ૮ સાર; સિદ્ધક્ષેત્ર ૯ ને સહસ્રકમલ ૧૦,
 મુક્તિનિલય ૧૧ જયકાર ॥ ૩ ॥ સિદ્ધા-
 ચળ ૧૨ શતકૂટગિરિ ૧૩, ઠંક ૧૪ ને કોડિ
 નિવાસ ૧૫; કંઠખગિરિ ૧૬ લોહિત્ય ૧૭
 નમો, તાલધ્વજ ૧૮ પુન્યરાશિ ૧૯ ॥ ૪ ॥
 મહાખલ ૨૦ ને દક્ષશક્તિ ૨૧ સહી, એમ
 એકવીશે નામ; સાતે શુદ્ધિ સમાચરી,
 નારંચે નિત્ય પ્રણામ ॥ ૫ ॥ દળ શૂન્યને
 અવિધિ દોષ, અતિ પ્રવૃત્તિ જોહ; ચાર દોષ
 છંડી ભજો, ભક્તિભાવ શુભજોહ ॥ ૬ ॥
 મનુષ્ય જન્મ પામી કરા એ, સદ્ગુરુ
 તીરથ યોગ; શ્રીશુભવીરને શાસને, શિવ
 રમણી સંયોગ ॥ ૭ ॥

“ શ્રીઆદીશ્વરપ્રભુનું ચૈત્યવંદન. ”
 આદિ દેવ અલવેસર, વિનિતાનો રાય;
 નાભિરાયા કુલ મંડણો, મરદેવા માય ॥ ૧ ॥

પાંચશે ધનુષની દેહડી, પ્રભુજી પરમ દયાળ;
 ચોરાસી લાખ પૂર્વનું, જસ આયુ વિશાળ
 ॥ ૨ ॥ વૃષભ લંછન જિન વૃષધર એ, ઉત્તમ
 ગુણમણિ ખાણ; તસ પદ પદ્મ સેવન થકી,
 લહીયે અવિચળ ઠાણ ॥ ૩ ॥

(૨)

જય જય નાભિનરિંદ નંદ, સિદ્ધાચલ
 મંડલ; જય જય પ્રથમ જિણુંદચંદ, ભવ
 દુઃખ વિહંગલ ॥ ૧ ॥ જય જય સાધુ સુરિંદ
 વૃંદ, વંદિઅ પરમેસર; જય જય જગદા-
 નંદકંદ, શ્રીઋષભ જિણેસર ॥ ૨ ॥ અમૃત
 સમ જિનધર્મનો એ, દાયક જગમાં જાણ;
 તુજ પદ પંડજ પ્રીત ધર, નિશદિન નમત
 કહ્યાણ ॥ ૩ ॥

“ પરમાત્માનું ચૈત્યવંદન.”

પરમેશ્વર પરમાત્મા, પાવન પરમિકુ;
 જય જગગુરુ દેવાધિદેવ, નયણે મેં દિઠું ॥ ૧ ॥

અચલ અકલ અવિકાર સાર, કરુણારસ
સિંધુ; જગતિ જન આધાર એક, નિષ્કારણ
ખંધુ ॥ ૨ ॥ ગુણ અનંત પ્રભુ તાહરા એ,
કિમહી કળ્યા નવિ જાય; રામ પ્રભુ જિન
ધ્યાનથી, ચિદાનંદ સુખ થાય ॥ ૩ ॥

“ સામાન્ય જિન-ચૈત્યવંદન.”

જય જય શ્રી જિનરાજ આજ, મળીઆ
મુજ સ્વામી; અવિનાશી અકલંક રૂપ,
જગ અંતર જામી ॥ ૧ ॥ રૂપારૂપી ધર્મ
દેવ, આતમ આરામી; ચિદાનંદ ચેતન
અચિંત્ય, શિવ હીલા પામી ॥ ૨ ॥ સિદ્ધ
બુદ્ધ તુમ વંદતાં, સકળ સિદ્ધ વર બુદ્ધ;
રામ પ્રભુ ધ્યાને કરી, પ્રગટે આતમ ઝદ્ધ
॥ ૩ ॥ કાળ બહુ સ્થાવર ગ્રહે, ભમીયો
ભવ માંહી; વિકલેન્દ્રિય માંહિ વસ્યો, સ્થિ-
રતા નહીં કયાંહી ॥ ૪ ॥ તિર્યચ પંચેન્દ્રિય
માંહિ દેવ, કરમે હું આવ્યો; કરી કુકર્મ

નરકે ગયો, તુમ દરિસણ નવિ પાયો ॥ ૫ ॥
એમ અનંતકાળે કરી એ, પામ્યો નર અવ-
તાર; હવે જગ તારક તું મળ્યો, ભવજળ
પાર ઉતાર ॥ ૬ ॥

“ શ્રી પરમાત્માનું ચૈત્યવંદન.”

તુજ મૂર્તિને નિરખવા, મુજ નયણાં
તરસે; તુમ ગુણગણને બોલવા, રસના મુજ
હરખે ॥ ૧ ॥ કાયા અતિ આનંદ મુજ,
તુમ યુગ પદ ફરસે; તો સેવક તાયાં વિના,
કહો કિમ હવે સરશે ॥ ૨ ॥ એમ જાણીને
સાહેબા એ, નેક નજરે મોઢે જોય; જ્ઞાન-
વિમલ પ્રભુ નજરથી, તે શું જોહ નવિ
હોય ॥ ૩ ॥

“ શ્રી પુંડરીકસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.”

શ્રી શત્રુંજય માહાત્મ્યની, રચના કીધી
સાર; પુંડરગિરિના સ્થાપનાર, પ્રથમ જિન

ગણધાર ॥ ૧ ॥ એક દિન વાણી જિનની,
 શ્રવણી થયો આણંદ; આવ્યા શત્રુજય
 ગિરિ, પંચકોડ સહ રંગ ॥ ૨ ॥ ચૈત્રી પૂન-
 મને દિને એ, શિવશુ કીયો યોગ; નમિએ
 ગિરિ ને ગણધર, અધિક નહીં ત્રિલોક ॥ ૩ ॥

(૨)

આદીશ્વર જિનરાયનો, પહેલો જે ગણ-
 ધાર; પુંડરીક નામે જે થયો, જે ભવિજન
 સુખકાર ॥ ૧ ॥ ચૈત્રી પૂનમને દિને, કેવલ-
 સિરિ પામી; ઇણે ગિરિ તેહથી પુંડરીક-
 ગિરિ અભિધા પામી ॥ ૨ ॥ પંચ કોડી
 મુનિશુ લહ્યા એ, કરી અણસણ શિવ હામ;
 જ્ઞાનવિમળસૂરિ તેહના, પય પ્રણમે અભિ-
 રામ ॥ ૩ ॥

“ શ્રી સિદ્ધાયણનાં સ્તવનો ”

“ શ્રીઆદિજિનેશ્વર-વિનતિ. ”

મુણ જિનવર શેત્રુંજી ધણીજી, દાસ
તણી અરદાસ; તુજ આગળ ખાળક પડેજી,
હું તો કરું વેખાસરે, જિનજી મુજબ પા-
પીને તાર ॥ તું તો કરજી રસ ભર્યોજી, તું
સહુનો હિતકારરે ॥ જિનજી મુજબ ॥ ૧ ॥ હું
અવગુણનો ઓરડોજી, ગુણ તો નહીં લવ-
લેશ; પરગુણ પેખી નવિ શકુંજી, કેમ સં-
સાર તરેશરે ॥ જિનજી મુજબ ॥ ૨ ॥ જીવ
તણા વધ મેં કર્યોજી, બોલ્યા મૃષાવાદ;
કપટ કરી પરધન હુડ્યોજી, સેવ્યા વિષય
સંવાદરે ॥ જિનજી મુજબ ॥ ૩ ॥ હું
લંપટ હું લાલચીજી, કર્મ કીધાં કેઈ કોડ;
તણ ભુવનમાં કે નહીંજી, જે આવે મુજ
જોડરે ॥ જિનજી મુજબ ॥ ૪ ॥ છિદ્ર પરાયાં

અહોનિશેજી, જોતો રહું જગનાથ; કુગતિ
 તણી કરણી કરીજી, જોડ્યો તેહશું સાથરે
 ॥ જિનજી મુજઠ ॥ ૫ ॥ કુમાત કુટીલ
 કદાચહીજી, વાંકી ગતિ મતિ મુજ; વાંકી
 કરણી માહરીજી, રી સંભળાવું તુજરે
 ॥ જિનજી મુજઠ ॥ ૬ ॥ પુન્ય વિના મુજ
 પ્રાણીઓજી, જાણે મેહુરે આથ; ઉંચા તર-
 વર મોરીયાંજી, ત્યાંહી પસારે હાથરે ॥ જિ-
 નજી મુજઠ ॥ ૭ ॥ વીણ ખાધા વિણ
 ભોગવ્યાજી, દોગદ કર્મ બંધાય; આર્ત
 ધ્યાન મીટે નહીંજી, કીજે કવણ ઉપાયરે
 ॥ જિનજી મુજઠ ॥ ૮ ॥ કાજળથી
 પણ શામળાજી, મારા મન પરણામ, સોણા
 માંહી તાહરેજી, સંભારે નહીં નામરે ॥
 જિનજી મુજઠ ॥ ૯ ॥ મુઘ્ધ લોક ઠગવા
 ભણીજી, કરે અનેક પ્રપંચ; કૂડ કપટ બહુ
 કેળવીજી, પાપ તણા કરે સંચરે ॥ જિનજી
 મુજઠ ॥ ૧૦ ॥ મન ચંચળ ન રહે કિમેજી,

રાચે રમણી રે રૂપ; કામ વિટંબણા શી કહું-
 છ, પડીશ હું દુર્ગતિ કૂપરે ॥ જિનજી મુજઠ ॥ ૧૧ ॥ કિશ્યા કહું ગુણ માહરાજી,
 કિશ્યા કહું અપરાધ; જેમ જેમ સંભારું
 હીયેજી, તેમ વાધે વિખવાદરે ॥ જિનજી મુજઠ ॥ ૧૨ ॥ ગિર્યા તે નવિ લેખવેજી,
 નિર્ગુણ સેવકની વાત; નીચ તણે પણ મંદિ-
 રેજી, અંદ્ર ન ટાળે જ્યોતરે ॥ જિનજી મુજઠ ॥ ૧૩ ॥ નિગુણે તો પણ તાહરેજી, નામ
 ધરાવ્યું દાસ; કૃપા કરી સંભારજેજી, પૂરજો
 મુજ મન આશરે ॥ જિનજી મુજઠ ॥ ૧૪ ॥ પાપી જાણી મુજ ભણીજી, મત મૂકારે વિસાર;
 વિષ હુળાહુળ આદર્યોજી, ઈશ્વર ન તજે
 તાસરે ॥ જિનજી મુજઠ ॥ ૧૫ ॥ ઉત્તમ
 ગુણકારો હુએજી, સ્વાર્થ વિના મુજણ;
 કરસણ સિંચે -સ ભરેજી, મેહ ન માગે
 દાણરે ॥ જિનજી મુજઠ ॥ ૧૬ ॥ ઠું ઉપગારી ગુણનીલોજી, ઠું સેવક

પ્રતિપાળ; તું સમરથ મુખ પૂરવાળ,
 કર માહુરી સંભાળરે ॥ જિનજી મુજઠ
 ॥ ૧૭ ॥ તુજને શું કહીએ ધણુંજી, તું
 સહુ વાતે જાણુ; મુજને થાજે સાહિબાજી,
 ભવ ભવ તાહુરા આણુરે ॥ જિનજી મુજઠ
 ॥ ૧૮ ॥ નાભિરાયા કુળ ચંદલોજી, મારૂદે-
 વીના નંદ; કહે જિનહુરખ નિવારજોજી;
 દેજો પરમાનંદરે ॥ જિનજી મુજઠ ॥ ૧૯ ॥

“ શ્રી શંજય-સ્તવન. ”

શ્રીરે સિદ્ધાચલ લેટવા, મુજ મન આધક
 ઉમાહો; ઋષભદેવ પૂજ કરી, લીજે ભવ
 તણે લાહો ॥ શ્રીરે ॥ ૧ ॥ મણિમય
 મૂરતિ શ્રીઋષભની, જે નીપાર્થ અભિરામ;
 ભુવન કરાવ્યાં કનકમય, રાજ્યાં ભરતે નામ
 ॥ શ્રીરે ॥ ૨ ॥ પૂરવ નવાણું સમોસર્યા,
 સ્વામી શ્રી ઋષભજિણુંદ; રામ પાંડવ મુગતે
 ગયા, પામ્યા પરમાનંદ ॥ શ્રીરે ॥ ૩ ॥

નેમિ !વના ત્રેવીશ પ્રભુ, આઠ્યા સિદ્ધક્ષેત્ર
જાણી; શત્રુજય સમું તીરથ નહીં, બોલ્યા
સીમંધર વાણી ॥ શ્રીરેં ॥ ૪ ॥ પૂરવ
પુણ્ય પસાયથી, પુંડરીકગિરિ પાથો; કાંતિ-
વિજય હરખે કરી, શ્રી સિદ્ધાચળ ગાયો ॥
શ્રીરેં ॥ ૫ ॥

“ શ્રી ઋષભદેવ-સ્તવન. ”

(ત્રીજે ભવ વર સ્થાનક તપ કરી એ દેશી)

બાલપણે આપણ સસનેહી, રમતા નવ
નવ વેશે; આજ તુમે પામ્યા પ્રભુતાઈ, અમે
સ સારીને વેશે ॥ હો પ્રભુજી એલંભડે મત
ખીજો-એ આંકણી ॥ ૧ ॥ જો તુમ ધ્યાતાં
શિવ મુખ લહીયે, તો તુમને કેઇ ધ્યાવે;
પણ ભવચિતિ પરિપાક થયા વિણ, કોઈ
ન મુગતિ જાવે ॥ હો પ્રભુજી ॥ ૨ ॥
સિદ્ધ નિવાસ લહે ભવિ સિદ્ધ, તેમાં શો
પા'ડ તુમારો; તો ઉપગાર તુમારો વહિએ,

અભવ્ય સિદ્ધને તારો ॥ હો પ્રભુજી ॥ ૩ ॥
 નાણુરયણુ પામી એકાંતે, થઈ બંઠા મેવાસી; તે
 માંહેલો એક અંશ જે આપો, તે વાતે શા-
 બાશી ॥ હો પ્રભુજી ॥ ૪ ॥ અક્ષય પદ
 દેતાં ભાવ જનને, સંકીર્ણતા નવિ થાય;
 શિવ ૧૬ દેવા જે સમરથ છો, તો જસ લેતાં
 શું જાય ॥ હો પ્રભુજી ॥ ૫ ॥ સેવા
 ગુણ રંજે ભવિજનને, જે તુમે કરો વડ-
 ભાગી; તો તુમે સ્વામી કેમ કહવો, નિર્મમ
 ને નીરાગી ॥ હો પ્રભુજી ॥ ૬ ॥ નાભિ-
 નંદન જગવંદન પ્યારો, જગગુરુ જગ જય-
 કારી; રૂપવિષ્ણુધનો મોહન પભણે, વૃષભ
 લંછન અલિહારી ॥ હો પ્રભુજી ॥ ૭ ॥

“ શ્રી સિદ્ધયજ્ઞનું સ્તવન. ”

જાત્રા નવાણું કરીએ વિમલગિરિ, જાત્રા
 નવાણું કરીએ ॥ એ આંકણી ॥ પૂરવનવાણું
 વાર શેત્રુંજીગિરિ, ઋષભ જિજ્ઞાંસ મોસરીએ

॥ વિં જાં ॥ ૧ ॥ કોડી સહસ ભવ પાતક
 ત્રુટે, શત્રુજય સામે ડગ ભરીયે ॥ વિં
 જાં ॥ ૨ ॥ સાત છકુ દોય અકુમતપસ્યા,
 કરી ચઢીયે ગિરિવરીયે ॥ વિં જાં ॥ ૩ ॥
 પુંડરિક પદ જપીએ મન હરખે, અધ્યવસાય
 શુભ ધરીએ ॥ વિં જાં ॥ ૪ ॥ પાપી
 અભવ્ય ન નજરે દેખે, હિંસક પણ ઉદ્ધ-
 રીએ ॥ વિં જાં ॥ ૫ ॥ ભૂમિ સંથારે
 ને નારી તણે સંગ, દૂર થકી પરિહરીએ
 ॥ વિં જાં ॥ ૬ ॥ સચિત્ત પરિહારી ને
 એકલ આહારી, ગુરૂ સાથે પદ ચરીયે ॥
 વિં જાં ॥ ૭ ॥ પડિઠ્ઠમણાં દોય વિધશું
 કરીએ, પાપ પડળ વિખરીયે ॥ વિં જાં ॥
 ૮ ॥ કલિકાળે એ તીરથ મોહોડું, પ્રવહણ
 જિમ ભર દરીયે ॥ વિં જાં ॥ ૯ ॥ ઉત્તમ
 એ ગિરિવર સેવતાં, પદ કહે ભવ તરીયે
 ॥ વિં જાં ॥ ૧૦ ॥

“ શ્રી વિમલાચલ-સ્તવન. ”

વિમળાચળ વિમલા પાણી, શીતળ તરૂ
 છાયા ઠરાણી; રસ વેધક કંચન ખાણી, કહે
 ઇંદ્ર સુણે ઇંદ્રાણી ॥ સનેહી સંત એ ગિરિ
 સેવો ॥ ચૌદ ક્ષેત્રમાં તીરથ નહીં એવો
 ॥ સનેહી ॥ ૧ ॥ પર રી પાળી ઉદ્ધસીએ,
 છઠ્ઠ અઠ્ઠમ કાયા કસીએ; મોહ મધ્વની
 સામા ધસીએ, વિમલાચલ વેગે વસીએ
 ॥ સનેહી ॥ ૨ ॥ અન્ય સ્થાનક કર્મ જે
 કરીએ, તે હિમગિરિ હેઠે હરીએ; પાછળ
 પ્રદક્ષિણા ફરીએ, ભવજળધિ હેલા તરીએ
 ॥ સનેહી ॥ ૩ ॥ શિવમંદિર ચઢવા કાળે,
 સોપાનની પંક્તિ બિરાળે; ચઢતાં સમકિતી
 તે જાળે, દૂરભવ્ય અભવ્ય તે લાળે,
 ॥ સનેહી ॥ ૪ ॥ પાંડવ પશુહા કેઈ સંતા,
 આદીશ્વર ધ્યાન ધરંતા; પરમાત્મ ભાવ
 ભજંતા, ત્રિદ્વાચળ સિધ્યા અનંતા ॥ સનેહી ॥
 ૫ ॥ પર માસી ધ્યાન ધરાવે, શુકરાજ

તે રાજ્યને પાવે; બહિરંતર શત્રુ હરાવે,
 શત્રુજય નામ ધરાવે ॥ સનેહીં ॥ ૬ ॥
 પ્રાણી ધ્યાને ભજે ગિરિ જાયો, તીર્થંકર
 નામ નિદાયો; મોહરાયને લાગે તમાયો,
 શુભવીરવિમલગિરિ સાચો ॥ સનેહીંગાગા ॥

“ શ્રી તીર્થંકર-સ્તવન. ”

સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો ભવિકા, સિદ્ધગિરિ
 ધ્યાવો; ઘેર બેઠાં પણ બહુ ફળ પાવો,
 ભવિકા, બહુ ફળ પાવો ॥ નંદીસર
 જાત્રાયે જે ફળ હોવે, તેથી બમણેફં ફળ
 કુંડલગિરિ હોવે ॥ ભં કું ॥ ૧ ॥
 ત્રિગણ્ઠં રૂચકગિરિ ચોગણ્ઠં ગજદંતા, તેથી
 બમણેફં ફળ જંબુ મહંતા ॥ ભં જં ॥
 પદ્મગણ્ઠં ધાતકી ચૈત્ય જુહારે, છત્રીશ ગણેફં
 ફલ પુખ્તલ વિહારે ॥ ભં પું ॥ ૨ ॥
 તેહથી તેરસગણ્ઠં મેરૂ ચૈત્ય જુહારે, સહસ્ર
 ગણેફં ફળ સમેતશિખરે ॥ ભં સં ॥

લાખ ગણેરૂં ફળ અંજનગિરિ જીહારે, દશ
 લાખ ગણેરૂં ફળ અષ્ટાપદ ગિરનારે ॥ ભ૦
 સ૦ ॥ ૩ ॥ કોડ ગણેરૂં ફળ શ્રીસિદ્ધાચલ
 ભેટે, જેમ રે અનાદિનાં દુરત ઉમેટે ॥ ભ૦
 દ૦ ॥ ભાવ અનંતે અનંત ફલ પાવે, જ્ઞાન-
 વિમલસૂરિ ધમ ગુણ ગાવે ॥ ભ૦ ઈ૦ ॥ ૪ ॥

“ શ્રી સિદ્ધાચળજીનું સ્તવન. ”

તુમે તો ભલે ખીરાજેજી, સિદ્ધાચલકે
 વાસી, સાહિબ ભલે ખિરાજેજી ॥ એ-આં-
 કણી ॥ મારૂદેવીનો નંદન રૂડો, નાલિન-
 રિંદ મદહાર; જીગલા ધર્મ નિવારણ આ-
 વ્યા, પૂર્વ નવાણું વાર ॥ તુમે તો ॥ ૧ ॥
 મૂળનાયકની સન્મુખ રાજે, પુંડરીક ગણ-
 ધાર; પંચ કોડશું ચેત્રી પુનમે, વરીઆ
 શિવવધુ સાર ॥ તુમે તો ॥ ૨ ॥ સહ-
 સકોટ દક્ષિણ ખિરાજે, જિનવર સહસ ચો-
 વીશ; ચઉદસેં આવન ગણધરનાં, પગલાં

વામ જગીશ ॥ તુમે તો ॥ ૩ ॥ પ્રભુ
 પગલાં રાયણ હેઠે, પૂજી પરમાનંદ; અષ્ટા-
 પદ ચોવીસ જિનેશ્વર, સમેત વીશ જિણુંદ
 ॥ તમે તો ॥ ૪ ॥ મેરૂ પર્વત ચૈત્ય ઘણેરાં,
 ચઉમુખ ખિંબ અનેક; આવન જિનાલય
 દેવળ નિરખી, હરખ લહુ અતિરેક ॥ તુમે
 તો ॥ ૫ ॥ સહસ્રદ્દેશ ને શામળા પાસળ,
 સમવસરણ મંડાણ; છીપાવસીને ખરતરવસી
 કાંઈ, ગ્રેમાવસી પરમાણ ॥ તુમે તો ॥ ૬ ॥
 સંવત અઢાર ઓગણ પચાસે, ફાગણ અ-
 શ્વમી દિન; ઉજ્જળ પક્ષે ઉજ્જળ હુઓ
 કાંઈ, ગિરિ ફરસ્યા મુજ મન ॥ તુમે તો
 ॥ ૭ ॥ ઇત્યાદિક જિન ખિંબ નિહાળી,
 સાંભરા સિદ્ધની શ્રેણ; ઉત્તમ ગિરિવર કેણી
 પેરે વિસરે, પદ્મવિજય કહે જણ ॥ તુમે
 તો ॥ ૮ ॥

“ શ્રી ઋષભદેવજી-સ્તવન. ”

નાભિનરિંદનો નંદન વંદીયે રે, મરૂદેવાજી
 માત મહાર; નહિ જસ લંછન લંછન
 ગવયનું રે, મેલ્યા મોહ મહાવિકાર ॥ કેવલ
 કમલા વિમલા તું વર્યો રે ॥ ૧ ॥ હરિ હર
 બ્રહ્મ પુરંદર જ્ઞાનથી રે, જ્ઞાન અનંતું જિન-
 વરરાજ; જગલોચનથી અધિક પ્રભા નહિ રે,
 જેમ ઋષ તારકના સમુદાય ॥ કેવલ ॥ ૨ ॥
 ધર્મ અતાયા માયા પરિહરી રે, ભવદાવાનળ
 ઉપશમ નીર; પાપ હરાયાં કાયા ધનુષની રે,
 પંચ સયા સોવત્ર શરીર ॥ કેવલ ॥ ૩ ॥
 શિવ સુખ ભોગી શિવસુખ આપીયે રે,
 દાસ તણી અરદાસ મનાય; મોટા મૈન
 ધરીને જો રહે રે, તો કેમ સેવક કારજ થાય
 ॥ કેવલ ॥ ૪ ॥ પંકજ દલ જલ મિંદુ
 જગ લહે રે, ઉપમા માતિની મહારાજ;
 સજ્જન સંગે જગ જસ પામીયે રે, કહે શુભ
 સેવક દો શિવરાજ ॥ કેવલ ॥ ૫ ॥

“ શ્રી સિદ્ધાયલજનું સ્તવન.”

કરજોડી કહે કામિની-લલના, લલહો
 પ્રીતમજીઅવધાર ॥ એ ગિરિ વાડરે લલના ॥
 સદ્ગુણ કરે લઈ આપણે-લ૦, લલહો મા-
 નવનો અવતાર ॥ એ ગિરિ૦ ॥ ૧ ॥ નવલખ
 દીકો શુ કરો-લ૦, લલહો સેજપાડા જો-
 ડાવ ॥ એ ગિરિ૦ ॥ મુનંદાનો નાહલો,
 લ૦, લલહો ત્રિભુવનતિલક ભેટાવ ॥ એ
 ગિરિ૦ ॥ ૨ ॥ અજિતસેનાદિક જિનવરા,
 લ૦, લલહો મુક્તિ ગયા ઇશ ઠામ ॥ એ
 ગિરિ૦ ॥ જિન તનુ ફરસી ભૂમિકા, લ૦,
 લલહો સિદ્ધ અનંતનું ઠામ ॥ એ ગિરિ૦
 ॥ ૩ ॥ ઇશ ચોવીશી સિદ્ધાયજો, લ૦, લ-
 લહો નમિ વિના ત્રેવીશ ॥ એ ગિરિ૦ ॥
 ભાવી ચોવીશી આવશે, લ૦, લલહો પદ્મ-
 નાભાદિ જગીશ ॥ એ ગિરિ૦ ॥ ૪ ॥
 આદિ જિજ્ઞંસ સમેસર્યા, લ૦, લલહો પૂર્વ

નવાણું વાર ॥ એ ગિરિં ॥ ચોમાસું અ-
 જિત જિનેશ્વર, લં, લલહો શાંત ચો-
 માસું સાર ॥ એ ગિરિં ॥ ૫ ॥ પંચકોડ
 પરિવાર શું, લં, લલહો ઋષભસેન પુંડ-
 રીક ॥ એ ગિરિં ॥ ચૈત્રી પૂનમ શિવ સંપદા,
 લં, લલહો પામી થયા નિરભીક ॥ એ
 ગિરિં ॥ ૬ ॥ કાર્તિક પૂનમે કામિત વર્યા,
 લં, લલહો દ્રાવિડ વારીખિલ્લ દોય ॥ એ
 ગિરિં ॥ દશ કોડ મુનિ મહંત શું, લં,
 લલહો પ્રણમી પાતિક ઘોય ॥ એ ગિરિં
 ॥ ૭ ॥ નમિ વિનમિ વિદ્યાધરા, લં,
 લલહો બે કોડી મુનિ સંઘાત ॥ એ ગિરિં ॥
 ફાગણ શુદ્ધ દશમી દિને, લં, લલહો કીધો
 કર્મનો ધાત ॥ એ ગિરિં ॥ ૮ ॥ ઋષભ-
 વંશી નૃપતિ ઘણા, લં, લલહો ભરત
 અંગજ કેઈ પાટ ॥ એ ગિરિં ॥ સિદ્ધાચળ
 શ્રેણે ચડ્યા, લં, લલહો રોપ્યા ધર્મના
 ધાટ ॥ એ ગિરિં ॥ ૯ ॥ નારદ એકાણું

લાખશુ', લ૦, લલહો રામ ભરત ત્રણ
 કોડ ॥ એ ગિરિ૦ ॥ વીશ કોડશુ' પાંડવા,
 લ૦, લલહો દેવકી મુત પટ જોડ ॥ એ
 ગિરિ૦ ॥ ૧૦ ॥ હરિનંદન દ્વાય વંદીયે,
 લ૦, લલહો શાંખ પ્રધુમ્ન કુમાર ॥ એ
 ગિરિ૦ ॥ કોડ સાડી આઠ સાથે થયા, લ૦,
 લલહો શિવમુંદરી ભરથાર ॥ એ ગિરિ૦
 ॥ ૧૧ ॥ થાવચ્યામુત સંજમી, લ૦, લલહો
 સહસશુ' અણસણ લીધ ॥ એ ગિરિ૦ ॥
 નમિ શિષ્ય નંદિએણજી, લ૦, લલહો અ-
 જિતશાંતિ સ્તવ કીધ ॥ એ ગિરિ૦ ॥ ૧૨ ॥
 મુપ્તતશેઠ મુણિંદશુ', લ૦, લલહો શુક
 પરિવ્રાજક સિદ્ધ ॥ એ ગિરિ૦ ॥ પંચસયા
 સેલગસૂરિ, લ૦, લલહો મંડકમુનિ મુપ્ર-
 સિદ્ધ ॥ એ ગિરિ૦ ॥ ૧૩ ॥ સિદ્ધાચળ
 વિમલ ગરિ, લ૦, લલહો મુક્તિનિલય શિવ-
 ઠામ ॥ એ ગિરિ૦ ॥ શેત્રુંજ આદિ જેહનાં,
 લ૦, લલહો ઉત્તમ એકવીશ નામ ॥ એ

ગિરિ ॥ ૧૪ ॥ ભવસાગર તરીએ જોણે,
લ૦, લલહો તીરથ તેહ કહેવાય ॥ એ
ગિરિ ॥ કારણ સકલ સંકળ હોવે, લ૦,
લલહો આતમ વીરજ સોહાય ॥ એ ગિરિ ॥
૧૫ ॥ તીરથ સ્થાન એ જૈનનો, લ૦,
લલહો શિવમંદિર સોપાન ॥ એ ગિરિ ॥
ખીમાવિજય ગુરૂથી લહો, લ૦, લલહો
સેવક જિન ધરે ધ્યાન ॥ એ ગિરિ ॥ ૧૬ ॥

“ શ્રી ઋષભદેવસ્વામીનુ સ્તવન. ”

અખ તો પાર ભયે હમ સાધુ, શ્રીસિ-
દ્ધાચલ દરસ કરી રે ॥ અખ તો ॥ એ ટેક ॥
આદિજિનેશ્વર મહેર કરી અખ, પાપ પડલ
સખ દૂર ભયો રે; તન મન પાવન ભાવજન
કેરો, નિરખી જિનંદ ચંદ સુખ થયો રે
॥ અખ તો ॥ ૧ ॥ પુંડરીક પમુહા મુનિ
બહુ સિદ્ધા, સિદ્ધક્ષેત્ર હમ જાય લહો રે;
પશુ પંખી જિહાં છિનકમે તરીયા, તો

હુમ દઢ વિસવાસ ગ્રહ્યો રે ॥ અખ તો ૦ ॥ ૨ ॥
 જિન ગણધર અવધિ મુનિ નાહી, કિસ
 આગે હું પોકાર કરું રે; જેમ તેમ કરી વિમ-
 લાયલ ભેદ્યો, ભવસાયરથી નાહીં કરું રે ॥
 અખ તો ૦ ॥ ૩ ॥ દૂર દેશાંતરમેં હુમ ઉપને,
 કુંચર કુપંથકો જાલ પર્યો રે; શ્રીજિન આગમ
 હુમ મન માન્યો, તખ હી કુપંથકો જાલ
 જર્યો રે ॥ અખ તો ૦ ॥ ૪ ॥ તો તુમ સરણ
 વચારી આયો, દીન અનાથકો શરણ
 દીયો રે; જયો વિમલાયલ મંડન સ્વામી;
 જનમ જનમકો પાપ ગયો રે ॥ અખ તો ૦
 ॥ ૫ ॥ દૂરભવિ અભવ્ય ન દેખે, સૂરિ
 ધનેશ્વર એમ કહ્યો રે; જો વિમલાયલ ફરસે
 પ્રાણી, મોક્ષ મહેલ તેણે વેગે લહ્યો રે
 ॥ અખ તો ૦ ॥ ૬ ॥ જયો જગદીશ્વર તું
 પરમેશ્વર, પૂવં નવાણું વાર ગયો રે; સમવ-
 સરણ રાયણતલે તેરો, નિરખી ભ્રમ અખ
 દૂર ગયો રે ॥ અખ તો ૦ ॥ ૭ ॥ શ્રીવિમ-

લાચલ મુજ મન વસીયો, માનું સંસારનો
 અંત થયો રે; યાત્રા કરી મન તોપ લયો
 અખ, જનમ મરણ દુઃખ દૂર ગયો રે ॥ અખ
 તો ૦ ॥ ૮ ॥ નિર્મલ મુનિજન જો તે
 તાર્યા, તે તો પ્રસિદ્ધ સિદ્ધાંતે કહ્યો રે, મુજ
 સરીખા નિંદક જો તારો, તારક બિરુદ એ
 સાચ લહ્યો રે ॥ અખ તો ૦ ॥ ૯ ॥ જ્ઞાનહીન
 ગુણ રહિત વિરોધી, લંપટ ધીકુ કપાય
 ખરો રે; તુમ બિન તારક કોઇ ન દીસે, જ્યો
 જગદીશ્વર સિદ્ધિગરો રે ॥ અખ તો ૦ ॥ ૧૦ ॥
 નરક તિર્યચ ગતિ દૂર નિવારી, ભવસાયરકી
 પીડ હરી રે; આતમારામ અનધપદ પામી,
 મોક્ષ વધુ અખ વેગે વરી રે ॥ અખ તો ૦
 ॥ ૧૧ ॥ સંવત બત્રીસ ઓગણીસે, માસ
 વૈશાખ આનંદ ભયો રે; પાલીતાણા શુભ
 નગર નિવાસી, ઋષભ જિનંદ ચંદ દરશ
 થયો રે ॥ અખ તો ૦ ॥ ૧૨ ॥

“શ્રી ઋષભદેવપ્રભુનું સ્તવન.”

(રાગ મરાઠી.)

ઋષભ જિનંદ વિમલગિરિ મંડન, મંડન
ધર્મ ધુરા કહીયે; તું અકલ સ્વરૂપી, જારકે
કરમભરમ નિજ ગુણ લહીયે ॥ ઋષભ ૦ ૧ ॥
અજર અમર પ્રભુ અલખ નિરંજન, ભં-
જન સમર સમર કહીયે; તું અદ્ભૂત ચોદ્ધા,
મારકે કરમ ધાર જગ જસ લહીયે ॥ ઋષભ ૦
૧ ૨ ॥ અવ્યય વિભુ ઈશ જગરંજન, રૂપ
રેખ ધિન તું કહીયે; શિવ અચર અનંગી,
તારકે જગજન નિજ સત્તા લહીયે ॥ ઋ-
ષભ ૦ ૧ ૩ ॥ શત સુત માતા સુતા સુહં-
કર, જગત જયંકર તું કહીયે; નિજ જન
સખ તારે, હુમોસેં અંતર રખના ના ચા-
હીયે ॥ ઋષભ ૦ ૧ ૪ ॥ મુખડા ભીંચકે
ખેસી રહેના, દીન દયાલકો ના ચાહીયે;
હમ તન મન ઠારે, વચનસેં સેવક અપના
કહુ દઇયે ॥ ઋષભ ૦ ૧ ૫ ॥ ત્રિભુવન ઈશ

સુહંકર સ્વામી, અંતરજામી તું કહીયે; જખ
 હમકું તારો, પ્રભુસેં મનકી ખાત સકલ
 કહીયે ॥ ઋષભ ॥ ૬ ॥ કદપતર ચિંતા-
 મણિ જાઓ, આજ નિરાશેં ના રહીયે; તું
 ચિંતિત દાયક, દાસકી અરજ ચિત્તમેં દઢ
 બ્રહ્મીયે ॥ ૭ ॥ ઋષભ ॥ ૭ ॥ દીન હીન
 પરગુણ રસ રાચી, શરણ રહિત જગમેં
 રહીયે; તું કરુણાસંધુ, દાસકી કરુણા કયું
 નાહ ચિત્ત બ્રહ્મીયે ॥ ઋષભ ॥ ૮ ॥ તુમ
 બિન તારક કોઈ ન દીસે, હોવે તુમકું કયું
 કહીયે; ચહી દિલમેં ઠાની, તારકે સેવક
 જગમેં જસ લહીયે ॥ ઋષભ ॥ ૯ ॥
 સાત વાર તુમ અરણે આયો, દાયક શરણ
 જગત કહીયે; અખ ધરણે બેસી, નાથસેં
 મનવાંછિત સખ કુછ લહીયે ॥ ઋષભ ॥
 ૧૦ ॥ અવગુણી માની પરિહરશે તો,
 આદિગુણી જગ કો કહીયે; જો ગુણીજન
 તારે, તો તેરી અધિકતા કયા કહીયે ॥ ઋષભ ॥

॥ ૧૧ ॥ આતમ ઘટમેં ખોજ પીયારે, બાહ્ય
ભટકતે ના રહીયે; તુમ અજ અવિનાશી,
ધાર નિજ રૂપ આનંદધન રસ લહીયે
॥ ઋષભ ॥ ૧૨ ॥ આતમાનંદી પ્રથમ
જિનેશ્વર, તેરે ચરણ શરણ રહીયે; સિદ્ધા-
ચલ રાજા, સરે સખ કાજ આનંદરસ પી
લહીયે ॥ ઋષભ ॥ ૧૩ ॥

“ શ્રી સિદ્ધાચલજનું સ્તવન. ”

જિણુંદા તોરે ચરણ કમલકી રે, હું ચાહું
સેવા પ્યારી, તો નાસે કર્મ કઠારી, ભવ
ભ્રાંતિ મિટ ગમ સારી ॥ જિણુંદા ॥ ૧ ॥
વિમલગિરિ રાજે રે, મહિમા અતિ ગાજે રે;
વાજે જગ ડંકા તેરા, તું સચ્ચા સાહિબ
મેરા, હું બાલક ચેરા તેરા ॥ જિણુંદા ॥
૨ ॥ કંરણા કર સ્વામી રે, તું અંતર-
જામી રે; નામી જગ પૂનમચંદા, તું અજર
અમર સુખકંદા, તું નાભિરાય કુલ નંદા

॥ જિણુંદાં ॥ ૩ ॥ ઇણ ગિરિ સિદ્ધા રે,
 મુનિ અનંત પ્રસિદ્ધા રે; પ્રભુ પુંડરીક ગણ-
 ધારી, પુંડરીકગિરિ નામ કહારી. એ સખ
 માહુમા હૈ ચારી ॥ જિણુંદાં ॥ ૪ ॥
 તારક જગ દીઠા રે, પાપ પંક સહુ નીકારે;
 ચહ ઠામો મનમે ભારી, મેં કીની સેવા
 ચારી, હું માસ રહ્યો શુભ ચારી ॥ જિણુંદાં
 ॥ ૫ ॥ અખ મોહો તારો રે, બિરદ નિહા-
 રો રે; તીરથ જિનવર દો ભેટી, મેં જન્મ
 જરા દુઃખ મેટી, હું પાચો ગુણની પેટી
 ॥ જિણુંદાં ॥ ૬ ॥ દ્રાવિડ વારિખદ્ધા રે,
 દશ કોડી મુનિ મીલા રે; હુએ મુક્તિ રમણી
 ભરતારા, કાર્તિક પૂનમ દિન સારા, જિન-
 શાસન જગ જયકારા ॥ જિણુંદાં ॥ ૭ ॥
 સંવત શિખિ ચારા રે, નિધિ ઇંદુ ઉદારા રે;
 આતમકો આનંદકારી, જિન દરસનકી બ-
 લિહારી, પામ્યો ભવજલધિ પારી ॥ જિ-
 ણુંદાં ॥ ૮ ॥

“ શ્રી આદિનાથજિન-સ્તવન. ”

તારકે હે જિન નાભિકે નંદન, વિમલા-
ચલ સુખદાઈરી; ભરમ મિથ્યામત દૂર નસ્થા
હે, મિથ્યા લોહ કુરાઈ સખીરી ॥ તારકં
॥ ૧ ॥ કુમતિ કુટિલ વિટલ સખ નાસી,
સુમતિ સખી હરખાઈરી; તૂં વૈરણ મુજ
આદિ અનાદિ, દેખ ગિરિંદ નસાઈ સખીરી
॥ તારકં ॥ ૨ ॥ રાગ દ્વેષ મદ ભરમ
અજ્ઞાના, અંધકાર તિન છાઈરી; શ્રી જિન-
ચંદ ગિરિંદ જે નિરખી, છીનકમેં પાપ
પલાઈ સખીરી ॥ તારકં ॥ ૩ ॥ પાવન
ભાવન મુજ મન હુલસી, હુલસી કુમતિ
ધખરાઈ રી; અખ કહાં જત હે વૈરણ ભૈડી,
ઋષભ જિનંદ દુહાઈ સખીરી ॥ તારકં
॥ ૪ ॥ ભાવસેં વિમલાચલ જે ફરસે, પંચ
ભવે શિવરાઈ રી; અખ હમ તુમસેં નાતો
દુટો, અખ હમ કેમ ડરાઈ સખીરી ॥ તારકં
॥ ૫ ॥ આદિ જિનંદ ગિરીંદ જે ભેટયો,

પાપ ઘૂક અંધરાધરી; જ્યો જગદીસર શ્રી
 વિમલેસર, ચરણ સરણ તુમ આઈ સખીરી
 ॥ તારકં ॥ ૬ ॥ આગે અનંત મુનિ તેં
 તાર્યા, ઘેર ન કીની કાંઈ રી; હું તુમ બાલક
 સરન પર્થો હું, નેક નજર કરો સાંઈ સખીરી
 ॥ તારકં ॥ ૭ ॥ આતમરામ નામ અવિ-
 નાશી, મુક્તિ રમણી વર વાઈ રી; સુમતિ
 હીંટાલે સખ સખીયનસે, આનંદ મંગલ
 ગાઈ સખીરી ॥ તારકં ॥ ૮ ॥

“ શ્રી સિદ્ધગિરિ-સ્તવન. ”

વહેલા ભવિ જઈઓ રે, તુમે વહેલા
 વહેલા જઈઓ, વિમલગિરિ ભેટવા ॥ એ
 આંકણી ॥ હારે કાંઈ ભેટતાં ભવ દુઃખ
 જાય, હારે કાંઈ સેવતાં શિવ સુખ થાય ॥
 વહેલાં ॥ ૧ ॥ હારે કાંઈ જન્મ સંકલ
 તુમ થાય, હારે કાંઈ નરક તિર્યચ મીટ જાય;
 હારે કાંઈ તન મન પાવન થાય, હારે કાંઈ

સકલ કરમ ક્ષય થાય ॥ વહેલાં ॥ ૨ ॥
 હાંરે કાંઈ પાંચમે ભવ શિવ રાય, હાંરે કાંઈ
 ઇનમેં શંકા ન કાંચ; હાંરે કાંઈ વિમલા-
 ચલ ફરસાય, હાંરે કાંઈ ભવિતા નિશ્ચય થાય
 ॥ વહેલાં ॥ ૩ ॥ હાંરે કાંઈ નાભિનો
 નંદન ચંદ, હાંરે કાંઈ છ રી પાળી જિન
 વંદ; હાંરે કાંઈ દૂર હોવે અથ વૃંદ, હાંરે કાંઈ
 પ્રગટે નયનાનંદ ॥ વહેલાં ॥ ૪ ॥ હાંરે
 કાંઈ અઉમુખ ચડ સુખ રાશ, હાંરે કાંઈ
 ભોક્ષ મહેલ કીનો વાસ; હાંરે કાંઈ ભવ વન
 થયો સહુ નાશ, હાંરે કાંઈ કોઈની ન રહે
 ફિર આશ ॥ વહેલાં ॥ ૫ ॥ હાંરે કાંઈ
 મહોટા પુન્ય અંદૂર, હાંરે કાંઈ ચિંતા ગઠ
 સળ દૂર, હાંરે કાંઈ કુંભતિ કદાચહ ચૂર, હાંરે
 કાંઈ આઘ્યા નાથ હજૂર ॥ વહેલાં ॥ ૬ ॥
 હાંરે કાંઈ આપણો ખરો ઉદ્ધાર, હાંરે કાંઈ
 અમ આતમ આધાર; હાંરે કાંઈ મુજને તું
 અખ તાર, હાંરે કાંઈ અવર ન શરણ આ-
 ધાર ॥ વહેલાં ॥ ૭ ॥ હાંરે કાંઈ મુજને

મત તૂં વિસાર, કાંરે કાંધ કરમ ભરમ સખ
છાર; હાંરે કાંધ આતમ આનંદકાર, હાંરે કાંધ
આતમ આનંદકાર, હારે કાંધ ભવસાગર
પામ્યા પાર ॥ વહેલા૦ ॥ ૮ ॥

“શ્રી સિદ્ધાયલજી મહિમા પૂજ સ્તવન.”

(ખટ દર્શન જિન અંગ ભણીજે-એ દેશી)

સાંભળી જિનવર મુખથી સાચું, પુંડ-
રીક ગણધારરે; પંચ કોડી મુનિવરશું ઘણ
ગિરિ, અણસણ કીધું ઉદારરે ॥ ૧ ॥ નમોરે
નમો શ્રી શત્રુંજય ગિરિવર, સકળ તીરથ
માંહિ સારરે; દીકે દુરગતિ દૂર નિવારે, ઉ-
તારે ભવપારરે ॥ નમો ॥ ૨ ॥ કેવલ લહી
ચૈત્રી પૂનમ દિન, પામ્યા મુગતિ સુઠામરે;
તદા કાળથી પુહવી પ્રગટ્યું, પુંડરાકગિરિ
નામરે ॥ નમો ॥ ૩ ॥ નયરી અયોધ્યાથી
વિહરતા પહોતા, તાતજી રિખવ જિહ્વદરે;
સાઠ સહસ સમ ખટ ખંડ સાધી, ઘરે આ-

વ્યા ભરત નરિંદરે ॥ નમો ॥ ૪ ॥ ઘેર
જઘ માયને પાયે લાગી, જનની છે આ-
શિષરે; વિમલાચલ સંઘાધિપ કેરી, પોહોચો
પુત્ર જગીશરે ॥ નમો ॥ ૫ ॥ ભરત વિ-
ભાસે સાઠ સહસ સમ, સાધ્યા દેશ અનેકરે;
હવે હું તાત પ્રતે જઘ પૂછું, સંઘપતિ
તિલક વિવેકરે ॥ નમો ॥ ૬ ॥ સમવસ-
રણે પોહોતા ભરતેસર, વંદી પ્રભુના પાયરે;
ઇંદ્રાદિક મુર નર બહુ મિલિયા, દેશના છે
જિનરાયરે ॥ નમો ॥ ૭ ॥ શત્રુજય
સંઘાધિપ યાત્રા ફળ, ભાખે શ્રીભગવંતરે;
તવ ભરતેસર કરે રે સજઘ, જાણી લાભ
અનંતરે ॥ નમો ॥ ૮ ॥

“ શ્રી આદીશ્વરપ્રભુનું સ્તવન. ”

(કપૂર હોવે અતિ ઉજલોરે-એ દેશી.)

જ્ઞાનરયણ રયણાયરે, સ્વામી શ્રીકૃ-
ષ્ણ જિણંદ; ઉપગારી અરિહા પ્રભુ રે, લોક

લોકોત્તરાનંદ રે ॥ ભવિયાં ભાવે ભજે ભ-
ગવંત ॥ મહિમા અતુલ અનંત રે ॥ ભવિયાં
॥ ૧ ॥ તિગ તિગ આરક સાગર રે, કોડા
કોડી અઠાર; જીગલા ધર્મ નિવારીયા રે,
ધર્મ પ્રવર્તનહાર રે ॥ ભાવયાં ॥ ૨ ॥
જ્ઞાનાતિશયે ભવ્યના રે, સંશય છેદન-
હાર; દેવ નરા તરિ સમજ્યા રે, વચના-
તિશય વિચાર રે ॥ ભવિયાં ॥ ૩ ॥ ચાર
ધને મધવા સ્તવે રે, પૂજાતિશય મહંત; પંચ
ધને યોજન ટલે રે, કષ્ટ એ તુર્ય પ્રસંત રે
॥ ભવિયાં ॥ ૪ ॥ યોગ ક્ષેમંકર જિનવર રે,
ઉપશમ ગંગા નીર; પ્રીતિ ભક્તિપણે કરી રે,
નિત્ય નમે શુભવીર રે ॥ ભવિયાં ॥ ૫ ॥

“ શ્રી સિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.”

આંખલડીયે રે મેં આજ શત્રુજય દીઠો રે,
સવા લાખ ટકાનો દહાડો રે, લાગે મુને મી-
ઠો રે ॥ સફલ થયો રે મારા મનનો ઉમાહો,

વહાલા મારા ભવનો સંશય ભાંગ્યો રે ॥
 નરક તિર્યચ ગતિ દૂર નિવારી, ચરણે પ્રભુ-
 જીને લાગ્યો રે ॥ શત્રુજય દીઠો રે ॥ ૧ ॥
 એ આંકણી ॥ માનવ ભવનો લાહો લીજે
 ॥ વાં ॥ દેહડી પાવન કીજે રે ॥ સોના
 રૂપાને ફુલડે વધાવી, પ્રેમે પ્રદક્ષિણા દીજે રે
 ॥ શં ॥ ૨ ॥ દુધડે પખાળીને કેસર ઘોળી
 ॥ વાં ॥ શ્રી આદીશ્વર પૂજ્યા રે; શ્રી સિદ્ધા-
 ચળ નયણે જોતાં, પાપ મેવાસી ધ્રુજ્યા રે
 ॥ શં ॥ ૩ ॥ શ્રી મુખ મુધર્મા મુરપતિ આગે
 ॥ વાં ॥ વીર જિણુંદ એમ બોલે રે ॥ તણ
 ભુવનમાં તીરથ મોડું, નહિ કોઈ શત્રુજય
 તોલે રે ॥ શં ॥ ૪ ॥ ઇંદ્ર સરીખા એ તી-
 રથની ॥ વાં ॥ ચાકરી ચિત્તમાં ચાહે રે ॥
 કાયાની તો કાસલ કાઢી, સુરજકુંડમાં
 નાહે રે ॥ શં ॥ ૫ ॥ કાંકરે કાંકરે શ્રીસિદ્ધક્ષેત્રે,
 ॥ વાં ॥ સાધુ અનંતા સિંધ્યારે ॥ તે મોટે
 એ તીરથ મોહાડું, ઉદ્ધાર અનંતા કીધા રે
 ॥ શં ॥ ૬ ॥ નાભિરાયા સુત નયણે જોતાં

॥ વાં ॥ મેહ અમરસ પુંચ્યા એ ॥ ઉદયરતન
કહે આજ મહારે પોતે, શ્રી આદીશ્વર પુંચ્યા
રે ॥ શાં ॥ ૭ ॥

“ શ્રી સિદ્ધાયળ-સ્તવન.”

સિદ્ધાયળ વંદારે નરનારી, નરનારા નર-
નારી; સિદ્ધાં, નાલિરાયા મરદેવાનંદન,
ઋષભદેવ સુખકારી ॥ સિદ્ધાં ॥ ૧ ॥ પુંડ-
રિક પમુહા મુનિવર સિદ્ધા; આતમતત્ત્વ
વિચારી ॥ સિદ્ધાં ॥ ૨ ॥ શિવસુખ કારણ
ભવદુઃખ વારણ; ત્રિભુવન જન હિતકારી
॥ સિદ્ધાં ॥ ૩ ॥ સમક્તિ શુદ્ધ કરણ એ
તીરથ, મોહ મિથ્યાત્વ નિવારી ॥ સિદ્ધાં
॥ ૪ ॥ જ્ઞાન ઉદ્યોત પ્રભુ કેવળ ધારી; ભ-
ક્તિ કરે એક તારી ॥ સિદ્ધાં ॥ ૫ ॥

(૨)

મનના મનોરથ સવિ ફળ્યા એ, સિદ્ધ્યા
 વાંછત કાજ; પૂજે ગિરિરાજને રે ॥ પ્રાથે
 એ ગિરિ શાશ્વતો એ; ભવજળ તરવા ઝાઝ
 ॥ પૂજે ૦ ॥ ૧ ॥ મણિ માણેક મુક્તાફળે એ,
 રજત કનકનાં લૂલ ॥ પૂજે ૦ ॥ કેશર ચંદન
 ધસી ધણાં એ, ખીજ વસ્તુ અમૂલ ॥ પૂજે ૦ ॥ ૨ ॥
 છકે અંગે દાખીએ એ, આઠમે અંગે ભાખ
 ॥ પૂજે ૦ ॥ સ્થિરાવલી પયત્રે વરણવ્યો એ, એ
 આગમની સાખ ॥ પૂજે ૦ ॥ ૩ ॥ વિમળ
 કરે ભવિલોકને એ, તેણે વિમળાચળ જાણ
 ॥ પૂજે ૦ ॥ શુક રાજથી વિસ્તર્યો એ, શત્રુ-
 જય ગુણ ખાણ ॥ પૂજે ૦ ॥ ૪ ॥ પુંડરીક
 ગણધરથી થયો એ, પુંડરીકગિરિ ગુણધામ
 ॥ પૂજે ૦ ॥ સુર નર કૃત એમ જાણીએ એ,
 ઉત્તમ એકવીસ નામ ॥ પૂજે ૦ ॥ ૫ ॥ એ
 ગિરિવરના ગુણ ધણા એ, નાણીએ નવિ ક-
 હેવાય ॥ પૂજે ૦ ॥ જાણે પણ કહી નવિ શકે

એ, મુગદ ધ્રુવડને ન્યાય ॥ પૂજો ॥ ૬ ॥
 ગિરિવર ફરસનથી નવિ કર્યો એ, તે રહ્યો
 ગરભાવાસ ॥ પૂજો ॥ નમન દર્શન ફરસન
 કર્યો એ, પૂરે મનની આશ ॥ પૂજો ॥ ૭ ॥
 આજ મહોદય મેં લહ્યો એ, પામ્યો પ્રમોદ
 રસાળ ॥ પૂજો ॥ મણિ ઉઘોત ગિરિ સેવતાં
 એ, ઘેર ઘેર મંગળ માળ ॥ પૂજો ॥ ૮ ॥

“ શ્રી ઋષભદેવજીનું સ્તવન.”

પ્રથમ જિનેશ્વર પૂજવા, સૈયર મોરી અંગ
 ઉલટ ધરી આવ હો; કેસર ચંદન મૃગમદં,
 સૈયર મોરી સુંદર આંગી ખનાવ હો ॥
 સોહેજ સહુણા મારો, શિવસુખ લીનો મારો,
 જ્ઞાનમાં લીનો મારો, દેવમાં નગીનો મારો ॥
 સાહિબો ॥ સૈયર મોરી જયો જયો પ્રથમ
 જિજીવંદ હો ॥ ૧ ॥ ધન્ય મરદેવા કુખને
 ॥ સૈયર ॥ વારી જાઉં વાર હજાર હો;
 સ્વર્ગ શિરામણિને તણ ॥ સૈયર ॥ જીહાં

લહે પ્રભુ અવતાર હો ॥ સેહેજ૦ ॥ ૨ ॥
 દાયક નાયક જન્મથી ॥ સૈયર૦ ॥ લાજ્યો
 સુરતર વૃંદ હો; જીગલા ધર્મ નિવારણો
 ॥ સૈયર૦ ॥ જે થયો પ્રથમ નરિંદ હો
 ॥ સેહેજ૦ ॥ ૩ ॥ લોક નીતિ સવિ શીખવી
 ॥ સૈયર૦ ॥ દાખવા મુક્તિનો રાહ હો;
 રાજ્ય ભળાવી પુત્રને ॥ સૈયર૦ ॥ થાપ્યો
 ધર્મ પ્રવાહ હો ॥ સેહેજ૦ ॥ ૪ ॥ સંજમ
 લેધને સંચર્યા ॥ સૈયર૦ ॥ વરસ લગે વિષ્ણુ
 ગ્યાહાર હો; શેલડી રસ સાટે દીયો ॥ સૈ-
 યર૦ ॥ શ્રેયાંસને સુખસાર હો ॥ સેહેજ૦
 ॥ ૫ ॥ મોહોટા અહંતની ચાકરી ॥ સૈયર૦ ॥
 નિષ્કુળ કદીએ ન થાય હો; મુનિપણે નમિ
 વિનમિ કર્યા ॥ સૈયર૦ ॥ ક્ષણમાં ખેચર રાય
 હો ॥ સેહેજ૦ ॥ ૬ ॥ જનનીને કીધું ભેટણું
 ॥ સૈયર૦ ॥ કેવળ રત્ન અનુપ હો; પહેલાં
 માતાજીને મોકલ્યાં ॥ સૈયર૦ ॥ જોવા શિવ
 વહુ રૂપ હો ॥ સેહેજ૦ ॥ ૭ ॥ પુત્ર નવાણું
 પરિવર્યા ॥ સૈયર૦ ॥ ભરતના નંદન આઠ

હો; અષ્ટ કરમ અષ્ટાપદે ॥ સૈયર૦ ॥ યોગ
નિરૂદ્ધે નિઠ હો ॥ સેહેજ૦ ॥ ૮ ॥ તેહનાં
ખિંખ સિદ્ધાયળે ॥ સૈયર૦ ॥ પૂજે એ પા-
વન અંગ હો; ખિમાવિજય જિન નિરખતાં
॥ સૈયર૦ ॥ ઉછળે હર્ષ તરંગ હો
॥ સેહેજ૦ ॥ ૯ ॥

“ શ્રી સિદ્ધાયલજનું સ્તવન.”

(જ્ઞાનાવરણી દૂરે કરેરે મિત્તા-એ દેશી.)

શ્રી સિદ્ધાયલ ભેટીએ રે મિત્તા, ગહિમાનો
નહીં પાર રે ॥ એકાગર ચિત્તા, એ ગિરિ
સેવોને ॥ એ આંકણી ॥ કેવળજ્ઞાને જાણતા હો
મિત્તા, કહી ન શકે અંશ માત્ર રે ॥ એકા૦
॥ એ૦ ॥ એ ગિરિ સેવો ધ્યાનમાં હો મિત્તા,
કરી થીરમન વચ કાય રે ॥ એકા૦ ॥ એ૦
॥ ૧ ॥ ઋષભજિણુંદ સમોસર્યા હો મિત્તા, પૂર્વ
નવાણું વાર રે ॥ એકા૦ ॥ એ૦ ॥ પંચકોડ
પુંડરીકજી હો મિત્તા, વરીયા શિવવધુ સાર
રે ॥ એકા૦ ॥ એ૦ ॥ ૨ ॥ ભરત પાદે મુગતે

ગયા હો મિત્તા, અસંખ્યતા વિખ્યાતરે ॥
 એકાં ॥ એં ॥ નમિ વિનમિ શિવસુખ વર્યા
 હો મિત્તા, બે કોડી મુનિ સંધાત રે ॥ એકાં
 ॥ એં ॥ ૩ ॥ ઈશુ ગિરિરાજે સમેસર્યા
 હો મિત્તા, નેમિ વિના ત્રેવીશ રે ॥ એકાં
 એં ॥ એકાણું લાખ નારદ ઋષિ હો મિત્તા,
 પાંડવ કોડી વીશ રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ ૪ ॥
 સાંખ પ્રધુમ્ન હોય બાંધવા હો મિત્તા, સાડી
 આઠ કોડી સંધાત રે ॥ એકાં ॥ એં ॥
 પટ દેવકી નંદન થયા હો મિત્તા, શિવસુંદરી
 ભરતાર રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ ૫ ॥ થાવમ્યા
 મુનિ સહસ્રશુ હો મિત્તા, પામ્યા ભવજળ
 પાર રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ પાંત્રીસ હજાર
 શિવ વરી હો મિત્તા, વસુદેવની નાર રે
 ॥ એકાં ॥ એં ॥ ૬ ॥ એમ અનેક મુગતે
 ગયા હો મિત્તા, મુનિ ગુણગણ મહિ બાણ રે
 ॥ એકાં ॥ એં ॥ બુદ્ધ નીતિથી સેવતાં
 હો મિત્તા, એમ લહો દરિશણ જાણ રે ॥
 એકાં ॥ એં ॥ ૭ ॥

“ શ્રી સિદ્ધાયળળનું સ્તવન.”

માફં મન મોહું રે શ્રીસિદ્ધાયલે રે, દેખીને
 હરખિત હોય; વિધિશું કીજે રે જાત્રા
 એહની રે, ભવ ભવનાં દુઃખ જાય ॥ માફં૦
 ॥ ૧ ॥ પંચમે આરે રે પાવન કારણે રે, એ
 સમો તીરથ ન કોય; મોટો મહિમા રે જગમાં
 એહનો રે; આ ભરતે ઘણાં જોય ॥ માફં૦
 ॥ ૨ ॥ ઇશુ ગિરિ આઠ્યા રે જિનવર ગણુ-
 ધરા રે, સિદ્ધ્યા સાધુ અનંત; કંઠે કરમ પણુ
 એ ગિરિ ફરસતાં રે, હોવે કરમ નિશાંત ॥
 માફં૦ ॥ ૩ ॥ જૈનધર્મ તે સાચો જાણીને રે,
 માનવ તીરથ એ સ્તંભ; સુર નર કિત્તર
 નૃપ વિદ્યાધરા રે, કરતા નાટારંભ ॥ માફં૦
 ॥ ૪ ॥ ધન્ય ધન્ય દહાડો રે ધન્ય વેળા ઘડી રે,
 ધરીએ દૃઢ્ય મોઝાર; જ્ઞાનવિમલસૂરિ ગુણુ
 એહના ધણુ રે, ફહોતાં નાવે પાર ॥ માફં૦
 ॥ ૫ ॥

“વિમળાચળજનું સ્તવન.”

વિમળાચળ નિત્ય વંદીએ, કીજે એહની
 સેવા; માતું હાથ એ ધર્મનો, શિવતરૂં ફળ
 લેવા ॥ વિમળાં ॥ ૧ ॥ ઉજ્જવલ જિ-
 નનુહ મંડળી, તિહાં દીપે ઉત્તંગા; માતું
 ૧ હિમગિર વિભ્રમે, આઈ ૨ અંબરગંગા
 ॥ વિમળાં ॥ ૨ ॥ કોઈ અનેરૂં જગ નહીં,
 એ તીરથ તોલે; ઇમ ૩ શ્રીમુખ હરિ આગળે,
 શ્રી સીમંધર બોલે ॥ વિમળાં ॥ ૩ ॥
 જે સધળાં તીરથ કર્યાં, જાત્રા ફળ કહીએ;
 તેહથી એ ગિરિ ભેટતાં, શતગણુ ફળ લહીએ
 ॥ વિમળાં ॥ ૪ ॥ જનમ સફળ હોય
 તેહનો, જે એ ગિરિ વંદે; મુજસાવિજય
 સંપદ લહે, તે નર ચિર નંદે ॥ વિમળાં
 ॥ ૫ ॥

“ શ્રી સિદ્ધાયત્ન-સ્તવન. ”

બાપડલાં રે પાતિકડાં, તમે શું કરશેા હવે
 રહીને; આ સિદ્ધાયત્ન નયણે નિરખી, દૂર
 જાઓ તુમે વહીને રે ॥ બાપડલાં રે ૦ ॥ ૧ ॥
 કાળ અનાદિ લગે તુમ સાથે, પ્રીત કરી
 નિરવહીને; આજ થકી પ્રભુ ચરણે રહીશું,
 એમ શિખવીયું મનને રે ॥ બાપડલાં રે ૦
 ॥ ૨ ॥ દુપમકાળે એણે ભરતે, મુક્તિ નહીં
 સંધયણને; પણ તુજ ભક્તિ મુક્તિને ખેંચે,
 ચમક ઉપલ જેમ લોહને રે ॥ બાપડલાં
 રે ૦ ॥ ૩ ॥ શુદ્ધ સુવાસન ચૂરણ આપ્યું,
 મિથ્યા પાંક શોધનને; આતમભાવ થયો
 જળ નરમળ, આનંદમય તુજ ભજને રે
 ॥ બાપડલાં રે ૦ ॥ ૪ ॥ અક્ષય નિધાન તુમ
 સમક્તિ પામી. કોણ વાંછે ચલ ધનને; શાંત
 સુધારસ કનક કચોળે, સિંચો સેવક તનને
 રે ॥ બાપડલાં રે ૦ ॥ ૫ ॥ બાહ્ય અભ્યંતર
 શત્રુ કેશે, ભય ન હોયે મુજ મનને; સેવક
 મુખીયો મુજશ વિલાસી, તે મહિમા પ્રભુ

તુજને રે ॥ આપડલાં રે૦ ॥ ૬ ॥ નામમંત્ર
 તુમારો સાધ્યો, તે થયો જગમોહનને; તુજ
 મુખ મુદ્રા દેખી હરખું, જિમ ચાતક જળ-
 ધરને રે ॥ આપડલાં રે૦ ॥ ૭ ॥ તુમ વિણ
 અવર દેવ નહિ જાયું (ધ્યાવું), ફરી ફરી
 આ મનને રે; જ્ઞાનવિમળ કહે ભવજળ
 તારો, સેવક બાંધે ગ્રહીને રે ॥ આપડલાં
 રે૦ ॥ ૮ ॥

“ શ્રી ઋષભદેવસ્વામિ—સ્તવન. ”

ઋષભ જિણંદ શુ પ્રીતડી, કિમ કીજે હો
 કહો ચતુર વિચાર; પ્રભુજી જઘ અગગા
 વશ્યા, તિહાં કિણે નવિ હો કોઇ વચન
 ઉચ્ચાર ॥ ઋષભ૦ ॥ એ—આંકણી ॥ ૧ ॥
 કાગળ પણ પહોંચે નહીં, નવિ પહોંચે હો
 તિહાં કો પરધાન; જે પહોંચે તે તુમ સમે,
 નવિ ભાષે હો કોઇનું વ્યવધાન ॥ ઋષભ૦ ॥
 ॥ ૨ ॥ પ્રીત કરે તે રાગીયા, જિનવરજી
 હો તુમે તો વીતરાગ; પ્રીતડી જે અરા-

ગીથી, મેળવવી હો તે લોકોત્તર માગ
 ॥ ઋષભ ॥ ૩ ॥ પ્રીતિ અનાદિની વિષ
 ભરી, તે રીતે હો કરવા મુજ ભાવ; કરવી
 નિર્વિષ પ્રીતડી, કિણ ભાતે હો કહો અને
 બનાવ ॥ ઋષભ ॥ ૪ ॥ પ્રીતિ અનંતી
 પર થકી, જે તોડે હો તે જોડે એહ; પરમ-
 પુરૂષથી રાગના, એકત્વતા હો દાખી
 ગુણ ગેહ ॥ ઋષભ ॥ ૫ ॥ પ્રભુજીને અવ-
 લંબતાં, નિજ પ્રભુતા હો પ્રગટે ગુણરાશિ;
 દેવચંદ્રની સેવના, આપે મુજ હો અવિ-
 ચળ સુખવાસ ॥ ઋષભ ॥ ૬ ॥

“શ્રી આદિજિન-સ્તવન.”

(રાગ-આહ બસંત.)

આદિ જિનંદ દયાલ હો, મેરી લાગી લગ-
 નવા ॥ એ-ટેક ॥ વિમલાચલ મંડન દુઃખ
 ખંડન, મંડન ધર્મ વિસાલ હો ॥ મેં ॥
 વિષધર માર ચોર કામીજન, દરિસન કર

નિહાલ હો ॥ મેં ॥ ૨ ॥ હું અનાથ તું
ત્રિભુવન નાથા, કર મેરી સંભાલ હો ॥ મેં
॥ ૩ ॥ આતમ આનંદ કંદકે દાતા, ત્રાતા
પરમ દયાલ હો ॥ મેં ॥ ૪ ॥

“ શ્રી આદિજિન-સ્તવન.”

પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રજ્ઞમીએ, જસ સુગંધીરે
કાય; કલ્પવૃક્ષ પરે તાસ ઇંદ્રાણી નયન જે;
ભૂંગ પરે લપટાય ॥ ૧ ॥ રોગ ઉરગ તુજ
નવિ નડે, અમૃત જે આસ્વાદ; તેહથી
પ્રતિહત તેહ માતું કોઈ નવિ કરે, જગમાં
તુમશુરે વાદ ॥ ૨ ॥ વગર ધોધ તુજ
નિરમળી, કાયા કંચનવાન; નહીં પ્રસ્વેદ
લગાર તારે તું તેહને, જે ધરે તાહરું
ધ્યાન ॥ ૩ ॥ રાગ ગયો તુજ મન
થકી, તેહમાં ચિત્ર ન કોય; રૂધિર
આમિપથી રાગ ગયો તુજ જન્મથી, દુધ
સહોદર હોય ॥ ૪ ॥ શ્વાસોશ્વાસ કમળ

સમો, ઘુજ લોકોત્તરવાદ; દેખે ન આહાર
 નિહાર ચર્મ ચક્ષુ ધણી; એહવા ઘુજ અ-
 વદાત ॥ ૫ ॥ ચાર અતિશય મૂળથી,
 આગણીશ દેવના કીધ, કર્મ ખમ્યાથી
 અચાર ચોત્રીશ ધમ અતિશયા, સમવાયાંગે
 પ્રસિદ્ધ ॥ ૬ ॥ જિન ઉત્તમ ગુણ ગાવતાં,
 ગુણ આવે નિજ અંગ; પદ્મવિજય કહે
 એક સમય પ્રભુ પાળજો, જેમ થાઉં અક્ષય
 અભંગ ॥ પ્રથમ ॥ ૭ ॥

“શ્રી પુંડરીકગિરિ-સ્તવન.”

વીરજી આઠ્યા રે વિમલાચલકે મેદાન, સુર-
 પતિ ભાચારે સમવસરણ કે મંડાણ; ॥ એ-આં ॥
 દશના દેવે વીરજી સ્વામ, શત્રુજય મહિમા
 વરણવે તામ; ભાખ્યાં આઠ ઉપર સો નામ,
 તેહમાં ભાખ્યું રે પુંડરીકગિરિ અભિધાન;
 સોહમ ઈંદો રે તવ પૂછે બહુ માન, કિમ
 થયું સ્વામી રે, ભાખો તાસ નિદાન ॥ વીરજી

॥ ૧ ॥ પ્રજ્ઞા ભાષે સાંભળ ઈદ્રિ, પ્રથમ
 જે હુવા ઋષભજીજી; તેહના પુત્ર તે ભરત
 નરિંદ, ભરતના હુવા રે ઋષભસેન પુંડરીક;
 ઋષભજી પાસે રે દેશના સુણી તહકીક, દી-
 ક્ષા લીધી રે ત્રિપદી જ્ઞાન અધિક ॥ વીરજી ૦
 ॥ ૨ ॥ ગણધર પદવી પામ્યા જામ, દ્વાદ-
 શાંગી ગુંથી આભરામ; વિચરે મહીયલમાં
 ગુણધામ, અનુક્રમે આવ્યા રે શ્રીસિદ્ધાચલ
 ઠામ; મુનિવર કોડી રે પંચ તણે પરિવાર,
 અણસણ કીધાં રે, નિજ આતમને ઉદ્ધાર
 ॥ વીરજી ૦ ॥ ૩ ॥ ચૈત્રી પૂનમ દિવસે એહ,
 પામ્યા કેવળજ્ઞાન અછેહ; શિવસુખ વરિયા
 અમર અદેહ, પૂર્ણાનંદી રે અગુરલધુ અવ-
 ગાહ; અજ અવિનાશી રે નિજ ગુણ ભોગી
 અખાહ, નિજ ગુણ ધરતારે પર પુદ્ગલ
 નહીં આહ ॥ વીરજી ૦ ॥ ૪ ॥ તેણે પ્રગટ્યું
 પુંડરગિરિ નામ, સાંભળ સોહમ દેવલોક
 સ્વામ; એહનો મહિમા અતિહિ ઉદ્દામ,

તેણે દિન કીજ રે, તપ જપ પૂજા ને દાન;
 વ્રત વળી પોસહ રે જેહ કરે અનિદાન, ફળ
 તસ પામે રે, પંચ કોડી ગણું માન ॥
 વીરજી ॥ ૫ ॥ ભક્તે ભવ્ય જીવજે હોય,
 પંચમ ભવે મુક્તિ લહે સોય; તેહમાં
 બાધક છે નહિ કોય, વ્યવહાર કેરી રે, મધ્યમ
 ફળની એ વાત; ઉત્કૃષ્ટ યોગે રે અંતરમુહૂર્ત
 વિખ્યાત; શિવ મુખ સાધે રે, નિજ આતમ
 અવદાત ॥ વીરજી ॥ ૬ ॥ ચૈત્રી પૂનમ
 મહિમા દેખ, પૂજા પંચ પ્રકારી વિશેષ;
 તેહમાં નહિં ઉણીમ કાંઈ રેખ, એણી પરે
 ભાખી રે, જિનવર ઉત્તમ વાણ; સાંભળી
 જુઝ્યા રે, કેંઈક ભવિક મુજાણ, એણી પરે
 ગાયો રે, પદ્મવિજય સુપ્રમાણ ॥ વીરજી
 ॥ ૭ ॥

“શ્રી પુંડરીકસ્વામીનું” સ્તવન.”

(રશીયાની દેશી.)

પ્રણામો પ્રેમે પુંડરીક રાજ્યો, ગાજ્યો
જગમાં રે એહ-સૌભાગી; જાત્રાએ જાતાં રે
પગે પગે નિજજીરે, બહુ ભવ સંચિત ખેહ
-સૌભાગી ॥ પ્ર૦ ॥ ૧ ॥ પાપ હોય વજ્ર-
લેપ સમોવડે, તે પણ જાયે દૂર-સૌભાગી;
જે એ ગિરિનું દરશન કીજીએ, ભાવભક્તિ
ભરપૂર-સૌભાગી ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥ ગૌહત્યા-
દિકં હત્યા પંચ છે, કારક તેહના જે હોય
-સૌભાગી; તે પણ એ ગિરિ દરશન જે કરે,
પામે શિવ ગતિ સોય-સૌભાગી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥
શ્રી શુકરાજ નરપતિ ઇષ્ટ ગિરિ, કરતો
જિનવર ધ્યાન-સૌભાગી; ૫૬ માસે રિપુ
વિલય ગયા સર્વે, વાધ્યો અધિક તસ વાન
—સૌભાગી ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥ ચંદ્રશેખર નિજ
ભગિની ભોગવી, કીધું પાપ મહંત સૌભાગી
તે પણ એ તીરથ આરાધતાં, પામ્યો શુભ

ગાંત સંત-સૌભાગી ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥ મોર
 સર્પ વાઘણ પ્રમુખ બહુ, જીવ છે જે વિક-
 રાલ-સૌભાગી; તે પણ એ ગિરિ દરશન
 પુણ્યથી, પામે મુગતિ વિશાલ-સૌભાગી ॥
 પ્ર૦ ॥ ૬ ॥ એહવો મહિમા એ તીરથ તણો,
 ચૈત્રી પૂનમે વિશેષ-સૌભાગી; શ્રીવિજય-
 રાજસૂરીશ્વર શિષ્યનો, દાન ગયા દુઃખ લેશ
 -સૌભાગી ॥ પ્ર૦ ॥ ૭ ॥

“ શ્રી રાયણ પગલાંનું સ્તવન.”

શ્રી આદીશ્વર અંતરજામી, જીવન જગત
 આધાર; શાંત સુધારસ જ્ઞાને ભરીયો, સિ-
 ક્કાયલ શણુગાર ॥ રાયણ રૂઢી રે, જીહાં
 પ્રભુ પાય ધરે ॥ વિમળગિરિ વંદા રે, દખત
 દુઃખ હરે ॥ પુણ્યવંતા પ્રાણી રે, પ્રભુજીની
 સેવા કરે ॥ ૧ ॥ ગુણ અનંતા ગિરિવર કેરા,
 સિદ્ધ્યા સાધુ અનંત; વળી રે સિદ્ધશે વાર

અનંતી, એમ ભાષે ભગવંત ॥ ભવો ભવ
 કેસં રે, પાતક દૂર ટળે ॥ વિમલ ॥ ૨ ॥
 વાવડીયું રસકુંપા કેરી, મણિ માણેકની ખાણ;
 રત્નખાણ બહુ રાજે હો તીરથ, એહવી શ્રી
 જિનવાણ ॥ સુખના સનેહી રે, બંધન દૂર
 કરે ॥ વિમલ ॥ ૩ ॥ પાંચ કોડીશું પુંડ-
 રીક સિંધ્યા, ત્રણ કોડાશું રામ; વીશ કોડીશું
 પાંડવ મુક્તિ, સિદ્ધક્ષેત્ર સિદ્ધ ઠામ ॥ મુ-
 નિવર મહોટા રે, અનંતા મુક્તિ વરે ॥ વિમલ ॥
 ૪ ॥ એસો તીરથ ઓર ન જગમેં,
 ભાષે શ્રીજિનભાણ; દુર્ગતિ કાષે ને પાર
 ઉતારે, (વહાલો), આપે કેવલનાણ ॥
 ભાવજન ભાવે રે, જે એતું ધ્યાન ધરે ॥
 વિમલ ॥ ૫ ॥ દ્રવ્ય ભાવશું પૂજા કરતાં,
 પૂજે શ્રીજિનપાય; ચિદાનંદ સુખ આતમ
 વેદી, જ્યોતિસેં જ્યોતમિલાય ॥ કીરતિ
 એહની રે, માણેક મુનિ કરે ॥ વિમલ ॥ ૬ ॥

(૨)

ઉમૈયા મુજને ઘણી, જહો ભેટું વિમળ-
 ગારરાજ; દોષતરા મુજ પાંખડી, જહો
 લળી લળી લાગું પાંચ કે ॥ મોહનગારા
 હો રાજ રૂડા, મારા સાંભળ સુગુણા સુડા
 ॥ ૧ ॥ શત્રુજય શિખર સોહામણો, જહો
 ધન્ય ધન્ય રાયણ રૂખ; ધન્ય પગલાં પ્રભુજી
 તણાં, જહો દીઠડે ભાગે ભૂખકે ॥ મોહન૦
 ॥ ૨ ॥ ઈણુ ગિરિ આવી સમોસર્યા, જહો
 નાભિનરિંદ મહદ્દાર; પાવન કીધી વસુધરા,
 જહો પૂર્વ નવાણું વાર કે ॥ મોહન૦ ॥ ૩ ॥
 પુંડરીક મુનિ મુગતે ગયા, જહો સાથે મુનિ
 પંચકોડ; પુંડરીક ગિરિવર એ થયા, જહો
 નમો નમો બે કર જોડ કે ॥ મોહન૦ ॥ ૪ ॥
 એણે તીરથે સિધ્યા ઘણા, જહો સાધુ
 અનંતી કોડ; ત્રણ ભુવનમાં જોવતાં,
 જહો નહીં કોઇ એહની જોડ કે ॥ મોહન૦
 ॥ ૫ ॥ મનવાંછિત મુખ મેળવે, જહો

જપતાં એ ગિરિરાજ; દ્રવ્ય ભાવ વૈરી
 તણે, જીહો ભય જાયે સવિ ભાંજ કે ॥
 મોહન ॥ ૬ ॥ વાયક રામાવજય કહે,
 જીહો નમો નમો તીરથ એહ; શિવ મંદિ-
 રની શ્રેણ છે, જીહો એહમાં નહિ સંદેહ
 કે ॥ મોહન ॥ ૭ ॥

❧ ❧ ❧ “શ્રીશત્રુંજયની સ્તુતિઓ.” ❧ ❧ ❧

પુ’ડરગિરિ મહિમા, આગમમાં પ્રસિદ્ધ ॥
 વિમલાચલ ભેટી, લલિતે અવિચલ ઝડક ॥
 પ્ર’ચમગતિ પહોંત્યા, મુનિવર કોડાકોડ ॥
 એણે તીરથે આવી, કર્મ વિપાક વિછોડ ॥૧॥

(૨)

શ્રી શત્રુંજય ગિરિવર (વાસવ), વાસવ સે-
 વિત પાયજી ॥ જયવંતા વરતો તિહું કાલે,
 મંગલ કમલા હાયજી ॥ સિરિ રિસહેસર

શિષ્ય શિરોમણિ, પુંડરીકથી તે સાધ્યો ॥
ચૈત્રી પૂનમ આ ચોવીશી, મહિમા જેહનો
વાધ્યો ॥ ૧ ॥

(૩)

શત્રુજય મહિમા, પ્રગટ્યો જેથી સાર ॥
ચૈત્રી પૂનમ દિન, આપ્યો એહ ઉદાર ॥
રિસહૈસર સેવા, શિર વહો ધરી આણંદ ॥
તિહુઅણુ ભવિ કેરવ, વિપિન વિકાસન
ચંદ ॥ ૧ ॥

(૪)

શ્રી શત્રુજય મંડળ, રિસહુ જિણેસર દેવ ॥
સુર નર વિદ્યાધર, સારે જેહની સેવ ॥
સિદ્ધાચલ શિખરે, સોહાકર શૃંગાર ॥ શ્રી
નાલિનરેસર, મરદેવીનો મલહાર ॥ ૧ ॥

(૫)

પ્રણમો ભવિયાં રિસહુ જિણેસર, શત્રુજય
કેરો રાયણ ॥ વૃષભ લંછન જસ ચરણે

સોહો, સોવન વરણી કાયજી ॥ ભરતાદિક
શત પુત્ર તણે જો, જનક અયોધ્યા રાયજી ॥
ચૈત્રી પૂનમને દિવસે જોહના, મહોદા મહોત્સવ
થાયજી ॥ ૧ ॥

(૬)

શત્રુંજય સાહેબ પ્રથમ જિણુંદ, નાલિભૂપ
કુળ કમળ દિણુંદ; મરદેવીનો નંદ ॥ જસ
મુખ સોહો પૂનમયંદ, સેવા સારે હંદ નરિંદ;
ઉન્મૂલે દુઃખ દંદ ॥ વાંછિત પૂરણ સુરતર
કંદ, લાંછન જોહને સુરભિનંદ; ફેડે ભવ
ભય ફંદ ॥ પ્રણમે જ્ઞાનવિભળસૂરિંદ, જો-
હના અહોનિશ પદ અર્વાંદ; પામે પર-
માનંદ ॥ ૧ ॥

(૭)

વિમલગિરિ સહુ તીરથ રાજા, નાલિકો
નંદન જિનવર તાજા; ભવ જલધિકો જ-
હાજા ॥ નેમિ વિના જિન તેવીસ, સમવસરે

સહુ વિમલગિરિસ; ભવિજન પૂરે જગીસ ॥
 સિદ્ધક્ષેત્ર જિન આગમ ભાસે, દૂરભવિ
 અભવ્યનિરાસે; ગિરિ દ્વારસણ નવિ પાસે ॥
 કવડ ચક્ષ ચક્રેસરી દેવી, તીરથ સાન્નિધ્ય
 કરે મુખ લેવી; આતમ સફલ કરેવી ॥ ૧ ॥

(૮)

સવિ મલિ કરી આવો, ભાવના ભવ્ય
 ભાવો ॥ વિમલગિરિ વધાવો, માતીયાં થાળ
 લાવો ॥ જો હોયશિવ જાવો, ચિત્ત તો વાત
 ભાવો ॥ ન હોય દુશ્મન દાવો, આદિ પૂજ
 રચાવો ॥ ૧ ॥

“ શ્રી આદીશ્વરમહાનુની સ્તુતિ ”

આદિજિનવર રાયા, જસ સોવજ કાયા ॥
 મરુદેવી માયા, ધોરી લંછન પાયા ॥ જગત
 સ્થિતિ નિપાયા, શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા ॥
 કેવલ સિરી રાયા, મોક્ષનગરે સધાયા ॥ ૧ ॥

“ શ્રીઋષભદેવપ્રભુની સ્તુતિ. ”

આશી લાખ પૂરવ ધરવાસે, વસિયા પ-
રિકર ચુકતાણ; જન્મ થકી પણ દેવતરે ફલ
ક્ષીરોદધિજલ ભોક્તાણ; મધ સુય ઓ હે
નાણે સંજીવ, નયણ વયણ કજ ચંદાણ;
ચાર સહસ્રશુ' દીક્ષા શિક્ષા, સ્વામી શ્રી-
ઋષભ જિજ્ઞાસાણ ॥ ૧ ॥

“ શ્રી પુંડરીકસ્વામીની સ્તુતિ. ”

ચૈત્રી પૂનમ દિન, શત્રુજય અહિઠાણ ॥ પુંડ-
રીક વર ગણધર, તિહાં પામ્યા નિર્વાણ ॥
આદીશ્વર કેરા, શિષ્ય પ્રથમ જયકાર ॥
કેવલ કમસાવર, નાભિનરિંદ મદહાર ॥ ૧ ॥

ત્રીશત્રુંજયતીર્થ સંબંધી એકવીશનામના ગુણગર્ભિત એકવીશ ખમાસમણ

— આપવાના દુહાં. —

સિક્કાયલ સમરં સદા, સોરઠ દેશ મા-
ઝાર; મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદું વાર
હજાર ॥ ૧ ॥ ૧ અંગ ૨ વસ્ત્ર ૩ મન ૪ ભૂ-
મિકા, ૫ પૂજોપગરણ સાર; ૬ ન્યાયદ્રવ્ય
૭ વિધિશુદ્ધતા, શુદ્ધિ સાત પ્રકાર ॥ ૨ ॥
કાર્તિક શુદ્ધી પૂનમ દિને, દશ કોટી પરિવાર;
દ્રાવિડ વારિખિદ્ધિજી, સિદ્ધ થયા નિરધાર
॥ ૩ ॥ તિથે કારણ કાર્તિકી દિને, સંઘ
મયલ પરિવાર; આદિજિન સનમુખ રહી,
ખમાસમણ બાહુ વાર ॥ ૪ ॥ એકવીશ
નામે વરણવ્યા, તિહાં પહેલું અભિધાન;

૧ શરીર શુદ્ધિ. ૨ વસ્ત્ર શુદ્ધિ. ૩ ચિત્ત શુદ્ધિ.
૪ ભૂમિ શુદ્ધિ. ૫ ઉપગરણ શુદ્ધિ. ૬ દ્રવ્ય શુદ્ધિ.
૭ યથાર્થવિધિ શુદ્ધિ.

શત્રુંજય શુકરાચથી, જનક વચન ખાહુ
માન ॥ ૫ ॥

(અહીયાં—

“ સિદ્ધાચળ સમરૂં સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર;
મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદું વાર હજાર ॥ ૧ ॥ ”
એ દુહો પ્રત્યેક ખમાસમણ દીઠ કહેવો.)

૨-સમાસર્યા સિદ્ધાચલે, પુંડરીક ગણધાર;
લાખ સવા માહાતમ કર્યું, સુર નર સભા
મોઝાર ॥ ૬ ॥ ચૈત્રી પૂનમને દિને, કરી
અણસણ એક માસ; પાંચ કોડિ મુનિ સા-
થશું, મુક્તિનિલયમાં વાસ ॥ ૭ ॥ તિથે
કારણ પુંડરીકગિરિ, નામ થયું વિખ્યાત;
મન વચ કાચે વંદીયે, ઉઠી નિત્ય પ્રભાત
॥ ૮ ॥ સિદ્ધાં ॥

૩-વીશ કોડીશું પાંડવા, મોક્ષ ગયા ધણે
ઠામ; એમ અનંત મુક્તે ગયા, સિદ્ધક્ષેત્ર
તિથે નામ ॥ ૯ ॥ સિદ્ધાં ॥

૪-અડસઠ તીરથ ન્હાવતાં, અંગ રંગ ધડી
એક; તુંખીજળ સ્નાને કરી, જાગ્યો ચિત્ત

વિવેક ॥ ૧૦ ॥ ચંદ્રશેખર રાજા પ્રમુખ,
કર્મ કઠિન મળધામ; અચલ પદે વિમલા
થયા, તિથે વિમલાચલ નામ ॥ ૧૧ ॥
સિદ્ધાં ॥

૫-પર્વતમાં સુરગિરિ વડો, જિન અભિ-
ષેક કરાય; સિદ્ધ હુવા સ્નાતક પદે, સુર-
ગિરિ નામ ધરાય ॥ ૧૨ ॥ અથવા ચઉદે
ક્ષેત્રમાં, એ સમો તીરથ ન એક; તિથે સુ-
રગિરિ નામે નમું, જિહાં સુરવાસ અનેક
॥ ૧૩ ॥ સિદ્ધાં ॥

૬-એંસી ચાજન પૃથુલ છે, ઉંચપણે
છવ્વીશ; મહિમાએ મોટો ગિરિ, મહાગિરિ
નામ નમીશ ॥ ૧૪ ॥ સિદ્ધાં ॥

૭-ગણધર ગુણવંતા મુનિ, વિશ્વ માંહે
વંદનિક; જેહવો તેહવો સંયમી, વિમળા-
ચળ (એ તીરથે) પૂજનિક ॥ ૧૫ ॥ વિપ્ર-
લોક વિષધર સમા, દુઃખીયા ભૂતળ માન;
દ્રવ્યલિંગી કણ ક્ષેત્ર સમ, મુનિવર છીપ
સમાન ॥ ૧૬ ॥ આવક મેઘ સમા કહ્યા,

કરતા પુણ્યનું કામ; પુણ્યની રાશિ વધે
ધણી, તેણે પુણ્યરાશિ નામ ॥ ૧૭ ॥
સિદ્ધાં ॥

૮—સંયમધર મુનિવરધણા, તપ તપતા
એક ધ્યાન; કર્મ વિચોગે પામીયા, કેવળ
લક્ષ્મી નિધાન ॥ ૧૮ ॥ લાખ એકાઠું શિવ
વર્યા, નારદશુ અણગાર; નામ નમો તેણે
આઠમું, શ્રીપદગિરિ નિરધાર ॥ ૧૯ ॥
સિદ્ધાં ॥

૯ - શ્રી સીમધર સ્વામીએ, એ ગિરિ
મહિમા વિલાસ; ઇંદ્રની આગે વર્ણવ્યો, તેણે
એ ઇંદ્રપ્રકાશ ॥ ૨૦ ॥ સિદ્ધાં ૯ ॥

૧૦-દશ કોટિ અણુપ્રત ધરા, ભકતે જન્મઈ
સાર; જૈનતીર્થ યાત્રા કરી, લાલ તણો
નહીં પાર ॥ ૨૧ ॥ તેહ થકી સિદ્ધાયલે,
એક મુનિને દાન; દેતાં લાલ ધણે હુવે,
મહાતીરથ અભિધાન ॥ ૨૨ ॥ સિદ્ધાં ॥

૧૧—પ્રાયે એ ગિરિ શાશ્વતો, રહેશે કાળ
અનંત; શત્રુંજય માહાત્મ્ય સુણી, નમો

શાશ્વતગિરિ સંત ॥ ૨૩ ॥ સિદ્ધાં ॥

૧૨—જૈા નારી બાલક મુનિ, ચઉ હુત્યા કરનાર; યાત્રા કરતાં કાર્તિકી, ન રહે પાપ લગાર ॥ ૨૪ ॥ જે પરદારા લ'પટી, ચો-રીના કરનાર; દેવદ્રવ્ય ગુરુદ્રવ્યના, જે વળી ચોરણ્ણાર ॥ ૨૫ ॥ ચૈત્રી કાર્તિકી પૂનમે, કરે યાત્રા ઇણે ઠામ; તપ તપતાં પાતિક ગળે, તેણે દૃઢશક્તિ નામ ॥ ૨૬ ॥ સિદ્ધાં ॥

૧૩—ભવ ભય પામી નીકળ્યા, થાવચ્યા મુત જેહ; સહસ મુનિશુ' શિવ વર્યા, મુક્તિ-નિલયગિરિ તેહ ॥ ૨૭ ॥ સિદ્ધાં ॥

૧૪—ચંદા સૂરજ ગિહું જણા, ઉભા ઇણે ગિરિ શૃંગ; વધાવિયો વર્ણવ કરી, (કરી વર્ણવ ને વધાવિયો), પુષ્પદંતગિરિ રંગ ॥ ૨૮ ॥ સિદ્ધાં ॥

૧૫—કર્મકલણ ભવજળ તણ, ઈહાં પા-મ્યા શિવસદ્ગ; પ્રાણી પદ્મ નિરંજની, વંદો ગિરિ મહાપદ્મ ॥ ૨૯ ॥ સિદ્ધાં ॥

૧૬—શિવવહુ વિવાહ ઉત્સવે, મંડપ
રચિયો સાર; મુનિવર વર બેઠક ભણી,
પૃથ્વીપીઠ મનોહાર ॥ ૩૦ ॥ સિદ્ધાંત ॥

૧૭—શ્રીમુલદ્રગિરિ નમો, ભદ્ર તે મંગળ
રૂપ; જગ તર રજ ગિરિવર તણી, શિશ
ચઢાવે ભૂપ ॥ ૩૧ ॥ સિદ્ધાંત ॥

૧૮—વિદ્યાધર મુરઅપચ્છરા, નદી શેત્રુંજી
વિલાસ; કરતા હરતા પાપને, ભણ્યે ભવિ
કૈલાસ ॥ ૩૨ ॥ સિદ્ધાંત ॥

૧૯—બીજ નિર્વાણી પ્રભુ, ગર્ગ ચોવીશી
મોઝાર; તસ ગણધર મુનિમાં વડા, નામે
કદંબ અણુગાર ॥ ૩૩ ॥ પ્રભુ વચને અણુ-
સણ કરી, મુક્તિપુરીમાં વાસ; નામે કદંબ-
ગિરિ નમો, તો હોય લીલ વિલાસ
॥ ૩૪ ॥ સિદ્ધાંત ॥

૨૦—પાતાલે જસ મૂલ છે, ઉજ્જવલ-
ગિરિનું સાર; ત્રિકરણ યોગે વંદતાં, અદ્ય
હોયે સંસાર ॥ ૩૫ ॥ સિદ્ધાંત ॥

૨૨—તન મન ધન મુતવદ્ધલા, સ્વર્ગા-
દિક સુખ ભોગ; જે વંછે તે સંપન્ને, શિવ-
રમણી સંયોગ ॥ ૩૬ ॥ વિમલાચલ પરમે-
ષ્ઠિનું, ધ્યાન ધરે ૫૬ માસ; તેજ અપૂરવ
વિસ્તરે, પૂરે (પૂરે) સધળી આશ ॥ ૩૭ ॥
ત્રીજે ભવ સિદ્ધિ લહે, એ પણ પ્રાયિક
વાચ્ય ઉત્કૃષ્ટા પરિણામથી, અંતરમુહૂરત
સાચ ॥ ૩૮ ॥ સર્વ કામદાયક નમો, નામ
કરી આળખાણ; શ્રીશુભવીરવિજય પ્રભુ,
નમતાં કોડ કહ્યાણ ॥ ૩૯ ॥ સિદ્ધાં ॥

ધતિ સિદ્ધગિરિ એકવીશ ખમાસમણના હુહા—

“ શ્રી સિદ્ધગિરિનાં ખમાસમાણ. ”

(૬૯૧-૧૦૮.)

શ્રી આદીશ્વર અજર અમર, અવ્યાખાધ
અહનીશ; પરમાત્મ પરમેસર, પ્રણમું પ-
રમ મુનીશ ॥ ૧ ॥ જય જય જગપતિ
જ્ઞાન ભાન, ભાસત લોકાલોક; શુદ્ધ સ્વરૂપ
સમાધિનય, નમિત મુરમુર થોક ॥ ૨ ॥ શ્રી-
સિદ્ધાયલ મંડણો, નાલિનરેસર નંદ; મિથ્યા-
મતિ મત ભંજણો, ભવિ કુમુદાકર ચંદ ॥ ૩ ॥
પૂર્વ નવાણું જસ શિરે, સમવસયા જગ-
નાથ; તે સિદ્ધાયલ પ્રણમિયે, ભકતે જોડી
હાથ ॥ ૪ ॥ અનંત જીવ ધણુ ગિરિવરે,
પામ્યા ભવનો પાર; તે સિદ્ધાયલ પ્રણમિયે,
લહિયે મંગલ માલ ॥ ૫ ॥ જસ શિર
મુકુટ મનોહર, મરદેવીનો નંદ; તે સિદ્ધાયલ
પ્રણમિયે, ઋદ્ધિ સદા મુખવૃંદ ॥ ૬ ॥
મહિમા જોડનો દાખવા, સુરગુર પજું મતિ-

મંદ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પ્રગટે સહજ-
 નંદ ॥ ૭ ॥ સત્તા ધર્મ સમારવા, કરણ
 બેહુ પૂર; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, નાસે
 અત્ર સવિ દૂર ॥ ૮ ॥ કર્મકાટસવિ ટાળવા,
 જેહનું ધ્યાન હુતાશ; તે તીર્થેશ્વર
 પ્રણમિયે, પામીજે સુખવાસ ॥ ૯ ॥
 પરમાનંદ દશા લહે, જસ ધ્યાને મુનિરાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પાતક દૂર પલાય
 ॥ ૧૦ ॥ શ્રદ્ધા ભાસન રમણતા, રતનત્રયીનું
 હેતુ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ભવ મકરાકર
 સેતુ ॥ ૧૧ ॥ મહાપાપી પણ નિસ્તર્યા,
 જેહનું ધ્યાન સુહાય; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે,
 મુર નર જસ ગુણ ગાય ॥ ૧૨ ॥ પુંડરીક
 ગણધર પ્રમુખ, સિધ્યા સાધુ અનેક; તે
 તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, આણી દ્વંદ્વ વિવેક
 ॥ ૧૩ ॥ ચંદ્રશેખર સ્વસાપતિ, જેહને સંગે
 સિદ્ધ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પામીને નિજ
 ઝડ ॥ ૧૪ ॥ જલચર ખેચર તિરિય સવે,

પામ્યા આતમ ભાવ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે,
 ભવજલ તારણ નાવ ॥ ૧૫ ॥ સંઘ યાત્રા
 જેણે કરી, દીધા જેણે ઉદ્ધાર; તે તીર્થેશ્વર
 પ્રણમિયે, છેદીજે ગતિ ચાર ॥ ૧૬ ॥ પુષ્ટિ
 શુદ્ધ સંવેગ રસ, જેહને ધ્યાને થાય; તે
 તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, મિથ્યામતિ સવિ જાય
 ॥ ૧૭ ॥ સુરતરૂ સુરમણિ સુરગવી, સુરધર
 સમ જસ ધ્યાવ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે,
 પ્રગટે શુદ્ધ સ્વભાવ ॥ ૧૮ ॥ સુરલોકે સુર-
 સુંદરી, મળી મળી થાકે થાક; તે તીર્થેશ્વર
 પ્રણમિયે, ગાવે જેહના શ્લોક ॥ ૧૯ ॥
 યોગીસર જસ દર્શને, ધ્યાન સમાધિ લીન;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, હુવા અનુભવ રસ
 લીન ॥ ૨૦ ॥ માનું ગગને સૂર્ય શશી,
 દિયે પ્રદક્ષિણા નિત્ય; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે,
 મહિમા દેખણ ચિત્ત ॥ ૨૧ ॥ સુર અસુર
 નર કિત્રરા, રહે છે જેહની પાસ; તે તી-
 ર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પામે લીલ વિલાસ ॥ ૨૨ ॥

મંગલકારી જેહની, મૃત્તિકા હારી ભેટ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, કુમતિ કદાચહ મેટ
 ॥ ૨૩ ॥ કુર્માત કૌશિક જેહને, દેખી ઝાંખા
 થાય; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સાવ તસ
 મહિમા ગાય ॥ ૨૪ ॥ સૂરજકુંડના નીરથી,
 આધિ વ્યાધિ પલાય; તે તીર્થેશ્વર પ્રણ-
 મિયે, જસ મહિમા ન કહાય ॥ ૨૫ ॥ સુન્દર
 ટુંક સોહામણી, મેર સમ પ્રાસાદ; તે તી-
 ર્થેશ્વર પ્રણમિયે. દૂર ટલે વિખવાદ ॥ ૨૬ ॥
 દ્રવ્ય ભાવ વેરી ધણા, જિહાં આવ્યે હોય
 શાંત; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, જાય ભવની
 ભ્રાંત ॥ ૨૭ ॥ જગ હિતકારી જિનવરા,
 આવ્યા એણે ઠામ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે,
 જસ મહિમા ઉદામ ॥ ૨૮ ॥ નદી શેત્રુંજી
 સનાનથી, મિથ્યા મળ ધોવાય; તે તીર્થે-
 શ્વર પ્રણમિયે, સવિ જનને સુખદાય ॥ ૨૯ ॥
 આઠ કર્મ જે સિદ્ધગિરે, ન દીયે તીવ્ર વિ-
 પાક; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, જિહાં નવિ

આવે કાક ॥ ૩૦ ॥ સિદ્ધશિલા તપનીયમય,
 રત્ન સ્ફટિક ખાણ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે,
 પામ્યા કેવલનાથ ॥ ૩૧ ॥ સોવન રૂપા
 રત્નની, ઔપાધ જાત અનેક; તે તીર્થેશ્વર
 પ્રણમિયે, ન રહે પાતક એક ॥ ૩૨ ॥ સં-
 યમધારી સંયમે, પાવન હોય જિણ ક્ષેત્ર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે. દેવા નિર્મળ નેત્ર
 ॥ ૩૩ ॥ શ્રાવક જિહાં શુભ દ્રવ્યથી, ઉત્સવ
 પૂજા સ્નાત્ર; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પોષે
 પાત્ર સુપાત્ર ॥ ૩૪ ॥ સાહમિવત્સલ
 પુણ્ય જિહાં, અનંતગણું કહેવાય; તે તી-
 ર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સોવન દૂલ વધાય ॥ ૩૫ ॥
 સુંદર જાત્રા જેહની, દેખી હરખે ચિત્ત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ત્રિભુવન માંહે વિ-
 દિત ॥ ૩૬ ॥ પાલીતાણું પુર ભલું, સરો-
 વર સુંદર પાલ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે,
 જાયે સકલ જંજાલ ॥ ૩૭ ॥ મનમોહન
 પાગે ચઢે, પગ પગ કર્મ ખપાય; તે તી-

થર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ગુણ ગુણી ભાવ લખાય
 ॥ ૩૮ ॥ જેણે ગિરિ રૂખ સોહામણાં, કુંડે
 નિર્મલ નીર; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ઉતારે
 ભવતીર ॥ ૩૯ ॥ મુક્તિમંદિર સોપાન
 સમ, સુંદર ગિરિવર પાજ; તે તીર્થેશ્વર
 પ્રણમિયે, લાહયે શિવપુર રાજ ॥ ૪૦ ॥
 કર્મ કોટિ અથ વિકટ ભટ, દખી ધ્રુજે
 અંગ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, દિન દિન
 ચઢતે રંગ ॥ ૪૧ ॥ ગૌરી ગિરિવર ઉપરે,
 ગાવે જિનવર ગીત; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે,
 સુખે શાસન રીત ॥ ૪૨ ॥ કવડ જક્ષ
 રખવાલ જસ, અહોનિશ રહે હુણુર; તે
 તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, અસુરાં રાખે દુર ॥ ૪૩ ॥
 ચિત્ત આતુરી ચક્રેસરી, વિદ્ય વિનાસણ
 હાર; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સંઘ તણી
 કરે સાર ॥ ૪૪ ॥ સુરવરમાં મધવા યથા,
 ગ્રહ ગણમાં જિમ ચંદ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણ-
 મિયે, તિમ સવિ તીરથ ઈંદ ॥ ૪૫ ॥ દીઠે

દુર્ગતિ તારણેા, સમર્યા સારે કાજ; તે તીર્થે -
 શ્વર પ્રણુમિયે, સવિ તીરથ શિરતાજ ॥ ૪૬ ॥
 પુંડરીક પંચ કોડીશું, પામ્યા કેવલનાણુ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, કર્મ તણી હોય હાણુ
 ॥ ૪૭ ॥ મુનિવર કોડી દસ સહિત, દ્રાવિડ
 ને વારિખેણુ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, ચઢિયા
 શિવ નિશ્રેણુ ॥ ૪૮ ॥ નમિ વિનમિ વિદ્યા-
 ધરા, દાય કોડી મુનિ સાથ; તે તીર્થેશ્વર
 પ્રણુમિયે, પામ્યા શિવપુર આથ ॥ ૪૯ ॥
 ઋષભ વંશીય નરપતિ ધણા, ઇણે ગિરિ
 પહોતા મોક્ષ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, ટાલ્યા
 ધાતિક દાપ ॥ ૫૦ ॥ રામ ભરત બિહુ
 બાંધવા, ત્રણ કોડી મુનિ યુત્ત; તે તીર્થેશ્વર
 પ્રણુમિયે, ઇણે ગિરિ શિવ સંપત્ત ॥ ૫૧ ॥
 નારદ મુનિવર નિર્મલો, સાધુ એકાણું લાખ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, પ્રવચન પ્રગટ એ
 ભાખ ॥ ૫૨ ॥ શાંખ પ્રધુમ્ન ઋષિ કહ્યા,
 સાડિ આઠ કોડિ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે,

પૂરવ કર્મ વિછોડિ ॥ ૫૩ ॥ થાવચ્ચામુત
 સહસશું, અણસણ રંગે કીધ; તે તીર્થેશ્વર
 પ્રણમિયે, વેગે શિવપદ લીધ ॥ ૫૪ ॥ શુક
 પરિવ્રાજક વળી, એક સહસ અણગાર,
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પામ્યા શિવપુર દ્વાર
 ॥ ૫૫ ॥ સેલગસૂર મુનિ પાંચસે, સહિત
 હુઆ શિવનાહ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે,
 અંગે ધરી ઉત્સાહ ॥ ૫૬ ॥ ઇમ બહુ સિ-
 ધ્યા ઇણે ગિરિ, કહેતાં નાવે પાર; તે તી-
 ર્થેશ્વર પ્રણમિયે, શાસ્ત્ર માંહે આધકાર
 ॥ ૫૭ ॥ બીજ ઇહાં સમકિત તણું, રોપે
 આતમ ભોમ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ટાલે
 પાતક સ્તોમ ॥ ૫૮ ॥ બ્રહ્મ સ્ત્રી બ્રહ્મ ગો
 હત્યા, પાપ ભારિત જેહ; તે તીર્થેશ્વર
 પ્રણમિયે, પહોતા શિવપુર ગેહ ॥ ૫૯ ॥
 જગ જોતાં તીરથ સવે, એ સમ અવર ન
 દીઠ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, તીર્થ માંહે
 ઉક્તિ ॥ ૬૦ ॥ ધન્ય ધન્ય સોરઠ દેશ જિહાં,

તીરથ માંહે સાર; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે,
 જનપદમાં શિરદાર ॥ ૬૧ ॥ અહોનિશ
 આવત હુંકડા, તે પણ જોહને સંગ; તે તી-
 ર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પામ્યા શિવવધુ રંગ
 ॥ ૬૨ ॥ વિરાધક જિન આણના, તે પણ
 હુવા વિશુદ્ધ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પામ્યા
 નિર્મલ પુદ્ગ ॥ ૬૩ ॥ મહા મ્લેચ્છ શાસન
 રિપુ, તે પણ હુવા ઉપસંત; તે તીર્થેશ્વર
 પ્રણમિયે, મહિમા દેખી અનંત ॥ ૬૪ ॥
 મંત્ર યોગ અંજન સવે, સિદ્ધ હુવે જિજ્ઞ
 ઠામ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પાતકહારી
 નામ ॥ ૬૫ ॥ સુમતિ સુધારસ વરસતે,
 કર્મદાવાનસ સંત; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે,
 ઉપશમ તસ ઉલસંત ॥ ૬૬ ॥ શ્રુતધર નિતુ
 નિતુ ઉપદિશે, તત્ત્વાતત્ત્વ વિચાર; તે તી-
 થેશ્વર પ્રણમિયે, ગ્રહે ગુણયુત શ્રોતાર ॥ ૬૭ ॥
 પ્રિયમેલક ગુણગણ તણું, કીરતિકમલા સિંધુ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, કલિકાલે જગજ્જુ

॥ ૬૮ ॥ શ્રીશાંતિ તારણ તરણ, જેહની
 ભક્તિ વિશાલ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે,
 દિન દિન મંગલ માલ ॥ ૬૯ ॥ શ્વેત દ્વજ
 જસ લહકતી, ભાંખે ભવિને એમ; તે તી-
 ર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, ભ્રમણ કરો છો કેમ ?
 ॥ ૭૦ ॥ સાધક સિદ્ધ દશા ભણી, આરાધે
 એક ચિત્ત; તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, સાધન
 પરમ પવિત્ર ॥ ૭૧ ॥ સંધપતિ થઈ એ-
 હની, જે કરે ભાવે યાત્ર; તે તીર્થેશ્વર
 પ્રણુમિયે, તસ હોય નિર્મલ ગાત્ર ॥ ૭૨ ॥
 શુદ્ધાતમ ગુણ રમણતા, પ્રગટે જેહને સંગ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, જેહનો જસ અભંગ
 ॥ ૭૩ ॥ રાયણવૃક્ષ સોહામણો, જિહાં
 જિનેશ્વર પાય; તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, સેવે
 મુર નર રાય ॥ ૭૪ ॥ પગલાં પૂજી ઋ-
 પલનાં, ઉપશમ જેહને ચંગ; તે તીર્થેશ્વર
 પ્રણુમિયે, સમતા પાવન અંગ ॥ ૭૫ ॥
 વધાધરજ મિલે બહુ, વચરે ગિરિવર

શુંગ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ચઢતે નવરસ
 રંગ ॥ ૭૫ ॥ માલતી ભોગર કેતકી, પરિ-
 મલ મોહે ભુંગ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પૂજે
 ભવિ એકંગ ॥ ૭૭ ॥ અજિત જિનેશ્વર
 જીહાં રહ્યા, ચોમાસું ગુણગેહ; તે તીર્થેશ્વર
 પ્રણમિયે, આણી અવિહુડ નેહ ॥ ૭૮ ॥
 શાંતિજિનેશ્વર સોલમા, સોલ કષાય કરી
 અંત; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ચાતુરમાસ
 રહંત ॥ ૭૯ ॥ નેમિ વિના જિનવરસવે,
 આઁવ્યા છે જિણુ ઠામ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણ-
 મિયે, શુદ્ધ કરે પરિણામ ॥ ૮૦ ॥ નમિ
 નેમિ જિન અંતરે, અજિતશાંતિસ્તવ કીધ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, નંદિવેણુ પ્રસિદ્ધ
 ॥ ૮૧ ॥ ગણધર મુનિ ઉવજ્જાય તિમ, લાલ
 લહ્યા કેઈ લાખ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે,
 જ્ઞાન અમૃતરસ ચાખ ॥ ૮૨ ॥ નિત્ય ઘંટા
 ટંકારવે, રણઝણે ઝંઘરી નાહ; તે તીર્થે-
 શ્વર પ્રણમિયે, દુંદુભિ માદલ વાહ ॥ ૮૩ ॥

જેણે ગિરિ ભરત નરેસરે, કીધો પ્રથમ
ઉદ્ધાર; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, મણિમય
મૂરતિ સાર ॥ ૮૪ ॥ ચૌમુખ ચતુર્ગતિ દુઃખ
હરે, સોવનમય સુવિહાર; તે તીર્થેશ્વર
પ્રણમિયે, અક્ષય મુખ દાતાર ॥ ૮૫ ॥ ઇણ
તીરથ મહોદા કહ્યા, સોલ ઉદ્ધાર સફાર; તે
તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, લઘુ અસંખ્ય વિચાર
॥ ૮૬ ॥ દ્રવ્ય ભાવ વૈરી તણો, જેહથી
થાયે અંત; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, શત્રુજય
સમરંત ॥ ૮૭ ॥ પુંડરીક ગણવર હુઆ,
પ્રથમ સિદ્ધ ઇણે ઠામ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણ-
મિયે, પુંડરીકગિરિ નામ ॥ ૮૮ ॥ કાંકરે
કાંકરે ઇણ ગિરિ, સિદ્ધ હુઆ સુપવિત્ત; તે
તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સિદ્ધક્ષેત્ર સમચિત્ત
॥ ૮૯ ॥ મલ દ્રવ્ય ભાવ વિશેષથી, જેહથી
જાયે દૂર; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, વિમલા-
ચલ મુખ પૂર ॥ ૯૦ ॥ મુરવરા બહુ જે
ગિરે, નિવસે નિરમલ ઠાણ; તે તીર્થેશ્વર

પ્રજ્ઞમિયે, સુરગિરિ નામ પ્રમાણુ ॥ ૯૧ ॥
 પરવત સહુ માંહે વડા, મહાગિરિ તેણે
 કહંત; તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમિયે, દરશણુ લહે
 પુણ્યવંત ॥ ૯૨ ॥ પુણ્ય અનર્ગલ જેહથી,
 થાયે પાપ વિનાશ; તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમિયે,
 નામ ભહું પુણ્યરાશ ॥ ૯૩ ॥ લક્ષ્મીદેવી-
 એ કર્યા, કુંડે કમલ નિવાસ; તે તીર્થેશ્વર
 પ્રજ્ઞમિયે, પદ્મનામ સુવાસ ॥ ૯૪ ॥ સવિ
 ગિરિમાં સુરપતિ સમે, પાતક પંક વિજ્ઞાત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમિયે, પર્વતઠંદ્ર વિખ્યાત
 ॥ ૯૫ ॥ ત્રિભુવનમાં તીરથ સવે, તેહમાં
 મોટા એહ; તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમિયે, મહા-
 તીરથ જસ રેહ ॥ ૯૬ ॥ આદિ અંત નહિ
 જેહનો, કોઈ કાલે ન વિજ્ઞાય; તે તીર્થેશ્વર
 પ્રજ્ઞમિયે, શાશ્વતગિરિ કહેવાય ॥ ૯૭ ॥
 ભદ્ર ભલા જે ગિરિવરે, આવ્યા હોય અ-
 પાર; તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમિયે, નામ સુભદ્ર
 સંભાર ॥ ૯૮ ॥ વીર્ય વધે શુભ સાધુને,

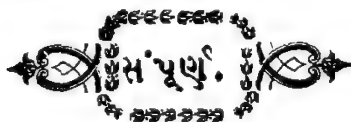
પામી તીરથ ભક્તિ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે,
 નામે જે દૃઢશક્તિ ॥ ૯૯ ॥ શિવગતિ સાધે
 જે ગિરે, તે માટે અભિધાન; તે તીર્થેશ્વર
 પ્રણમિયે, મુક્તિનિલય ગુણખાણ ॥ ૧૦૦ ॥
 ચાંદ સૂરજ સમકિત ધરા, સેવ કરે શુભ-
 ચિત્ત; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પુષ્પદંત
 વિદિત ॥ ૧૦૧ ॥ મિત્ર રહે ભવજલ થકી,
 જે ગિરિ લહે નિવાસ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણ-
 મિયે, મહાપદ્મ સુવિલાસ ॥ ૧૦૨ ॥ ભૂમિ-
 ધરી જે ગિરિવરે, ઉદ્ધિ ન લોપે લીહ; તે
 તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પૃથિવીપીઠ અનીહ
 ॥ ૧૦૩ ॥ મંગલ સર્વિ મલવાતણું, પીઠ
 એહ અભિરામ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે,
 ભદ્રપીઠ જસ નામ ॥ ૧૦૪ ॥ મૂલ જસ
 પાતાલમે, રત્નમય મનોહર; તે તીર્થેશ્વર
 પ્રણમિયે, પાતાલમૂલ વિચાર ॥ ૧૦૫ ॥
 કર્મક્ષય હોયે જિહાં, હોય સિદ્ધ સુખકેલ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, અકર્મક મન મેલ

॥ ૧૦૬ ॥ કામિત સવિ પૂરણ હોયે, જેહનું
દરિસણ પામ; તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સર્વ-
કામ મન ઠામ ॥ ૧૦૭ ॥ ઇત્યાદિક એકવીશ
ભલાં, નિરૂપમ નામ ઉદાર; જે સમર્થ પા-
તક હરે, આતમ શક્તિ અનુસાર ॥ ૧૦૮ ॥

—“કળશી.”—

ધમ તીર્થ નાયક, સ્તવન લાયક, સુંચણે
શ્રીસિદ્ધાગરિ ॥ અડોત્તર સય ગાહ સ્તવને,
પ્રેમ ભક્તે મન ધરી ॥ શ્રીકલ્યાણસાગર;
સૂરિ શિષ્યે, શુભ જગીશે સુખકરી ॥ પુણ્ય
મહોદય, સકલ મંગલ, વેલી મુજસે જય-
સિરી ॥ ૧ ॥

ઇતિ સિદ્ધગિરિ સ્તુતિ સંબંધી ૧૦૮ દુહા-

“શ્રી સીમંધરસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.”

શ્રી સીમંધર જગદીશ્વરી, આ ભરતે આવો;
કરુણાવંત કરુણા કરી, અમને વંદાવો ॥ ૧ ॥
સકલ ભક્ત તુમે ધણી, જો હોવે અમ
નાથ; ભવો ભવ હું છું તાહરો, નહિ મેલું
હવે સાથ ॥ ૨ ॥ સયલ સંગ છંડી કરી,
ચારિત્ર લઇશું; પાય તુમારા સેવીને, શિવ
રમણી વરીશું ॥ ૩ ॥ ઐ અલજો મુજને
ધણો ઐ, પૂરો સીમંધર દેવ; ઇહાં થકી હું
વિનવું, અવધારો મુજ સેવ ॥ ૩ ॥

(૨)

શ્રી સીમંધર વીતરાગ, ત્રિભુવન ઉપ-
ગારી; શ્રી શ્રેયાંસ પિતા કુળે, બહુ શોભા
તુમારી ॥ ૧ ॥ ધન્ય ધન્ય માતા સત્યકી,
જેણે જાણે જયકારી; વૃષભ લંછને વિરા-
જમાન, વંદે નરનારી ॥ ૨ ॥ ધનુષ પાંચસેં

દેહડીએ, સોહીએ સોવનવાન; કીર્તિવિજય
ઉવજાયાનો, વિનય ધરે તુમ ધ્યાન ॥ ૩ ॥

“ શ્રી સીમંધરજિન--સ્તવન. ”

મુણે ચંદાજી, સીમંધર પરમાત્મ પાસે
જાજો ॥ મુજ વિનતડી, ત્રેમ ધરીને એણી-
પરે તુમે સંભળાવજો ॥ એ આંકણી ॥ જે
ત્રણ ભુવનનો નાયક છે, જસ ચોસઠ ઇંદ્ર
પાયક છે; નાણ દરિસણ જેહને ખાયક છે ॥
મુણો ॥ ૧ ॥ જેની કંચન વરણી કાયા
છે, જસ ધોરી લંછન પાયા છે; પુંડરિગિ-
ણિ નગરીનો રાયા છે ॥ મુણો ॥ ૨ ॥ બાર
પર્વદામાંહી બિરાજે છે, જસ ચોત્રીશ અ-
તિશય છાજે છે; ગુણ પાંત્રીશ વાણીએ ગાજે
છે ॥ મુણો ॥ ૩ ॥ ભવિજનને તે પડિ-
બોહે છે, તુમ અધિક શીતળ ગુણ સોહે
છે; ૩૫ દેખી ભવિજન મોહે છે ॥ મુણો ॥

॥ ૪ ॥ તુમ સેવા કરવા રસીઓ છું, પણ
 ભરતમાં દૂરે વસીઓ છું; મહામોહરાય કર
 ફસીઓ છું ॥ સુણો ॥ ૫ ॥ પણ સાહિબ
 ચિત્તમાં ધરીઓ છે, તુમ આજ્ઞા ખડગ કર
 મહીઓ છે; પણ કાંઈક મુજથી ડરીઓ છે
 સુણો ॥ ૬ ॥ જિન ઉત્તમ પુઠ હવે પૂરો,
 કહે પદ્મવિજય થાઉં શૂરો, તો વાઘે મુજ
 મન અતિ તૂરો ॥ સુણો ॥ ૭ ॥

(૨)

ધન્ય ધન્ય ક્ષેત્ર મહાવિદેહી, ધન્ય પુઠ-
 રગિણી ગામ; ધન્ય તિહાંના માનવીશ,
 નિત્ય ઉઠી કરેરે પ્રણામ ॥ સીમંધર સ્વામી,
 કેયે રે હું મહાવિદેહ આવીશ, જયવંતા
 જિનવર, કેયે રે હું તમને વાંદીશ ॥ ૧ ॥
 ચાંદલીયા સંદેશડોશ, કહેજો સીમંધર સ્વામ;
 ભરતક્ષેત્રના માનવીશ, નિત્ય ઉઠી કરેરે

પ્રજ્ઞામ ॥ સીમંધર૦ ॥ ૨ ॥ સમવસરણુ ઢેવે
 રચ્યું તિહાં, ચોસઠ ઇંદ્ર નરેશ; સોના તણે
 સિંહાસન બેઠા, ચામર છત્ર ધરેશ ॥ સી-
 મંધર૦ ॥ ૩ ॥ ઇંદ્રાણી કાઢે ગહુંલીજી, મો-
 તીના ચોક પૂરેશ; લળી લળી લીયે લૂંછ-
 શાંજી, જિનવર દિયે ઉપદેશ ॥ સીમંધર૦
 ॥ ૪ ॥ એહવે સમે મેં સાંભળ્યુંજી, હવે
 કરવાં પચ્ચખાણુ; બારે પર્ષદા સાંભળેજી,
 અમૃતવાણી વખાણુ ॥ સીમંધર૦ ॥ ૫ ॥
 રાયને બહાલા ઘોડલાજી, વેપારીને બહાલા
 છે દામ; મુજને બહાલા સીમંધર સ્વામી,
 જેમ સીતાને શીરામ ॥ સીમંધર૦ ॥ ૬ ॥
 નહિ માયું પ્રભુ રાજકુદિજી, નહિ માયું
 ગરથ ભંડાર; હું માયું પ્રભુ એટલુંજી,
 તુમ પાસે અવતાર ॥ સીમંધર૦ ॥ ૭ ॥ દેવે
 ન દીધી પાંખડીજી, કેમ કરી આવું હજૂર;
 મુજરો મહારો માનજોજી, પ્રહુ ઉગમતે
 સૂર ॥ સીમંધર૦ ॥ ૮ ॥ સમયસુંદરની

વિનતિજી, માનજો વારંવાર; બેહુ કરજોડી
વિનવુંજી, વિનતડી અવધાર ॥ સીમંધરગાઝા ॥

“ શ્રી સીમંધરસ્વામીની સ્તુતિ. ”

શ્રી સીમંધર જિનવર, સુખકર સાહેબ
દેવ ॥ અરિહંત સકળની, ભાવ ધરી કર્
સેવ ॥ સકલાગમ પારગ, ગણધર ભાષિત
વાણી ॥ જયવંતી આણા, જ્ઞાનવિમલ ગુણ
ખાણી ॥ ૧ ॥

“ શ્રી અજિતનાથ-ચૈત્યવંદન. ”

અજિતનાથ પ્રભુ અવતર્યો, વિનિતાનો
સ્વામી; જિતશત્રુ વિજયા તણો, નંદન
શિવગામી ॥ ૧ ॥ બોહોંતેર લાખ પૂરવ
તણું, પાળયું જોણે આય; ગજ લંછન લંછન
નહિ, પ્રભુમે મુરરાય ॥ ૨ ॥ સાડા આ-
રસે ધનુષની એ, જિનવર ઉત્તમ દેહ; પાદ

પદ્મ તસ પ્રણમીએ, જેમ લહીએ શિવ
ગહ ॥ ૩ ॥

“ શ્રી અજિતનાથ-સ્તવન.”

અજિત જિજ્ઞંદશું પ્રીતડી, મુજ ન ગમે
હો બીજનો સંગ કે; માલતી કુલે મોહીયો,
કિમ બેસે હો આવલ તરૂં ભૂંગ કે ॥ અજિત૦
॥ ૧ ॥ ગંગાજળમાં જે રમ્યા, કિમ છિદ્ધર
હો રતિ પામે મરાલ કે; સરોવર જલધર
જલ વિના, નવિ ચાહે હો જેમ ચાતક
ખાલકે ॥ અજિત૦ ॥ ૨ ॥ કોકિલ કલ કુજિત
કરે, પામી મંજરી હો પંજરી સહકાર કે;
ઓછાં તરૂંવર નવિ ગમે, ગિર્યાશું હો
હોયે ગુણનો પ્યાર કે ॥ અજિત૦ ॥ ૩ ॥
કમલિની દિનકર કર ગ્રહે, વલી કુમુદિની
હો ધરે ચંદશું પ્રીત કે; ગૌરી ગિરીશ ગિ-
રિધર વિના, નવિ ચાહે હો કમલા નિજ

ચિત્ત કે ॥ અજિત૦ ॥ ૪ ॥ તિમ પ્રભુશું
 મુઝ મન રમ્યું, બીજશું હો નવિ આવે
 હાય કે; શ્રીનયવિજય વિષુધ તણો, વાચક
 જસ હો નિત નિત ગુણ ગાય કે ॥ અ-
 જિત૦ ॥ ૫ ॥

“શ્રી અજિતનાથ સ્તુતિ.”

વિજયા સુત વંદો, તેજથી જયું દિશુંદો ॥
 શીતલતાયે ચંદો, ધીરતાયે ગિરીંદો ॥ મુખ
 જેમ અરવિંદો, જસ સેવે સુરીંદો ॥ લહે
 પરમાનંદો, સેવના સુખકંદો ॥ ૧ ॥

“શ્રી સંભવનાથ—ચૈત્યવંદન.”

સાવત્રી નયરી ધણી, શ્રી સંભવનાથ;
 જિતારી નૃપ નંદનો, ચલવે શિવ સાથ
 ॥ ૧ ॥ સેના નંદન ચંદને, પૂજો નવ અંગે;
 ચારશે ધનુષનું દેહ માન; પ્રભુમું મન રંગે

॥ ૨ ॥ સાઠ લાખ પૂરવતણું એ, જિન-
વર ઉત્તમ આય; તુરંગ લંછન પદ પદ્મને,
નમતાં શિવ સુખ થાય ॥ ૩ ॥

“ શ્રી સંભવનાથ—સ્તવન. ”

સંભવ જિનરાજ સુખકંદા, અહો સર્વજ્ઞ
જિનચંદા; હરો ભરમ જાલકા કંદા, મીટ
જરા મરણકા ધંદા ॥ સંભવ૦ ॥ ૧ ॥ જો
યાચક આશ ના પૂરે, તો દાતા ખિરદ હૈ
દૂરે; જો દાયક મૂલ ના જાણે, તો માંગન
આશ કુણ આણે ॥ સંભવ૦ ॥ ૨ ॥ ગુણવંત
જાન જો તારે, તો શિર પર નાથ કુણ ધારે;
મૂલગુણી કેન જગ સારે, અનાદિ ભરમકો
કારે ॥ સંભવ૦ ॥ ૩ ॥ જો રોગી હોત હૈ
તનમેં, તો વૈધ વો ધારતા મનમેં;
હું રોગી વૈધ તૂં પૂરો, કરો સખ રોગ ચક-
ચરો ॥ સંભવ૦ ॥ ૪ ॥ જ્યું પારસ લોહતા

ખડે, કનક શુદ્ધ રૂપકું મડે; એસો જિનરાજ
 તુંદાતા, હવે કયું ઢીલ હે ત્રાતા ॥ સંભવ૦
 ॥ ૫ ॥ જે જાચે દેવ મેં જેતે, કહું હવે
 નામ તે કેતે; તૂં જાને આદથી ચેરી, અ-
 વસ્થા જગતમેં મેરી ॥ સંભવ૦ ॥ ૬ ॥
 કદપતર જાનકે રાચે, ન નિષ્કળ હોત અ-
 બ જાચે; કરો નિજ રૂપ સાનીકો, ન થાઉં
 ફિર જગ ફીકો ॥ સંભવ૦ ॥ ૭ ॥ જો ભક્તિ
 નાથકી કરતા, અક્ષય ભંડારકું ભરતા;
 આનંદ મન માંહિ અતિ ભારો, નિહારો
 દાસકું તારો ॥ સંભવ૦ ॥ ૮ ॥

(૨)

(હિરણી યવ ચરે—એ દેશી.)

સંભવજિન સુખકારી યા-લલના, પૂર-
 જ હો તુમ ગુણ ભંડાર; પૂજો પ્રભુ ભાવસે
 -લલના, દુઃખ દુર્ગત દૂરે હરે-લલના, કાટે

હો જન્મ મરણ સંસાર; પદ કંજ જો મન
 લાવસે-લલના ॥ ૧ ॥ પ્રથમ વિરહ પ્રભુ
 તુમ તણો-લલના, દૂજો હો પૂર્વધર છેદ;
 દેખો ગતિ કર્મની-લલના, પંચમ કાલ
 કુશુર બહુ-લલના; પાર્યો હો જિનમત
 બહુ ભેદ, આત કે તરણકી-લલના ॥ ૨ ॥
 રાગ દ્વેષ બહુ મન વસે-લલના, લડે હો
 જિમ સૌકણ રાંડ; ભૂલે અતિ ભરમમે'-લ-
 લના, અમૃત છોડ જહર પીએ-લલના, લીયે
 હો દુઃખ જિનમત છાંડ, બાંધ અતિ કર-
 મમે'-લલના ॥ ૩ ॥ કરજારસ ભરે થોડલે
 -લલના, સંત હો પરદુઃખ જાનનહાર; કુલે
 મુખ હરમમે'-લલના, મનકી પીર ન કે
 મુને-લલના; કેસે હો કરીયે નિરંધાર, પ્રભુ
 તુમ ધરમમે'-લલના ॥ ૪ ॥ એક આ-
 ધાર છે મોહ ભણી-લલના, તુમરે હો
 આગમ પ્રતીત; મન મુઝ મોહિયા-લલના,
 અવર ભરમ સખ છોરીયો-લલના; ધારી

હો તુમ આણ પુનીત, એહી જગ જોહીયા
 -લલના ॥ ૫ ॥ જુગપ્રધાન પુરૂષ તણી
 -લલના, રીતિ હો મુઝ મન સુખદાય;
 દેખી શુભકારિણી-લલના, એહી જિન
 મત રીત છે-લલના, મીત હો ઐર સખ
 હી વહાય; ભવસિંધુ તારણી-લલના ॥ ૬ ॥
 ધન્ય જનમ તિસ પુરૂષકા-લલના, ધારી
 હો તુમ આણ અખંડ; મત વચ કાયસુ-લ-
 લના, આતમ અનુભવ રસ પીયા-લલના;
 દીયા હો તુમ ચરણમેં મંડ, ચિત્ત હુલસાય
 સુ-લલના ॥ ૭ ॥

“શ્રી સંભવનાથ—સ્તુતિ.”

સંભવ સુખદાતા, જેહ જગમાં વિખ્યાતા;
 પદ જીવોના ત્રાતા, આપતા સુખશાતા;
 માતા ને બ્રાતા, કેવલજ્ઞાન જ્ઞાતા; દુઃખ
 દોહગ ત્રાતા, જસ નામે પલાતા ॥ ૧ ॥

“ શ્રી અભિનંદનસ્વામિ—ચૈત્યવંદન.”

ઉંચપણે ત્રણસો પચાસ, ધનુષ પ્રભુ દેહ;
સંવર રાય સિદ્ધારથા, મુત શું મુજ નેહ
॥ ૧ ॥ લાખ પચાસ પૂર્વ આયુ, અયો-
ધ્યાનો રાણો; મુવર્ષ વર્ષ વિરાજતો, કપિ
લંછન જાણો ॥ ૨ ॥ અભિનંદન પ્રભુ
વિનતિ એ, અંતર્યામી દેવ; વિનયવિજય
ઉપાધ્યાયનો, રૂપ નમે નિત્યમેવ ॥ ૩ ॥

“ શ્રી અભિનંદનસ્વામિ—સ્તવન.”

(મુણ્ડને હો પ્રભુ—એ દેશી.)

દીઠી હો પ્રભુ, દીઠી જગચુર તુઝ; મૂરતિ
હો પ્રભુ, મૂરતિ મોહન વેલડીય; મીઠી હો
પ્રભુ, મીઠી તાહરી વાણી; લાગે હો પ્રભુ,
લાગે જેસી સેલડીય ॥ ૧ ॥ જાણું હો
પ્રભુ, જાણું જન્મ ક્યત્થ; જોઉં હો પ્રભુ,
જોઉં તુમ સાથે મિલ્યોય; મુરમણિ હો

પ્રભુ, સુરમણિ પામ્યો હૃદય; આંગણે હો
 પ્રભુ, આંગણે મુજ સુરતરૂં ફલ્યોજી ॥ ૨ ॥
 જાગ્યાં હો પ્રભુ, જાગ્યાં પૂણ્ય અંકૂર; મા-
 ગ્યાં હો પ્રભુ, મુહ માગ્યા પાસા ઢલ્યાજી;
 વુઠા હો પ્રભુ, વુઠા અમિરસ મેહ; નાઠા
 હો પ્રભુ, નાઠા અશુભ શુભ દિન વળ્યા-
 જી ॥ ૩ ॥ ભૂખ્યાં હો પ્રભુ, ભૂખ્યાં મ-
 લ્યાં ધૃતપૂર; તરસ્યાં હો પ્રભુ તરસ્યાં
 દિવ્ય ઉદક મિલ્યાંજી; થાક્યાં હો પ્રભુ,
 થાક્યાં મિલ્યાં સુખપાલ; ચાહતાં હો પ્રભુ,
 ચાહતાં સજ્જન હેજે હલ્યાજી ॥ ૪ ॥
 દીવો હો પ્રભુ, દીવો નિશા વિન ગેહ;
 સાથી હો પ્રભુ, સાથી થલે જલનૌકા મ-
 ણીજી; કળિજીગે હો પ્રભુ, કળિજીગે દુષ્ટહો
 મુઝ; દરિસન હો પ્રભુ, દરિસન લલ્હું આ-
 શા ફળીજી ॥ ૫ ॥ વાચક હો પ્રભુ, વા-
 ચક યશ તુમ દાસ; વિનવે હો પ્રભુ, વિનવે
 અભિનંદન મુણેજી; કહીયે હો પ્રભુ, કહીયે

મ દેશો છેહ; દેજો હો પ્રભુ, દેજો સુખ
દરિસણ તણેજી ॥ ૬ ॥

“શ્રી અભિનંદનસ્વામીની સ્તુતિ.”

સંવર સુત સાચો, જસ સ્યાદ્વાદ વાચો;
થયો હીરો જાચો, મોહને દર્ધ તમાચો; પ્રભુ
ગુણ ગણ માચો, એહને ધ્યાને રાચો; જિન-
પદ સુખ સાચો, ભવ્ય પ્રાણી નીકાચો ॥૧॥

“શ્રી સુમતિનાથ—ચૈત્યવંદન.”

સુમતિ જયંત વિમાનથી, રહ્યા અચો-
ધ્યા ઠામ; રાક્ષસ ગણ પંચમ પ્રભુ, સિંહ
રાશિ ગુણ ધામ ॥ ૧ ॥ મધા નક્ષત્રે
જનમિયા, મુષક યોનિ જગદીશ; મોહરાય
સંભ્રામમાં, વરસ ગયાં છઠ્વીશ ॥ ૨ ॥
જીત્યો પ્રિયંજી તર તલે એ, સહસ મુનિ

પરીવાર; અવિનાશી પદવી વર્યા, વીર નમે
સોવાર ॥ ૩ ॥

“ શ્રી સુમતિનાથ—સ્તવન. ”

સેવો સુમાત જિનેશ્વર સાહેબો, પ્રભુ
અભિનંદથી એહરે; નવ લાખ કોડી સાગર
તણા, અંતર્ગુણ ગણ મણિ ગેહરે ॥ સેવો ૦
॥ ૧ ॥ ચવ્યા આવણ શુદ્ધ બીજને દિને,
સૂચિત ચૈદ સૂપને જેહરે; વૈશાખ શુદ્ધ
આઠમે જનમીયા, ત્રણ જ્ઞાન સહિત વર
દેહરે ॥ સેવો ૦ ॥ ૨ ॥ ઉંચી કઃયા ત્રણસે
ધનુષની, સેવન વન આત અવદાતરે; શુદ્ધ
વૈશાખ નવમીએ પ્રત લીએ, દેઘ દાન સંવ-
છરી ખ્યાતરે ॥ સેવો ૦ ॥ ૩ ॥ ચૈત્ર શુદ્ધ
અગીયારશ દિને, લહ્યા પ્રભુજી પંચમ ના-
ણરે; ચૈત્ર શુદ્ધ નવમીએ શિવ વર્યા, પૂર્વ
લાખ ચાળીશ આયુ જાણરે ॥ સેવો ૦ ॥ ૪ ॥
એતો જિનવર જગગુરૂ નીઠડો, મારા આ-

તમનો આધારે; ભવો ભવ પ્રભુ શરણે
 રાખજો, કહે પદ્મવિજય ધરી પ્યારે
 ॥ સેવો ॥ ૫ ॥

(૨)

(નાથ કેસે ગજકો બધે છુડાયો-એ દેશી.)
 સુમતિ જિન તુમ ચરણે ચિત્ત દીનો, એતો
 જનમ જનમ દુઃખ છીનો; સુમતિ ॥ આં-
 કણી ॥ કુમતિ કુલટ સંગ દૂર નિવારી, સુમતિ
 સુગુણ રસ ભીનો; સુમતિનાથજિન મંત્ર
 મુણ્યો હૈ, મોહ નીંદ ભઈ ખીનો ॥ સુમતિ ॥
 ૧ ॥ કરમ પરજંક બંક અતિ સિજ્યા,
 મોહ મૂઢતા દીનો; નિજ ગુણ ભૂલ રચ્યો
 પરગુણમેં, જનમ મરણ દુઃખ લીનો ॥ સુ-
 મતિ ॥ ૨ ॥ અખ તુમ નામ પ્રલંબન
 પ્રગદ્યો, મોહ અભ્ર છય કીનો; મૂઢ અજ્ઞાન
 અવિરતિ એતો, મૂલ છીન ભયે તિનો ॥ સુ-
 મતિ ॥ ૩ ॥ મન ચંચલ અતિ ભ્રામક

મેરો, તુમ ગુણ મકરંદ પીનો; અવર દેવ
 સખ દૂર તજત હ, સુમતિ ગુપતિ ચિત્ત
 દીનો ॥ સુમતિ૦ ॥ ૪ ॥ માત તાત તિરિયા
 સુત ભાઈ, તન ધન તરૂણ નવીનો; એ સખ
 મોહ જલકી માયા, ઈન સંગ ભયે
 મલીનો ॥ સુમતિ૦ ॥ ૫ ॥ દરસણુ જ્ઞાન
 ચારિત્ર તનોં, નિજ ગુણ ધન હર લીનો;
 સુમતિ ચારી ભઈ રખવારી, વિષયધન્દ્રી
 ભઈ ખીનો ॥ સુમતિ૦ ॥ ૬ ॥ સુમતિ સુ-
 મતિ સમતા રસ સાગર, આગર જ્ઞાન ભ-
 રાનો; આતમરૂપ સુમતિ સંગ પ્રગટે, શમ
 દમ દાન વરીનો ॥ સુમતિ૦ ॥ ૭ ॥

“ શ્રી સુમતિજિન—સ્તવન. ”

(રાગ—ગોડી.)

સુમતિ જિનેશ્વર સ્વામી, મેરે પ્રભુ સુમતિ
 જિનેશ્વર સ્વામી ॥ એ-આંકણી ॥ ભ્રમત

ભ્રમત જગ જાલ કસ્યો મેં, દરિસણ પુન્યે
 પામી ॥ મેરેં ॥ ૧ ॥ અષ્ટ કરમકે ઝઘડે છતી,
 સુમતિ સુનામ કહાની ॥ મેરેં ॥ ૨ ॥ અં-
 તરગતકી પીડ હમારી, તું જાણે વિસરામી
 ॥ મેરેં ॥ ૩ ॥ બાલ ખ્યાલમેં તુમ હી ન
 જાને, રોગ નિકંદન કામી ॥ મેરેં ॥ ૪ ॥
 જગ ચિંતામણિ સુરતરૂ સરીખો, નિરખી
 ગદ સખ વામી ॥ મેરેં ॥ ૫ ॥ તારણ તરણ
 છે બિરૂદ તુમારો, ભવ ભય ભંજનહારી ॥
 મેરેં ॥ ૬ ॥ આતમ આનંદ રસકે દાતા,
 વીરવિજય હિતકારી ॥ મેરેં ॥ ૭ ॥

“ શ્રી સુમતિનાથ—સ્તુતિ. ”

સુમતિ સુમતિદાઇ, મંગલા જાસ માઈ;
 મેરૂ ને વળી રાઈ, ઉર એહને તુલાઈ; ક્ષય
 કીધાં ધાઈ, કેવલજ્ઞાન પાઈ; નહીં ઉણીમ
 કાંઈ, સેવિયે એ સદાઈ ॥ ૧ ॥

“શ્રી પદ્મપ્રભુ—ચૈત્યવંદન.”

કોસંબી પુરી રાજ્યો, ધર નરપતિ તાય;
 પદ્મપ્રભુ પ્રભુતા મધ, સુસીમા જસ માય
 ॥ ૧ ॥ ત્રીશ લાખ પૂરવ તણું, જિન આયુ
 પાળી; ધનુષ અઢીસેં દેહડી, સવિ કર્મને
 ટાળી ॥ ૨ ॥ પદ્મ લંછન પરમેસર એ,
 જિનપદ પદ્મની સેવ; પદ્મવિજય કહે
 કીજ્યે, ભાવજન સહુ નિત્યમેવ ॥ ૩ ॥

“ શ્રી પદ્મપ્રભુ-સ્તવન. ”

(રાગ રેખતા.)

પદ્મ પ્રભુ પ્રાણસે ચારા, છોડાવો કર્મકી
 ધારા; કરમ ફંદ તોડવા ધોરી, પ્રભુજીસે
 અર્જ હૈ મોરી ॥ ૫૦ ॥ ૧ ॥ લઘુ વય
 એક થેં જ્યા, સુક્તિમેં વાસ તુમ કીયા;
 ન જાની પીર તેં મોરી, પ્રભુ અખ ખેંચ
 લે દારી ॥ ૫૦ ॥ ૨ ॥ વિષય સુખ માની

મો મનમેં, ગયો સખ કાલ ગફલતમેં; ના-
 રક દુઃખ વેદના ભારી, નીકલવા ના રહી
 ખારી ॥ ૫૦ ॥ ૩ ॥ પરવશ દીનતા કીની,
 પાપકી ઘોટ શર દીની; ભક્તિ નહીં જા-
 ની તુમ કેરી, રહ્યો નિશદિન દુઃખ ઘેરી
 ॥ ૫૦ ॥ ૪ ॥ ઇસવિધ વિનતી તોરી,
 કરેં મેં દાય કર જોરી; આતમ આનંદ મુજ
 દીજો, વીરનું કાજ સખ કીજો ॥ ૫૦ ॥ ૫ ॥

“શ્રી પદ્મપ્રભુ—સ્તુતિ.”

અઢીશેં ધનુષ કાયા, ત્યજત મદ મોહ માયા;
 સુસીમા જસ માયા, શુકલ જે ધ્યાન ધ્યા-
 યા; કેવલ વર પાયા, ચામરાદિ ધરાયા; સેવે
 મુરરાયા, મોક્ષનગરે સધાયા ॥ ૧ ॥

“શ્રી સુપાર્શ્વનાથ—ચૈત્યવંદન.”

શ્રી સુપાસજિણ્ડ પાસ, ટાળો ભવ કેરો;
 પૃથ્વી માતાને ઉરે, જાયો નાથ હમેરો

॥ ૧ ॥ પ્રતિષ્ઠિત સુત સુંદર, (નયરી)
 વાણારસી રાય; વીશ લાખ પૂરવતણું, પ્ર-
 ભુજનું આય ॥ ૨ ॥ ધનુષ બસે જિન
 દેહડી એ, સ્વસ્તિક લંછન સાર; પદ પદમે
 જસ રાજતો, તાર તાર ભવ તાર ॥ ૩ ॥

“ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ—સ્તવન.”

નિરખી નિરખી તુઝ ખિંબને રે, હર-
 ખિત હોય મુઝ મન; સુપાસ સોહામણા ॥
 નિર્વિકારતા નયનમાં રે, મુખકું સદા મુપ્ર-
 સન્ન ॥ સુપાસ ॥ ૧ ॥ ભાવ અવસ્થા
 સાંભરે રે, પ્રતિહારજની શોભ ॥ સુપા-
 સ ॥ કોડિ ગમે દેવા સેવા રે, કરતા મૂકી
 લોભ ॥ સુપાસ ॥ ૨ ॥ લોકાલોકના
 સર્વિ ભાવા રે, પ્રતિભાસે પરતક્ષ ॥ સુપા-
 સ ॥ તોહું નવિ રાચે નવિ રૂસે રે, નહીં
 અવિરતિનો પક્ષ ॥ સુપાસ ॥ ૩ ॥ હાસ્ય
 ન રતિ અરતિ નહીં રે, નહીં ભય શોક

દુગંછ ॥ સુપાસ૦ ॥ નહીં કંદર્પ કંદર્થ-
 ના રે, નહીં અંતરાયનો સંચ ॥ સુપાસ૦
 ॥ ૪ ॥ મોહ મિથ્યાત્વ નિદ્રા ગદ્ય રે, નાઠા
 દોષ અઢાર ॥ સુપાસ૦ ॥ ચોત્રીશ અતિશય
 રાજતા રે, મૂલાતિશય ચાર ॥ સુપાસ૦ ॥
 ॥ ૫ ॥ પાંત્રીશ વાણી ગુણે કરી રે, દેતા
 ભવિ ઉપદેશ ॥ સુપાસ૦ ॥ ઇમ તુઝ બિંબે
 તાહરો રે, ભેદ નહીં લવ લેશ ॥ સુપાસ૦
 ॥ ૬ ॥ રૂપથી પ્રભુ ગુણ સાંભરે રે, ધ્યાન
 રૂપસ્થ વિચાર ॥ સુપાસ૦ ॥ માનવિજય
 વાચક વદે રે, જિન પ્રડિમા જયકાર ॥
 સુપાસ૦ ॥ ૭ ॥

અંબાલા મંડન શ્રીસુપાશ્ર્વજિન-સ્તવન.

ક્યું ન હો સુનાઈ સ્વામી, ઐસા ગુનહા
 ક્યા ક્યા ॥ આંકણી ॥ ઔરોંકી સુનાઈ
 જાવે, મેરી વારી નાહીં આવે; તુમ બિન
 કોન મેરા, મુજે ક્યું ભૂલા દિયા ॥ ક્યું ॥

॥ ૧ ॥ ભક્ત જનોં તાર દિયા, તારનેકા
 કામ કિયા; બિન ભક્તિવાલા મોંપે, પક્ષ-
 પાત ક્યું લિયા ॥ ક્યુંં ॥ ૨ ॥ રાવ રંક
 એક જાનો, મેરા તેરા નાહીં માનો; તરન
 તારન એસા, બિરદ ધાર ક્યું લિયા ॥ ક્યુંં
 ॥ ૩ ॥ ગુનહા મેરા બક્ષ દીજે. મોંપે એ-
 તિ રહેમ કીજે; પક્ષા હી ભરોંસા તેરા,
 દિલોમે' જમા લિયા ॥ ક્યુંં ॥ ૪ ॥ તુંહી
 એક અંતરજામી, સુનો શ્રી સુપાસ સ્વામી;
 અબ તો આશા પૂરો મેરી, કહેના સો તો
 કહ દિયા ॥ ક્યુંં ॥ ૫ ॥ શહેર અંબાલે
 ભેટી, પ્રભુજીકા મુખ દેખી; મતુખ્ય જન-
 મકા લાહા, લેના સો તો લે લિયા ॥ ક્યુંં
 ॥ ૬ ॥ ઉત્તિસો છાસઠ છબીલા, દીપમાલ
 દિન રંગીલા; કહે વીરવિજય પ્રભુ, ભક્તિ-
 મે' જગા દિયા ॥ ક્યુંં ॥ ૭ ॥

“શ્રી સુપાશ્વનાથ—સ્તુતિ.”

સુપાસ જિન વાણી, સાંભળે જેહ પ્રાણી;
 દૃઢ્યે પહેચાણી, તે તર્યા ભવ્ય પ્રાણી;
 પાંત્રીશ ગુણ ખાણી, સૂત્રમાં જે ગુંથા-
 ણી; ૫૬ દ્રવ્યશયું જાણી, કર્મ પીલે જયું
 ધાણી ॥ ૧ ॥

“શ્રી ચંદ્રપ્રભુ—ચૈત્યવંદન.”

લક્ષ્મણા માતા જનમીયા, મહસેન જસ
 તાય; ઉક્રપતિ લાંછન દીપતો, ચંદ્રપુરીનો
 રાય ॥ ૧ ॥ દશ લાખ પૂરવ આઉખું,
 દોઢસો ધનુષની દેહ; સુર નરપતિ સેવા
 કરે, ધરતા અતિ સસનેહ ॥ ૨ ॥ ચંદ્ર
 પ્રભુ જિન આઠમા એ, ઉત્તમ પદ દાતાર;
 પદ્મવિજય કહે પ્રભુમિયે, મુજ પ્રભુ પાર
 ઉતાર ॥ ૩ ॥

“શ્રી ચંદ્રપ્રભુજિન—સ્તવન.”

ચાહુ લગી જિન ચંદ્રપ્રભુકી, મુજ મન
 મુમેતિ જ્યુ આધરી; ભરમ મિથ્યામત દૂર
 નર્યો હૈ, જિન ચરણાં ચિત્ત લાઈ સખી
 રી ॥ ચા૦ ॥ ૧ ॥ સમ સંવેગ નિરવેદ
 લર્યો હૈ, કૃષ્ણારસ સુખદાધરી; જૈન જૈન
 અતિ નીકે સગરે, એ ભાવના મન લાઈ
 સખીરી ॥ ચા૦ ॥ ૨ ॥ સંકા કંખા ફલ
 પ્રતિસંસા, કુગુરૂ સંગ છીટકાધરી; પરસંસા
 ધર્મ હીન પુરૂષકી, ઇલુ ભવમાંહી ન કાંઈ
 સખીરી ॥ ચા૦ ॥ ૩ ॥ દુઃખસિંધુ રસ
 અમૃત ચાખી, સ્યાદવાદ સુખદાધરી; જહુર
 પાન અખ કૌન કરત હૈ, દુરનય પંથ ન-
 સાઈ સખીરી ॥ ચા૦ ॥ ૪ ॥ જખ લગ
 પૂરેન તત્વ ન જાણ્યો, તખ લગ કુગુરૂ ભુ-
 લાધરી; સમભંગી ગર્ભિત તુમ વાણી,
 ભવ્ય છવ સુખદાઈ સખીરી ॥ ચા૦ ॥ ૫ ॥
 નામ રસાયણ સહુ જગ ભાખે, મર્મ ન

જાણે કાંધરી; જિન વાણી રસ કનક કરણકો,
 મિથ્યા લોહ ગમાઈ સખીરી ॥ ચા૦ ॥ ૬ ॥
 ચંદ્ર કીરણ જસ ઉજવલ તેરો, નિર્મલ જ્યોત
 સવાઈરી; જિન સેવ્યો નિજ આતમ રૂપી,
 અવર ન કોઈ સહાઈ-સખીરી ॥ ચા૦ ॥ ૭ ॥

“શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામિ—સ્તુતિ.”

સેવે સુર વૃંદા, જસ ચરણારવિંદા; અકુમ
 જિનચંદા, ચંદ વરણે સોહંદા; મહસેન
 નૃપ નંદા, કાપતા દુઃખ દંદા; લંછન મિષ
 ચંદા, પાય માનુ' સેવંદા ॥ ૧ ॥

“શ્રી સુવિધિનાથ—ચૈત્યવંદન.”

સુવિધિનાથ નવમા નમુ', સુગ્રીવ જસ
 તાત; મગર લંછન ચરણે નમુ', રામા રૂઢી
 માત ॥ ૧ ॥ આયુ બે લાખ પૂરવ તણુ',
 શત ધનુષની કાય; કાકંદી નગરી ધણી,

પ્રણમું પ્રભુ પાપ ॥ ૨ ॥ ઉત્તમ વિધિ
જેહુથી લહે એ, તિણે સુવિધિ જિન નામ;
નમતાં તસ પદ પદ્મને, લાહ્યે શાશ્વત
ધામ ॥ ૩ ॥

“ શ્રી સુવિધિનાથ—સ્તવન.”

મેં કીનો નહીં તુમ જિન આરશું રાગ
॥ મેં કીનો ॥ એ-ટેક ॥ દીન દીન વાન
વધે ગુન તેરો, જ્યું કંચન પરભાગ; ઐ-
રનમેં હૈ કષાયકી કલ્પીયાં, સો કયું સેવા
લાગ ॥ મેં કીનો ॥ ૧ ॥ રાજહંસ તું
જ્ઞાન સરોવર, આર અશુચી રૂચિ કાગ;
વિષય ભુજંગમ ગરૂડ તું કહીએ, ઐર વિ-
ષય વિષનાગ ॥ મેં કીનો ॥ ૨ ॥ ઐર
દેવ જલ છીંદીર સરિએ, તું તો સમુદ્ર અ-
થાગ; તું સુરતરૂ જન વાંછિત પૂરન, ઐર
તો સૂકો સાગ ॥ મેં કીનો ॥ ૩ ॥ તું

પુરુષોત્તમ તુંહી નિરંજન, તું શંકર વડ-
ભાગ; તું બ્રહ્મા તું યુદ્ધિ મહાબળ, તું-
હીજ દેવ વીતરાગ ॥ મેં કીનો ॥ ૪ ॥
સુવિધિનાથ તુમ ગુન કુલનકો, મેરો દિલ
હા ખાગ; જસ કહે ભ્રમર રસિક હોય તાકો,
દીજો ભક્તિ પરાગ ॥ મેં કીનો ॥ ૫ ॥

“શ્રી સુવિધિનાથ—સ્તુતિ.”

નરદેવ ભાવ દેવો, જેહની સારે સેવો;
જેહ દેવાધિદેવો, સાર જગમાં જ્યું મેવો;
જોતાં જગ એહવો, દેવ દીઠો ન તેહવો;
સુવિધિ જિન જેહવો, મોક્ષ દે તતખેવો ॥૧॥

“શ્રી શીતલનાથ—ચૈત્યવંદન.”

નંદા દહરથ નંદનો, શીતલ શીતલનાથ;
રાજા લહદીલપુર તણો, ચલવે શિવ સાથ
॥ ૧ ॥ લાખ પૂરવનું આઉખું, નેવું ધ-

નુષ પરિમાણ; કાયા માયા ટાળીને, લહ્યા
પંચમ નાણુ ॥ ૨ ॥ શ્રીવચ્છ લંછન સું-
દર એ, પદ પદમે લહે જસ; તે જિનની
સેવા થકી, લહિયે લીલ વિલાસ ॥ ૩ ॥

“શ્રી શીતલનાથ—સ્તવન.”

(કીસકે ચેલે કીસકે પૂત—એ દેશી.)

શીતલનાથ મુણે અરદાસ, સાહિબ આપે
પદ કમળે વાસ-સાંધ સાંભળે ॥ મોહમહી-
પતિ મહોટા ચોર, નવ નવ રૂપ ધરી કરે
જોર-સાંધ ॥ ૧ ॥ માતાપતા વધુ ભગિની
ભ્રાત, સાસુ સસરો પિતરીયા જાત-સાંધ ॥
કુટુંબ વેષ કરી કીરતાર, એહ ભમાડે બહુ
સંસાર-સાંધ ॥ ૨ ॥ પદ્દર્શનનું લેધ રૂપ,
જગને પમાડે ભવને કૂપ-સાંધ ॥ જો છો-
ડણુ ચાહે મુણી સૂત, રૂપ ધરે એહ બીજો
ધૂત-સાંધ ॥ ૩ ॥ નિમમ્ન કુમતિ મન ઉ-

નમાદ, આજ્ઞા લોપી માંડે વાદ-સાંધં ॥
 આગમ ભાખીની મતિ મંદ, આરોપે નિજ
 મતનો કંદ-સાંધં ॥ ૪ ॥ મોહ તણે એ-
 હવો પ્રપંચ, સ્વામી હવે રથો કીજે સંચ-
 -સાંધં ॥ કાંઈ બતાવે એક ઉપાય, જેમ મોહ
 નાશી દૂરે જાય-સાંધં ॥ ૫ ॥ નેહ નજર
 ભરી નાથ નિહાલ, સુખિઓ થાઉં ત્રણે
 કાળ-સાંધં ॥ કીર્તિવિમળ પ્રભુ કર ઉપ-
 કાર, લક્ષ્મી કહે તું કરણાગાર-સાંધં ॥ ૬ ॥

“શ્રી શીતલનાથ-સ્તુતિ.”

શીતલ જિન સ્વામી, પુણ્યથી સેવ પા-
 મી; પ્રભુ આતમરામી, સર્વ પરભાવ વામી;
 જે શિવગતિ ગામી, શાશ્વતાનંદ ધામી;
 ભરી શિવમુખ કામી, પ્રભુમિયે શિશ
 નામી ॥ ૧ ॥

“શ્રી શ્રેયાંસનાથ—ચૈત્યવંદન.”

શ્રી શ્રેયાંસ અગીયારમા, વિષ્ણુ નૃપ તાય;
 વિષ્ણુ માતા જેહુની, એંશી ધનુષની કાય
 ॥ ૧ ॥ વર્ષ ચોરાશી લાખનું, પાળ્યું
 જેણે આય; ખડ્ગી લાંછન પદ કંજે, સિંહ-
 પુરીના રાય ॥ ૨ ॥ રાજ્ય તજી દીક્ષા વરી
 એ, જિનવર ઉત્તમ જ્ઞાન; પામ્યા તસ પદ
 પદ્મને, નમતાં અવિચલ થાન ॥ ૩ ॥

“શ્રી શ્રેયાંસનાથ—સ્તવન.”

(કર્મ ન છુટે રે પ્રાણીયા—એ દેશી.)

તુમે બહુ મિત્રી રે સાહેબા, મારે તો મન
 એક; તુમ વિણ બીજો રે નવિ ગમે, એ
 મુજ મહોદી રે ટેક ॥ શ્રી શ્રેયાંસ કૃપા કરો
 ॥ ૧ ॥ મન રાખો તુમે સવિ તણાં, પણ
 કિહાં એક મળી જાઓ; લલચાવો લખ

લોકને, સાથી સહેજ ન થાઓ ॥ શ્રી૦
 ॥ ૨ ॥ રાગ ભરે જન મન રહો, પણ
 તિહું કાલ વૈરાગ; ચિત્ત તુમારા રે સમુ-
 દ્રનો, કોઈ ન પામે રે તાગ ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥
 એવાશુ' ચિત્ત મેળવ્યું, મેળવ્યું પહેલાં
 ન કાંઈ; સેવક નિપટ અણુઝ છે, નિર્વહિશો
 તુમે સાંઈ ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥ નિરાગીશુ' રે
 કિમ મળે, પણ મળવાનો એકાંત; વાચક
 યશ કહે મુઝ મિલ્યો, ભક્તે કામણુ તાંત
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥

“ શ્રી શ્રેયાંસનાથ-સ્તુતિ.”

વિષ્ણુ જસ માત, જેહના વિષ્ણુ તાત;
 પ્રભુના અવદાત, તીન સુવને વિખ્યાત;
 સુરપતિ સંઘાત, જસ નિકટ આયાત; કરી
 કર્મનો ઘાત, પામિયા મોક્ષ શાત ॥ ૧ ॥

“ શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામિ-ચૈત્યવંદન.”

વાસવ વંદીત વાસુપૂજ્ય, ચંપાપુરી ઠામ;
 વસુપૂજ્ય કુળ ચંદ્રમા, માતા જયા નામ ॥ ૧ ॥
 મહિષ લંછન જિન ખારમા, સિત્તેર ધનુષ
 પ્રખ્યાણ; કાયા આયુ વરસ વળી, બોહોંતેર
 લાખ વખાણ ॥ ૨ ॥ સંધ ચતુર્વિધ સ્થા-
 પીને એ, જિન ઉત્તમ મહારાય; તસ મુખ
 પદ્મ વચન મુણી, પરમાનંદી થાય ॥ ૩ ॥

“ શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામિ—સ્તવન.”

શ્રી વાસુપૂજ્ય તતુ દેખીને, મુર નર હરખે
 સ્વાંત-હો જિજ્ઞંદ; નિજ વિગ્રહ કાંતે કરી,
 અંબરકૂટ રવિ કાંત-હો મુણિંદ ॥ ૧ ॥ તુજંદ -
 આજ મુજ વાસહું ॥ ૧ ॥ સામાન્ય જનથી
 અધિક હોતે, મંડળ ક્ષિતિપતિ રૂપ-હો જિં
 ॥ તેહથી હલધર હરિ ભનુ, ચક્રી રૂપ મનૂપ
 -હો મું ॥ તુજં ॥ ૨ ॥ તેહથી સુવન-

પતિ વ્યંતરા, જોડસ ચઢતે વાન-હો જિં ॥
 અનુક્રમે કલ્પ ઐવેયકસુરા, અનુત્તર રૂપ નિ-
 ધાન-હો મું ॥ તુજં ॥ ૩ ॥ આધક
 તેહથી મુનિવરા, ચૈદ પૂરવધર વૃદ્ધિ-હો
 જિં ॥ આહારક તનુ જીવિ તેહથી, ગણ-
 પતિ રૂપ સમૃદ્ધિ-હો મું ॥ તુજં ॥ ૪ ॥
 સહુથી લક્ષણ લક્ષિત, જાત્યાં સવિ ઉપ-
 માન-હો જિં ॥ રૂપ અનંતગુણ દેહમાં, શાંત
 રૂપી અસમાન-હો મું ॥ તુજં ॥ ૫ ॥
 તિલક સમાન ત્રિભુવન વિષે, નિપજ્યો
 ગુણ ગણ ગેહ-હો જિં ॥ જગમાં પુદ્ગલ
 બેટલાં, જીણે નહીં તુજ સમ દેહ-હો મું
 ॥ તુજં ॥ ૬ ॥ પાદ પાદપ સુર સારીખા,
 શશી મુખ અતિ મુખ હેતુ-હો જિં ॥
 કરમ ભરમહર કર કહ્યા, લોચન ભવોદ્ધ
 સેતુ-હો મું ॥ તુજં ॥ ૭ ॥ ઇમ પ્રજા
 રૂપ નિજ સ્વરૂપને, પ્રાપ્તિ ભણી સૂત દાન
 -હો જિં ॥ અવલંબી લક્ષ્મીસુરિ, અ-

નુભવે અનુત્તર સુખ અવિગાન-હો મુ૦ ॥
તુજ૦ ॥ ૮ ॥

“ શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામિ-સ્તુતિ. ”

વિધિના ઉપગારી, ધર્મના આદિકારી;
ધર્મના દાતરી, કામ ક્રોધાદિ વારી; તાર્યા
નર નારી, દુઃખ દોહુગાહારી; વાસુપૂજ્ય
નિહારી, જાઉં હું નિત્ય વારી ॥ ૧ ॥

“ શ્રી વિમલનાથ-ચૈત્યવંદન. ”

કંપીલપુરે વિમલપ્રભુ, શ્યામા માતા મ-
હાર; કૃતવર્મા નૃપ કુળ નભે, ઉગમિયો
દિનકાર ॥ ૧ ॥ લાંછન રાજે વરાહનું,
સાઠ ધનુષની કાયા; સાઠ લાખ વરસાં તણું,
આયુ સુખદાયા ॥ ૨ ॥ વિમલ વિમલ
પાતે થયા એ, સેવક વિમલ કરેહ; તુજ
પદ પદ્મ વિમલ પ્રત્યે, સેવું ધરી સસ-
નેહ ॥ ૩ ॥

“ શ્રી વિમળનાથ-સ્તવન. ”

(દાસ અરદાસ શી પેરે કરે જી-એ-દેશી.)

વિમલજિન વિમલતા તાહરીજી, અવર
બીજે ન કહાય; લધુ નદી જિમ તિમ
લંઘાયેજી, સ્વયંભૂરમણ ન તરાય ॥ વિ-
મલં ॥ ૧ ॥ સયલ પુઢવી ગિરિ જલ
તરજી, કોઈ તોલે એક હથ્થ; તેહ પણ તુઝ
ગુણ ગણ ભણીજી, ભાખવા નહીં સમરથ્થ
॥ વિમલં ॥ ૨ ॥ સર્વ પુદ્ગલ નભ ધર્મ-
નાજી, તેમ અધર્મ પ્રદેશ; તાસ ગુણ ધર્મ
પજ્જવ સહુજી, તુઝ ગુણ એક તણે લેશ
॥ વિમલં ॥ ૩ ॥ એમ નિજ ભાવ અનં-
તનીજી, અસ્તિતા કેરલી થાય; નાસ્તિતા
સ્વપર પદ અસ્તિતાજી, તુઝ સમકાલ સ-
માય ॥ વિમલં ॥ ૪ ॥ તાહરા શુદ્ધ
સ્વભાવનેજી, આદરે ધરી બહુમાન; તેહને
તેહીજ નીપજેજી, એ કોઈ અદ્ભુત તાન
॥ વિમલં ॥ ૫ ॥ તુમ પ્રભુ તુમ તારક

વિભુજી, તુમ સમો અવર ન કોય; તુમ
દરિસણ થકી હું તર્યોજી, શુદ્ધ આલંબન
હોય ॥ વિમલ ૦ ॥ ૬ ॥ પ્રભુ તણી વિમ-
લતા ઓળખીજી, જે કરે ધિર મન સેવ;
દેવચંદ્ર પદ તે લહેજી, વિમલ આનંદ સ્વ-
યમેવ ॥ વિમલ ૦ ॥ ૭ ॥

“ શ્રી વિમલનાથ-સ્તુતિ. ”

વિમલજિન જીહારો, પાપ સંતાપ વારો;
શ્યામાંબ મલ્હારો, વિશ્વ કીર્તિ વિકારો;
યોજન વિસ્તારો, જસ વાણી પ્રસારો; ગુણ
ગણ આધારો, પુણ્યના એ પ્રકારો ॥ ૧ ॥

“શ્રી અનંતનાથ-ચૈત્યવંદન.”

અનંત અનંતગુણ આગર, અયોધ્યા
વાસી; સિંહુસેન નૃપ નંદનો, થયો પાપ
નિકાસી ॥ ૧ ॥ મુજસા માતા જનમીયો,

ત્રીશ લાખ ઉદાર; વરસ આઉંખું પાલીયું,
જિનવર જયકાર ॥ ૨ ॥ લાંછન સિંચાણા
તાણું એ, કાયા ધનુષ પચાસ; જિન પદ
પદ્મ નમ્યા થકા, લહિયે સહજ વિલાસ ॥ ૩ ॥

“શ્રી અનંતનાથ-સ્તવન ”

(નીલલડી વૈરન હો રહી-એ દેશી.)

અનંતજિનંદસું પ્રીતડી, નીકી લાગી હો
અમૃતરસ; જેમ; અવર સરાગી દેવની, વિષ
સરખી હો સેવા કરું કેમ ॥ અં ॥ ૧ ॥
જિમ પદમની મન પિઉ વસે, નિર્ધનીયા
હો મન ધનકી પ્રીત; મધુકર કેતકી મન
બસે, જિમ સાજન હો વિરહી જન ચિત્ત
॥ અં ॥ ૨ ॥ કરસણ મેઘ આષાઠ જ્યું,
નિજ બાછડ હો સુરભી ॥ જમ પ્રેમ; સાહિબ
અનંત જિનંદસું, મુઝ લાગી હો ભક્તિ
મન તેમ ॥ અં ॥ ૩ ॥ પ્રીતિ અનાદિની

દુઃખ ભરી, મેં કીધી હો પર પુદ્ગલ સંગ;
 જગત ભમ્યો તિન પ્રીતસુ, સાંગ ધારી હો
 નામ્યો નવ નવ રંગ ॥ અં ॥ ૪ ॥ જિ-
 સકો અપના જનીયો, તિન દીધા હો છી-
 નમેં અતિ છેહ; પરજન કેરી પ્રીતડી, મેં
 દેખી હો અંતે નિઃસનેહ ॥ અં ॥ ૫ ॥
 મેરો કોઇ ન જગતમેં, તુમ છોડી હો જ-
 ગમેં જગદીસ; પ્રીત કરું અખ કોનસુ, તું
 ત્રાતા હો માને વિસવાવીસ ॥ અં ॥ ૬ ॥
 આતમરામ તું માહરો, સિર સેહરો હો
 હિયડેનો હાર; દીનદયાલ કિરપા કરો, મુઝ
 વેગા હો અખ પાર ઉતારો ॥ અં ॥ ૭ ॥

“શ્રી અનંતનાથ-સ્તુતિ.”

અનંત અનંતનાથી, જસ મહિમા ગ-
 વાણી; સુર નર તિરિ પ્રાણી, સાંભળે જસ
 વાણી; એક વચન સમઝાણી, જેહ સ્યાદ-
 વાદ જાણી; તર્યાં તે ગુણ આણી, પામિયા
 સિદ્ધિ રાણી ॥ ૧ ॥

“શ્રી ધર્મનાથ-ચૈત્યવંદન.”

ભાનુવંદન ધર્મનાથ, સુવ્રતા ભક્તી માત;
 વજ્ર લંછન વજ્રિ નમે, ત્રણ ભુવન વિ-
 ખ્યાત ॥ ૧ ॥ દશ લાખ વરસનું આઉ-
 ખું, વપુ ધનુષ પિસ્તાલીશ; રત્નપુરીના
 રાજ્યો, જગમાં જસ જગીસ ॥ ૨ ॥
 ધર્મ મારગ જિનવર કહે એ, ઉત્તમ જન
 આધાર; તિણે તુઝ પાદ પદ્મ તણી, સેવા
 કરું નિરધાર ॥ ૩ ॥

“શ્રી ધર્મનાથસ્વામીનું સ્તવન.”

(હારે મ્હારે જોખનીયાનો લટકો દહાડા ચાર જે
 એ દેશી.)

હારે મારે ધર્મ જિણુંદશું લાગી પૂરણ
 પ્રીત જે, જીવલડો લલચાણો જિનજની
 આલગે રે લો; હારે મુને થાશે કોઇક સમય
 પ્રજીજ પ્રસન્ન જે, વાતલડી તવ માહારી

। વિ થાશે વગે રે લો ॥ ૧ ॥ હાંરે કોઇ
 દુરજનનો ભલેયો માહારો નાથ જો, આ-
 લવશે નહીં ક્યારે કીધી ચાકરી રે લો;
 હાંરે મારા સ્વામી સરિખો કુણુ છે દુનિયાં
 માંહી જો, જધએ રે જીમ તેહને ધર આશા
 કરી રે લો ॥ ૨ ॥ હાં જસ સેવાસેંતી
 સ્વારથ ન હોવેં સિદ્ધ જો, ઠાડી રે શી
 કરવી તેહની ગાઠડી રે લો; હાંરે કોઇ જૂકું
 ખાયે તે મીઠાઇને માટે જો, કોઇ (ક) રે પરમા-
 રથ વિણુ નહી પ્રીતડી રે લો ॥ ૩ ॥ હાંરે
 પ્રભુ અંતરજમી જીવન પ્રાણુ આધાર જો,
 વાયો રે નવિ જાણ્યો કલિયુગ વાયરો રે લો;
 હાંરે માહારા લાયક નાયક ભગત વતસલ
 ભગવાન જો, વાર રે ગુણ કેરો સાહિબ સા-
 યરો રે લો ॥ ૪ ॥ હાંરે પ્રભુ લાગી મુજને
 તહારી માયા જોર જો, અલગા રે રહ્યાથી
 હોય આસિંગલોરે લો; હાંરે કુણુ જાણુ અં-
 તર્ગતની વિણુ મહારાજ જો, હેજે રે હસી

બોલો છાંડી આમળો રે લો ॥ ૫ ॥ હાંરે
 તહારે મુખને મટકે અટકયું માહારું મજ
 ને, આંખલડી અણીયાલી કામણગારીયું
 રે લો; હાંરે મારાં નયણાં લ'પટ નેવે ખિણ
 ખિણ તુઝ ને, રાતાં રે પ્રભુ રૂપે ન રહે વા-
 રીયું રે લો ॥ ૬ ॥ હાંરે પ્રભુ અલગા તો
 પણ જાણજો કરીને હજુર ને, તાહારી રે
 બલિહારી હું જાઉં વારણે રે લો; હાંરે કવિ
 રૂપ વિષ્ણુધનો મોહન કરે અરદાસ ને,
 ગિરુઆથી મન આણી ઉલટ અતિ ઘણી
 રે લો ॥ ૭ ॥

“ શ્રી ધર્મનાથ-સ્તુતિ. ”

ધરમ ધરમ ધોરી, કર્મના પાસ તોરી ॥
 કેવલશ્રી જોરી, જેહ ચોરે ન ચોરી ॥
 દર્શની મદ છોરી, જાય ભાગ્યા સટોરી ॥
 નમે સુર નર કોરી, તે વરે સિદ્ધિ ગોરી ॥૧॥

“ શ્રી કુંથુનાથ-ચૈત્યવંદન.”

કુંથુનાથ કામિત દિયે, ગજપુરનો રાય;
સિરિ માતા ઉરે અવતર્યો, સુર નરપતિ તાય
॥ ૧ ॥ કાયા પાંત્રીશ ધનુષની, લંછન જસ
છાગ; કેવલજ્ઞાનાદિક ગુણી, પ્રણમો ધરી
રાગ ॥ ૨ ॥ સહસ પંચાણુ વરસનું એ,
પાળી ઉત્તમ આય; પદ્મવિજય કહે પ્રણ-
મએ, ભાવે શ્રી જિનરાય ॥ ૩ ॥

“ શ્રી કુંથુનાથ-સ્તવન.”

(અંબર દેહો મોરારી, હમારો-એ દેશી.)

કુંથુજિન મનકું કિમહી ન બાળે, હો
કુંથુ ॥ જિમ જિમ જતન કરીને રાખું,
તિમ તિમ અલગું ભાળે ॥ હો કુંથુ
॥ ૧ ॥ રજની વાસર વસતી ઉજડ, ગયણ
પાયાલે જાય; સાપ ખાય ને મુખકું થોથું,
એહ ઉખાણો ન્યાય ॥ હો કુંથુ ॥ ૨ ॥

મુગતિ તણા અભિલાષી તપીયા, જ્ઞાન ને
 ધ્યાન અભ્યાસે; વયરીકું કાંઈ એહવું ચિંતે,
 નાખે અવલે પાસે ॥ હો કુંથુ ॥ ૩ ॥
 આગમ આગમધરને હાથે, નાવે કિણ્નવિધ
 આંકું; કિહાં કણે જો હઠ કરી હટકું તે,
 વ્યાલ તણી પેરે વાંકું ॥ હો કુંથુ ॥ ૪ ॥
 જો ઠગ કહું તે ઠગ તે ન દેખું, શાહુકાર
 પણ નાંહી; સર્વ માંહે ને સહુથી અલગું,
 એ અચરિજ મન માંહી ॥ હો કુંથુ ॥ ૫ ॥
 જે જે કહું તે કાન ન ધારે, આપ મતે
 રહે કાલો; મુર નર પંડિતજન સમજાવે,
 સમજે ન મહા રોસાલો ॥ હો કુંથુ ॥ ૬ ॥
 મેં જાણ્યું એ લિંગ નપુંસક, સકલ મર-
 દને ઠેલે; બીજી વાતે સમરથ છે નર, એ-
 હને કોઈ ન ઝેલે ॥ હો કુંથુ ॥ ૭ ॥ મન
 સાધ્યું તેણે સધળ્યું સાધ્યું, એહ વાત નહિ
 ખોટી; એમ કહે સાધ્યું તે ન વ માનું, એ
 કહી વાત છે મોહોટી ॥ હો કુંથુ ॥ ૮ ॥

મનહં દુરારાધ્ય તેં વશ આણ્યું, તે આગ-
મથી મતિ આણ્યું; આનંદધન પ્રભુ માહરં
આણે, તે સાચું કરી જાણ્યું ॥ હો કુંથુ ॥૬॥

“ શ્રી કુંથુનાથ-સ્તુતિ.”

કુંથુજિન નાથ, જે કરે છે સનાથ; તારે
ભવ પાથ, જે ગ્રહી લગ્ય હાથ ॥ એહનો
તજે સાથ, બાવલે દિયે બાથ; તારે સુર નર
સાથ, જે સુણે એક માથ ॥ ૧ ॥

“ શ્રી અરનાથ-ચૈત્યવંદન.”

રાય સુદર્શન ગજપુરે, ઢવી પટરાણી;
લંછન નંદાવર્ત જસ, અરજિન ગુણબાણી
॥ ૧ ॥ ત્રીશ બટુષ વર દહાડી, હેમ વર્ણ
જાણી; વર્ષ ચોરાણી સહસ્ર આણી, કહે
જિનવર વાણી ॥ ૨ ॥ ચકવર્તી પ્રભુ

સાતમે એ, અઠારમે મુજ દેવ; રૂપ કહે
ભવિજન તુમે, કરો નિત્ય નિત્ય સેવ ॥ ૬ ॥

“ શ્રી અરનાથ-સ્તવન. ”

(અસણુરા જોગી—એ દેશી.)

શ્રી અરજિન ભવજળનો તાર, મુઝ મન
લાગે વાર રે—મન મોહનસ્વ.મો; બાંહી
મહી એ ભવિજન તારે, આણે શિવપુર
આરે રે—મન૦ ॥ ૧ ॥ તપ જપ મોહ
મહા તોડીને, નાવ ન ચાલે માને રે—મન૦ ॥
પણ નવિ ભય મુઝ હાથે હાથે, તારે તે છે
સાથે રે—મન૦ ॥ ૨ ॥ ભગતને સ્વર્ગ સ્વ-
ર્ગથી અધિકું, જ્ઞાતીને ફળ દેધ રે—મન૦ ॥
કાયા કષ્ટ વિના ફળ લહિયે, મનમાં ધ્યાન
ધરેઈ રે—મન૦ ॥ ૩ ॥ જે ઉપાસ મહુ વિ-
ધની રચના, યોગ ચાચા તે બાણે રે—મન૦
શુદ્ધ દ્રવ્ય ગુણ પર્યાય ધ્યાને, શિવ દિયે

પ્રભુ સપરાણે રે-મનં ॥ ૪ ॥ પ્રભુ પદ
વળગ્યા તે રહ્યા તાજ, અળગા અંગ ન
સાજ રે-મનં ॥ વાચક યશ કહે અવર
ન ધ્યાઉં, એ પ્રભુના ગુણ ગાઉં રે
-મનં ॥ ૫ ॥

“શ્રી અરનાથ-સ્તુતિ.”

અરજિનવર રાયા, જેહની દેવી માયા;
સુદર્શનનૃપ તાયા, જસ સુવર્ણ કાયા; નંદા-
વર્ત પાયા, દેશના શુદ્ધ દાયા; સમવસરણ
વિરચાયા, ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી ગાયા ॥ ૧ ॥

“શ્રી મલ્લિનાથ-ચૈત્યવંદન.”

મલ્લિનાથ ઓગણીશમા, જસ મિથિલા
નયરી, પ્રભાવતી જસ માવડી, ટાળે કર્મ
વચરા ॥ ૧ ॥ તાત શ્રી કુંભ નરેસર,
ધનુષ પચવીશની કાય; લંછન કલશ મંગ-
ળ કરે, નિર્મમ નિરમાય ॥ ૨ ॥ વરસ

પંચાવન સહસતું ઓ, જિનવર ઉત્તમ આય;
 પદ્માવજય કહે તેહને, નમતાં શિવ સુખ
 થાય ॥ ૩ ॥

“ભોયણી મંડન શ્રીમદ્દિનાથ-સ્તવન.”

જિનરાજ તાજ, મદ્દિ બીરાજે ભોયણી
 ગામમેં ॥ ટેક ॥ દેશ દેશકે જાત્રુ આવે,
 પૂજા સરસ રચાવે; મદ્દિજિનેશ્વર નામ
 સિમરકે, મન વાંછીત ફલ પાવેછ ॥ જિન૦
 ॥ ૧ ॥ ચતુર વરણકે નર નારી મિલ, મંગ-
 લ ગીત કરાવે; જય જયકાર પંચધ્વનિ
 વાજે, શર પર છત્ર ધરાવેછ ॥ જિન૦ ॥ ૨ ॥
 હિંસક જન હિંસા તણ પૂજે, ચરણે સીસ
 નમાવે; તૂં બ્રહ્મા તૂં હરિ શિવશંકર, અવર
 દેવ નાવે ભાવેછ ॥ જિન૦ ॥ ૩ ॥ કરુણા
 રસ ભરે નયન કચોલે, અમૃતરસ વરસાવે;
 વદન ચંદ ચકોર જ્યું નિરખી, તન મન

અતિ ઉલસાવેછ ॥ જિન૦ ॥ ૪ ॥ આ-
તમ રાજા ત્રિભુવન તાજા, ચિદાનંદ મન
ભાવે; મહાજિનેશ્વર મનહર સ્વામી, તેરા
દરસ સુહાવેછ ॥ જિન૦ ॥ ૫ ॥

“શ્રી મહિનાથ-સ્તુતિ.”

મહિજિન નમીયે, પૂર્વલાં પાપ ગમીયે;
ઇન્દ્રિય ગણુ દમીયે, આણુ જિનની ન કમીયે;
ભવમાં નવિ ભમીયે, સર્વ પર ભાવ વ-
મીયે; નિજ ગુણમાં રમીયે, કર્મ મલ સર્વ
ધમીયે ॥ ૧ ॥

“શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામિ-ચૈત્યવંદન.”

જપો નિરંતર સ્નેહશુ^૧, વીશમા જિન-
રાય; સુમિત્ર રાય પદમાવતી, સુતશુ^૨ મુજ
માય ॥ ૧ ॥ ^૨કચ્છપ લંછન ધનુષ વીશ,

૧-માયા-પ્રીતિ. ૨-કાચખો.

શ્યામવર્ણી કાયા; ત્રીશ સહસ્ર વર(સ)
આઉખું, હરિવંશ દીપાયા ॥ ૨ ॥ મુનિ-
સુવ્રત મહિમાનિલો એ, નગરી રાજગૃહી
જાસ; રૂપવિજય કહે સાહિબા, નામે લીલ-
વિલાસ ॥ ૩ ॥

“ શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામિ-સ્તવન. ”

(ઇંડર આંખા આંખલી રે—એ દેથી.)

મુનિસુવ્રત કીજે મયા રે, મનમાંડી ધરી
મહેર; મહેર વિહુણા માનવી રે, કઠિણ
જણાયે કહેર ॥ જિનેશ્વર, તું જગનાયક
દેવ ॥ તુજ જગ હિત કરવા દેવ ॥ જિને૦ ॥
બીજા જીએ કરતા સેવ ॥ જિને૦ ॥ ૧ ॥
અરહટ્ટ ક્ષેત્રની ભૂમિકા રે, સિંચે કૃતારથ
હોય; ધારાધર સધળી ધરા રે, ઉદ્ધરવા
સજજ જોય ॥ જિને૦ ॥ ૨ ॥ તે માટે
અશ્વ ઉપરે રે, આણી મનમાં મહેર; આપે

આવ્યા આકૃષ્ટી રે, યોધવા ભરઅચ્છ શહેર
 ॥ જિને૦ ॥ ૩ ॥ અણ પ્રારથતા ઉદ્ધર્યા રે,
 આપે કરીય ઉપાય; પ્રારથતા રહે વિલવ-
 તા રે, એ કેમ કહીએ ન્યાય ? ॥ જિને૦
 ॥ ૪ ॥ સંખંધ પણ તુજ મુજ વિચે રે,
 સ્વામી સેવક ભાવ; માન કહે હવે મહેરનો
 રે, ન રહ્યો અજર પ્રસ્તાવ ॥ જિને૦ ॥ ૫ ॥

“ શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામિ-સ્તુતિ. ”

મુનિસુવ્રત નામે, જે ભવિ ચિત્ત કામે;
 સવિ સંપત્તિ પામે, સ્વર્ગનાં મુખ જામે;
 દુર્ગતિ દુઃખ વામે, નવિ પડે મોહ ભામે;
 સવિ કર્મ વિરામે, જઈ વસે સિદ્ધિ ધામે ॥૧॥

“ શ્રી નમિનાથ-ચૈત્યવંદન. ”

મિથિલા નગરીનો રાજ્યો, વપ્રા મુત
 સાચો; વિજયરાય મુત છોડીને, અવરાં મત

માચો ॥ ૧ ॥ નીલ કમલ લાંછન ભલું,
 પત્રર ધનુષની દેહ; નમિ જિનવરતું શો-
 ભલું, ગુણ ગણ મણિ ગેહ ॥ ૨ ॥ દશ
 હજાર વરસ તણું એ, પાળ્યું પરગટ આય;
 પદ્મવિજય કહે પુણ્યથી, નમિયે તે જિન-
 રાય ॥ ૩ ॥

“ શ્રી નમિનાથ-સ્તવન. ”

(ઋષભનો વંશ રખણાયર એ દેશી.)

મુજ મન પંકજ ભમરલે, શ્રીનમિજિન
 જગદીશો રે; ધ્યાન ધરું નિત્ય તુમેહ તણું,
 નામ જપું નિશદિશો રે ॥ મુજ૦ ॥ ૧ ॥
 ચિત્ત થકી કદિયે ન વિસરે, દેખિયે આ-
 ગલે ધ્યાને રે; અંતરતાપથી જાણિયે, દૂર
 રહ્યાં અનુમાને રે ॥ મુજ૦ ॥ ૨ ॥ તું ગતિ
 તું મતિ આસરો, તુંહિજ બંધવ મહોટો
 રે; વાયક જસ કહે તુજ વિના, અવર પ્ર-
 પંચ તે ખોટો રે ॥ મુજ૦ ॥ ૩ ॥

“ શ્રી નમિનાથ-સ્તુતિ. ”

નમિયે નમિ તેહ, પુન્ય થાયે જ્યું દેહ;
અધ સમુદય જેહ, તે રહે નાંહ રેહ; લહે
કેવલ તેહ, સેવના કાર્ય એહ; લહે શિવ-
પુર ગેહ, કર્મનો આણી છેહ ॥ ૧ ॥

શ્રી નેમિનાથ-ચૈત્યવંદન. ”

નેમિનાથ બાવીશમા, શિવાદેવી માય;
સમુદ્રવિજય પૃથવીપતિ, જેહ પ્રભુના તાય
॥ ૧ ॥ દશ ધનુષની દેહડી, આયુ વરસ
હજાર; શંખ લંછનધર સ્વામિજી, તજી રા-
જુલ નાર ॥ ૨ ॥ સૌરીપુરી નયરી ભ-
લી એ, બ્રહ્મચારી ભગવાન; જિન ઉત્તમ પદ
પદ્મને, નમતાં અવિચલ થાન ॥ ૩ ॥

“ શ્રી નેમિનાથ-સ્તવન. ”

(અનિત નિશ્ચિંદશુ પ્રીતકી-એ દેશી.)

પરમાતમ પૂરણ કલા, પૂરણ ગુણ હો
 પૂરણ જન આશ; પૂરણ દષ્ટિ નિહાલીયે,
 ચિત્ત ધરિયે હો અમચી અરદાસ ॥ પરમા
 ॥ ૧ ॥ સર્વ દેશ ધાતી સહુ, અધાતી હો
 કરી ધાત દયાળ; વાસ કિયો શિવ મંદિરે,
 મોહે વીસરી હો ભમતો જગજાળ ॥ પર-
 મા ॥ ૨ ॥ જગતારક પદવી લહી, તાર્યા
 સહી હો અપરાધી અપાર; તાત કહો મોહે
 તારતાં, કિમ કીની હો ઇશુ અવસર વાર
 ॥ પરમા ॥ ૩ ॥ મોહ મહા મદ છાકથી,
 હું છકીયો હો નહિ શુદ્ધ લગાર; ઉચિત
 સહી ઇશુ અવસરે, સેવકની હો કરવી સં-
 ભાળ ॥ પરમા ॥ ૪ ॥ મોહ ગયા નો
 તારશો, તિશુ વેળા હો કહાં તુમ ઉપગાર;
 મુખ વેળા સજ્જન ધણાં, દુઃખ વેળા હો

વિરલા સંસાર ॥ પરમા૦ ॥ ૫ ॥ પશુ
 તુમ દરિસન જોગથી, થયો દુઃખે હો અ-
 નુભવ પરકાશ; અનુભવ અભ્યાસી કરે,
 દુઃખદાયી હો સહુ કર્મ વિનાશ ॥ પરમા૦
 ॥ ૬ ॥ કર્મ કલંક નિવારીને, નિજ રૂપે
 હો રમે રમતા રામ; વહુત અપૂરવ ભાવથી,
 ઈશ્વ રીતે હો તુમ પદ વિશ્રામ ॥ પરમા૦
 ॥ ૭ ॥ ત્રિકરણ જોગે વિનતું, સુખદાયી હો
 શિવાદેવીના નંદ; ચિદાનંદ મનમેં સદા, તુમે
 આવો હો પ્રભુ નાણુદિણુંદ ॥ પરમા૦ ॥ ૮ ॥

(૨)

(રાગ - મરાઠી.)

નેમિ નિરંજન નાથ હુમારે, ભંજન મ-
 દન રદન કહીયે; જિન રાણુલ ત્યાગી, રૂપમેં
 રંભા જગમેં ના લહીયે ॥ નેમિ૦ ॥ ૧ ॥
 અવર દેવ વામા વસ કીને, ભીને કામરસે
 ગહીયે; તૂં અદ્ભૂત જોદા, નામસે માર

કરમકા જર દહીયે ॥ નેમિં ॥ ૨ ॥ રૈવતાચલ
મંડન દુઃખ ખંડન, મંડન ધર્મધુરા કહીયે;
તુમ દરસન કરકે, પાપકે કોટ છીનકમેં સખ
ઢહીયે ॥ નેમિં ॥ ૩ ॥ આતમ રંગ રંગીલા
જિનવર, તુમરી ચરન સરન લહીયે; તો
અલખ નિરંજન, જ્યોતિમેં જ્યોત મિલીને
સંગ રહીયે ॥ નેમિં ॥ ૪ ॥

“ગિરનાર મંડન શ્રી નેમિનાથ-સ્તવન.”

મેં આજે દરિસણ પાયા, શ્રીનેમિનાથ
જિનરાયા ॥ એ આંકણી ॥ પ્રભુ શિવા-
દેવીના જાયા, પ્રભુ સમુદ્રવિજય કુળ આયા,
કર્મોકે કંદ છોડાયા, બ્રહ્મચારી નામ ધરાયા,
જીને તોડી જગતકી માયા ॥ જીનેં ॥
મેં ॥ ૧ ॥ રૈવતગિરિ મંડન રાયા, કદ્યા-
ણક ત્રીન સોહાયા, દીક્ષા કેવલ શિવરાયા,
જગતારક બિરૂદ ધરાયા, તુમ બેડે ધ્યાન

લગાયા ॥ તુમં ॥ મેં ॥ ૨ ॥ અખ
 મુનો ત્રિભુવન રાયા, મેં કર્મોકે વશ આયા,
 હું ચતુર્ગતિ લટકાયા, મેં દુઃખ અતંતે
 પાયા, તે ગીનતી નાહી ગણાયા ॥ તે ગીનં
 ॥ મેં ॥ ૩ ॥ મેં ગર્ભાવાસમેં આયા,
 ઉંધે મસ્તક લટકાયા, આહાર સરસ વિરસ
 ભુક્તાયા, એમ અશુભ કરમ ફલ પાયા,
 ઇશુ દુઃખસે નાહીં મુકાયા ॥ ઇશુ ॥ મેં ॥
 ॥ ૪ ॥ નરભવ ચિંતામણિ પાયા, તખ
 ચાર ચોર મીલ આયા, મુજે ચોરમેં લુટ
 આયા, અખ સાર કરો જિનરાયા, કિસ
 કારણ દેર લગાયા ॥ કિસં ॥ મેં ॥ ૫ ॥
 જિણે અંતરગતમેં લાયા, પ્રભુ નેમિ નિરં-
 જન ધ્યાયા, દુઃખ સંકટ વિધન હટાયા, તે
 પરમાનંદ પદ પાયા, ફિર સંસારે નહીં
 આયા ॥ ફિરં ॥ મેં ॥ ૬ ॥ મેં દૂર
 દેશસે આયા, પ્રભુ ચરણે શિશ નમાયા,
 મેં અરજ કરી સુખદાયા, તુમે અવધારો

મહારાયા, એમ વીરવિજય ગુણ ગાયા
॥ એમ૦ ॥ મે'૦ ॥ ૭ ॥

“ શ્રી નેમિનાથ-સ્તુતિ. ”

રાજુલ વર નારી, રૂપથી રતિ હારી;
તેહના પરિહારી, બાલથી બ્રહ્મચારી; પ-
શુઆં ઉગારી, હુઆ ચારિત્ર ધારી; કેવલ
શ્રી સારી, પામિયા ધાતિવારી ॥ ૧ ॥

(૨)

(શ્રી શત્રુંજય ગિરિ તીરથ સાર-એ દેશી.)

શ્રી ગિરનારશિખર સિણુગાર, રાજીમતિ
હૈડાનો હાર, જિનવર નેમિકુમાર; પૂરણ
કરણ રસભંડાર, ઉગાર્યાં પશુઆં એ વાર,
સમુદ્રાવજય મહહાર; મોર કરે મધુરા કિં-
ગાર, વિચે વિચે કોયલના ટહુકાર, સહસ
ગમે સહકાર; સહસાવનમાં હુઆ અણ-

ગાર, પ્રભુજી પામ્યા કેવળ સાર, પોહોતા
મુક્તિ મોઝાર ॥ ૧ ॥

“ શ્રી પાર્શ્વનાથ—ચૈત્યવંદન. ”

આશા પૂરે પ્રભુ પાસજી, ત્રોડે ભવ પાસ;
વામા માતા જનમિયા, અહિ લાંછન જાસ
॥ ૧ ॥ અધ્યસેન મુત મુખકર, નવ હાથ-
ની કાયા; કાશી દેશ વાણારસી, પુણ્યે પ્રભુ
આયા ॥ ૨ ॥ એકસો વર્ષનું આઉખું એ,
પાલી પાસ કુમાર; પદ્મ કહે મુગતે ગયા,
નમતાં મુખ નિરધાર ॥ ૩ ॥

(૨)

જય ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ, જય ત્રિભુ-
વન સ્વામી; અષ્ટકર્મ રિપુ છતીને, પંચમ
ગતિ પામી ॥ ૧ ॥ પ્રભુ નામે આનંદ-
કંદ, મુખ સંપત્તિ લહિયે; પ્રભુ નામે ભવ
ભવ તણાં, પાતક સખ દહિયે ॥ ૨ ॥

ઓં હાં વર્ણ જોડી કરી એ, જપીએ પા-
રસ નામ; વિષ અમૃત થઇ પરગમે, પાવે
અવિચળ ઠામ ॥ ૩ ॥

“ શ્રી પાર્શ્વનાથ-સ્તવન.

શ્રી પાસજી પ્રગટ પ્રભાવી, તુજ મૂરતિ
મુજ મન ભાવી રે, મન મોહના જિનરાયા,
મુર નર કિન્નર ગુણ ગાયા રે ॥ મન૦ ॥ જે
દિનથી મૂરતિ દીઠી, તે દીનથી આપદા
નીઠી રે ॥ મન૦ ॥ ૧ ॥ મટકાળું મુખ
સુપ્રસન્ન, દેખત રીઝે ભવિ મત્ત રે ॥ મન૦ ॥
સમતા રસ કેરાં કચોળાં, નયણાં દીઠે રંગ
રોલા રે ॥ મન૦ ॥ ૨ ॥ હાથે ન ધરે
હથિયાર, નહી જપમાલાનો પ્રચાર રે
॥ મન૦ ॥ ઉત્સંગે ન ધરે વામા, તેહથી
ઉપજે સવિ કામા રે ॥ મન૦ ॥ ૩ ॥ ન
કરે ગીત નૃત્યના ચાલા, એતો પ્રત્યક્ષ

નટના ખ્યાલા રે ॥ મન૦ ॥ ન બળવે
 આપે વાળાં, ન ધરે વસ્ત્ર જીરણ સાળાં રે
 ॥ મન૦ ॥ ૪ ॥ એમ મૂરતિ તુજ નિર-
 પાધિ, વીતરાગપણે કરી સાધી રે ॥ મન૦ ॥
 કહે માનવિજય ઉવઝાયા, મેં અવલંબ્યા
 તુજ પાયા રે ॥ મન૦ ॥ ૫ ॥

(૨)

પરમ પુરૂષ પરમાતમા સાહેબજી, પુરૂ-
 ષાદાની પાસ હો, શિવસુખરા ભ્રમર થામું
 વિનતિ સાહેબજી; અવસર પામી ઓલગું
 -સાં, સફળ કરો અરદાસહો ॥ શિવ૦ ॥ ૧ ॥
 દોષ નંદન મોહભૂપરા-સાં, તેણે કર્યો જગ
 ધધોળ હો-શિવ૦; દ્વેષ કરી રાગ કેસરી
 -સાં, તેહના રાણા સોલ હો ॥ શિવ૦ ॥ ૨ ॥
 મિથ્યા મહેતો આકરો-સાં, કામ કટક સર-
 દાર હો-શિવ૦; ત્રણ રૂપ કરી તે રમે-સાં,

હાસ્યાદિક પરીવાર હો ॥ શિવ૦ ॥ ૩ ॥
 મોહ મહીપરા જોરથી-સા૦, જગ સઘળો
 કર્યો મેર હો-શિવ૦; હરિ હર સુર નર સહુ
 નમ્યા-સા૦, જકડી કર્મની જોર હો ॥ શિવ૦
 ॥ ૪ ॥ ભવ સ્થિતિ ચક્રગતિ ચોકમાં-સા૦,
 લોક કરે પોકાર હો શિવ૦; આપ ઉદાસી
 હોઈ રહ્યા-સા૦, એમ કેમ સરશે કાર હો
 ॥ શિવ૦ ॥ ૫ ॥ ક્ષપક શ્રેણુરી ગજધરા સા૦,
 હલકારો અરિહંત હો-શિવ૦; નાણુ ખડગ
 મુજ કર દાઓ-સા૦, ક્ષણમાં કરે અરિ
 અંત હો-॥ શિવ૦ ॥ ૬ ॥ કરણા નયણ કટા-
 ક્ષથી-સા૦, રિપુ દળ થાયે વિસરાળ હો-
 શિવ૦; ખિમાવિજય જિન સંપદા-સા૦,
 પ્રગટે ઝાક ઝમાળ હો ॥ શિવ૦ ॥ ૭ ॥

(૩)

પરમાત્મ પરમેસર, જગદીશ્વર જિનરાજ;
 જગખંધવ જગભાણુ ખલિહારી તુમ

તણી, ભવ જલધિમાંહિ જહાજ ॥ ૧ ॥
 તારક વારક મોહનો, ધારક નિજ ગુણ ઋદ્ધિ;
 અતિશયવંત ભદ્રંત રૂપાળી શિવવદ્ધુ,
 પરણી લહિ નિજ સિદ્ધિ ॥ ૨ ॥ જ્ઞાન
 દર્શન અનંત છે, વળી તુજ ચરણ અનંત;
 એમ દાનાદિ અનંત ક્ષાયિક ભાવે થયા,
 ગુણ તે અનંતા અનંત ॥ ૩ ॥ બત્રીસ
 વર્ણ સમાય છે, એકજ શ્લોક મોહાર, એક
 વર્ણ પ્રભુ તુજ ન માથે જગતમાં, કેમ કરી
 થુણીએ ઉદાર ॥ ૪ ॥ તુજ ગુણ કોણ
 ગણી શકે, જો પણ કેવળ હોય; આવિ-
 ભાવે તુજ સયલ ગુણ માહરે, પ્રચ્છન ભાવ-
 થી જોય ॥ ૫ ॥ શ્રી પંચાસરા પાસણ,
 અરજ કરું એક તુજ; આવર્તિવથી થાય
 દયાલ કૃપાનિધિ, કરુણા કીજેછ મુજ ॥ ૬ ॥
 શ્રી જિન ઉત્તમ તાહરી, આશા આધક મ-
 હારાજ; પદ્મવિજય કહે એમ લહું શિવ
 નગરીનું, અક્ષય અવિચલ રાજ ॥ ૭ ॥

“ શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ-સ્તવન.”

(રાગ-પંજબી ઠેકાની હુમરી.)

ભોરી જોયાં તો પકર શંખેશ શ્યામ,
કરુણારસ ભરે તોરે નૈન શ્યામ ॥ ભોરી૦ ॥
એ આંચડો ॥ તુમ તો તાર રૂણાંદ જગ
સાચે, હમકું વિસાર ન કરુણા ધામ ॥
ભોરી૦ ॥ ૧ ॥ બદવપતિ અરતિ તુમ કાપી,
ધારિત જગત શંખેશ નામ ॥ ભોરી૦ ॥ ૨ ॥
હમ તો કાલ પંચમ વસ આયે, તુમરો
હી શરણુ જિનેશ નામ ॥ ભોરી૦ ॥ ૩ ॥ સં-
યમ તપ કરને શુદ્ધ શક્તિ, ન ધરું કર્મ
ઝંકાર પામ ॥ ભોરી૦ ॥ ૪ ॥ આનંદ રસ
પૂરણુ મુખ દેખી, આનંદ પૂરણુ આત્મારામ
॥ ભોરી૦ ॥ ૫ ॥

“બોધા મંડન શ્રી નવખંડા પાર્શ્વનાથ —સ્તવન.”

ઘનઘટા 'શુભન રંગ છાયા, નવખંડા
 પાસછ પાયા,—એ આંકણી ॥ પ્રભુ કમઠ
 હઠીકું હઠાયા, વિષધર પરજલતી ઠાયા,
 દીલ દયા ધરાકે છાડાયા, સેવક મુખ મંત્ર
 અણાયા, ક્ષણમેં ધરણેંદ્ર બનાયા ॥ ક્ષણ ૦ ॥
 નવ ૦ ॥ ૧ ॥ મેં ઝોર દેવનકું ધ્યાયા, સખ
 દોષટ જનમ ગમાયા, મુનો વામા રાણીકા
 બાયા, કુછ પરમારથ નહીં પાયા, જ્યું કુટા
 ઢોલ બજાયા ॥ જ્યું કુ ૦ ॥ નવ ૦ ॥ ૨ ॥
 મુખી રચામીકર લરમાયા, મેં પીતલ હસ્તે
 માયા, મુજે હુવા બહુ દુઃખદાયા, કર્મોને
 નાથ નચાયા, ઇસવિધ બકે બહુ ખાયા
 ॥ ઇસ ૦ ॥ નવ ૦ ॥ ૩ ॥ બોધા મંડન
 મુખદાયા, જગ બહુ ઉપકાર કરાયા, નવ-

૧. શરીર. ૨ સુવર્ણ.

ખંડા નામ ધરાયા, મેં સુણ કર શરણે
 આયા, ઉદ્ધાર કરો મહારાયા ॥ ઉદ્ધાર૦
 ॥ નવ૦ ॥ ૪ ॥ હુવા ચતુરમાસ મુજ
 આયા, કિસ કારણ અખ બેઠાયા, ઘો મન
 વંછિત સુખદાયા, હું પ્રેમે પ્રણમું પાયા,
 સેવકકા કાજ સરાયા ॥ સેવ૦ ॥ નવ૦ ॥ ૫ ॥
 શર યુગ નિધિ ઇંદુ કહાયા, ભલા આશ્રિત
 માસ સોહાયા, દીવાલી દિન જખ આયા,
 મેં આતમ આનંદ પાયા, એમ વીરવિજય
 ગુણ ગાયા ॥ એમ૦ ॥ નવ૦ ॥ ૬ ॥

“ શ્રી પાર્શ્વનાથ-સ્તુતિ. ”

પાસ જિણંદા, વામા નંદા, જખ ગરબે
 ફલી ॥ સુપના દેખે, અર્થ વિશેષે, કહે મધવા
 મલી ॥ જિનવર જાયા, મુર હુલરાયા, હુવા
 રમણી પ્રિયે ॥ નેમિ રાજી, ચિત વિરાજી,
 વિલોકિત પ્રત સિયે ॥ ૧ ॥

“ શ્રી મહાવીરસ્વામિ-ચૈત્યવંદન.”

સિદ્ધારથ સુત વંદીયે, ત્રિશલાનો જાયો;
 ક્ષત્રિય કુંડમાં અવતર્યો, સુર નરપાત ગાયો
 ॥ ૧ ॥ મૃગપતિ લંછન પાઉલે, સાત હા-
 થની કાય ॥ યોહોંતેર વરસનું આઉખું,
 વીર જિનેશ્વરરાય ॥ ૨ ॥ ક્ષમાવિજય જિન-
 રાજના એ, ઉત્તમ ગુણ અવદાત; સાત યો-
 લથી વર્ણવ્યા, પદ્મવિજય વિખ્યાત ॥ ૩ ॥

“ શ્રી મહાવીરપ્રભુનું સ્તવન. ”

વીરજિનેશ્વર સાહિબ મેરા, પાર ન લહું
 તેરા; મહેર કરી યાલો મહારાજજી, જન્મ
 મરણના ફેરા ॥ હો જિનજી, અખ હું
 શરણે આવ્યો ॥ ૧ ॥ ગરભાવાસ તણાં
 દુઃખ મહોટાં, ઉંધે મસ્તક રહિયો; મળ
 મુત્ર માંહે લપટાણો, એહવાં દુઃખ મેં સ-
 રહિયાં ॥ હો જિનજી ॥ ૨ ॥ નરક નિગો-

દમાં ઉપન્યો ન ચવીયો, સૂક્ષ્મ આદર થયો; વિંધાણો સુઘને અમ્ર ભાગે, માન તિહાં કિહાં રહિયો ॥ હો જિનજી ॥ ૩ ॥ નરક તણી વેદના અતિ ઉદ્ધસી, સહી તે જીવે બહુ; પરમાધામીને વશ પડીયો, તે જાણો તમે સહુ ॥ હો જિનજી ॥ ૪ ॥ તિર્યચ તણા ભવ કીધા ઘણેરા, વિવેક નહીંય લગાર; નિશિ દિનનો વ્યવહાર ન જાણ્યો, કેમ ઉતરાયે પાર ॥ હો જિનજી ॥ ૫ ॥ દેવતણી ગતિ પુણ્યે હું પામ્યો, વિષયારસમાં લીનો; પ્રત પચ્ચખ્યાણુ ઉદય નવિ આવ્યાં, તાન માન માંહે લીનો ॥ હો જિનજી ॥ ૬ ॥ મનુષ્યજન્મ ને ધર્મ સામગ્રી, પામ્યો છું બહુ પુણ્યે; રાગ દ્વેષ માંહે બહુ ભળીયો, ન ટળી મમતા બુદ્ધિ ॥ હો જિનજી ॥ ૭ ॥ એક કંચન ને બીજી કામિની, તેહશું મનકું બાંધું; તહેના ભોગ લેવાને હું શૂરો, કેમ કરી જિન ધર્મ સાધું

ના હો જિનજી ॥ ૮ ॥ મનની દોડ કીધી
 અતિ ઝાઝી, હું છું કોક જડ જોવો; કલિ-
 કલિ કદ્ય મેં જન્મ ગમાયો, પુનરપિ પુન-
 રપિ તહવો ॥ જિનજી ॥ ૯ ॥ ગુરૂ ઉપદે-
 શમાં હું નથી ભોનો, ન આવી સદ્દહણ્યા
 સ્વામી; હવે વડાઈ જોધયે તમારી, ખીજ-
 મતમાંહિ છે ખામી ॥ હો જિનજી ॥ ૧૦ ॥
 ચાર ગતિ માંહે રડવડીયો, તોએ ન સિધ્યાં
 કાજ; ઋષભ કહે તારો સેવકને, ખાંહે અ-
 હ્યાની લાજ ॥ હો જિનજી ॥ ૧૧ ॥

(૨)

સિદ્ધારથના રે નંદન વિનયું, વિનતડી
 અવધાર; ભવ મંડપમાં રે નાટક નાચિયો,
 હવે મુજ દાન દેવાડ ॥ સિદ્ધાં ॥ ૧ ॥
 વ્રણ રતન મુજ આપો તાતજી, જેમ નાવે રે
 સંતાપ; દાન દેયતાં રે પ્રભુ કેસીર કિસી,
 આપો પદવી રે આપ ॥ સિદ્ધાં ॥ ૨ ॥

ચરણ અંગૂઠે રે મેરૂં કંપાવીયો, મોડ્યાં મુર-
નાં રે માન; અષ્ટ કરમનો રે ઝગડો છતવા,
દીધાં વરસી રે દાન ॥ સિદ્ધાં ॥ ૩ ॥ શા-
સન નાયક શિવ મુખ દાયક, ત્રિસલા કુખે
રતન; સિદ્ધારથનો રે વંશ દીપાવિયો, પ્ર-
ભુછ તમે ધન્ય ધન્ય ॥ સિદ્ધાં ॥ ૪ ॥
વાચક શેખર કીર્તિવિજય ગુરૂ, પામી તાસ
પસાય; ધર્મતણે રસ જિન ચોવીસમા;
વિનયવિજય ગુણ ગાય ॥ સિદ્ધાં ॥ ૫ ॥

(૩)

વીર જિણુંદ જગત ઉપગારી, મિથ્યા
ધામ નિવારી છ; દેશના અમૃત ધારા વરસી,
પર પરિણતિ સવિ વારી છ ॥ વીરં ॥ ૧ ॥
પાંચમે આરે જોહનું શાસન, દોય હુઝર ને
આર છ; યુગપ્રધાન સૂરીધર વહુશે, મુવિ-
હિત મુનિ આધાર છ ॥ વીરં ॥ ૨ ॥

ઉત્તમ આચારજી મુનિ અજ્ઞાન, આવક આ-
 વિકા અમ્મ જી; લવણજલાંધ માંહી મીઠા
 જળ, પીવે શૃંગી મમ્મ જી ॥ વીર૦ ॥ ૩ ॥
 દશ અમ્મરે દુષિત ભરતે, બહુ મત ભેદ
 કરાળ જી; જિન કેવળ પૂર્વધર વિરહે, કૃષ્ણી
 સમ પંચમ કાળ જી ॥ વીર૦ ॥ ૪ ॥ તે-
 હુતું ઝેર નિવારણ મણિ સમ, તુજ આગમ
 તુજ બિંબ જી; નિર્ણાદીપક પ્રવહણ જિમ
 દરીએ, મર્યાદા સુરતર હુંબજી ॥ વીર૦
 ॥ ૫ ॥ જૈનાગમ વક્તા ને શ્રોતા, સ્યાદ્વાદ
 શુચિ બોધ જી; કળિકાળે પણ પ્રભુ તુજ
 શાસન, વર્તે છે અવિરોધ જી ॥ વીર૦
 ॥ ૬ ॥ મારે તો સુસમાથી દુસમો, અવ-
 સર પુણ્ય નિધાન જી; ક્ષમાવજય જિન
 વીર સદાગમ, પામ્યો સિદ્ધ નિધાન જી
 ॥ વીર૦ ॥ ૭ ॥

(૪)

(રાગ-રામકલી.)

તેરો દરસ મન લાયો, ચરમ જિન તેરો
 દરસ મન લાયો ॥ એ આંચલી ॥ તૂં પ્રજ્ઞ
 કર્ણારસમય સ્વામી, ગર્ભમે સોગ મિ-
 રાયો; ત્રિસલા માતાકો આનંદ દીનો, જ્ઞાત-
 નંદન જગ ગાયો ॥ ચરમ ॥ ૧ ॥ વરસી
 દાન દે રોરતા વારી, સંયમ રાજ્ય ઉપાયો;
 દીન હીનતા કબુલ ન તેરે, સતચિદ્ આનંદ
 રાયો ॥ ચરમ ॥ ૨ ॥ કર્ણા મંથર નયને
 નિરખી, ચંડકૌશિક સુખદાયો; આનંદરસ
 ભર સરગ પહુંતો, ઐસા કૌન કરાયો
 ॥ ચરમ ॥ ૩ ॥ રતન કંબલ દ્વિજવરકો
 દીનો, ગોશાલક ઉધરાયો; જમાલી પત્રર
 ભવ અંતે, મહાનંદ પદ ઠાયો ॥ ચરમ
 ॥ ૪ ॥ મત્સરી ગૌતમકો ગણધારી, શાસન
 નાયક ઠાયો; તેરે અવદાત ગિનું જગ કેતે,
 કર્ણા સિંધુ મુહાયો ॥ ચરમ ॥ ૫ ॥ હું

આલક શરણાગત તેરો, મુજકો ક્યું વિસ-
રાયો; તેરે વિરહસે હું દુઃખ પામું, કરે મુજ
આતમરાયો ॥ ચરમ ॥ ૬ ॥

(૫)

રે સુન વીરજિનંદા, ચરણ શરણ લિયા
તેરા ॥ સુન ॥ કામ ક્રોધ મદ રાગ અ-
જ્ઞાના, લોભ દ્વેષ મોહ ચેરા; માયા કુરાંડી
મદ્યુત સાંડી, ધન દીનોં મુજે ઘેરા રે ॥ સુ-
ન ॥ ૧ ॥ મન વચન તનુસે કરત આકર્ષન,
વામ રસ નેરા; સખ ધન દાહે અકર રો-
ગકો, રંજિત પર ગુનકેરા રે ॥ સુન ॥ ૨ ॥
સંકા કંખા ભ્રાંતિ બઢાવે, મમતા આસ
ધનેરા; અપ્રીતિ કરે છીનકમેં જનકો, દીયે
ગતિ ચાર વસેરા રે ॥ સુન ॥ ૩ ॥ ચા-
રિતરાજકો ત્રાસ દીયે નીતુ, નિજ ગુન
દાવે મેરા; સદ્વ્યાગમ સંતોષ સુરંગા,
સમ્યગ્દરસન મેરા રે ॥ સુન ॥ ૪ ॥ હુકમ

કરો કરે સાંનિધ મેરી, નાસે ભરમ અધેરા;
આતમ આનંદ મંગલ દીજે, હું જિન
ખાલકે તેરા રે ॥ મુન૦ ॥ ૫ ॥

(૬)

(આઈ વસંત બહાર-એ દેશી.)

વીરજિનંદ કૃપાલ હો, તું મુજ મન
ભાયા—એ ટેક ॥ તેરે બિન કૌન અધમ
ઉદ્ધારણ, વારણ મિથ્યા જાલ હો ॥ તું
મુજ૦ ॥ ૧ ॥ બચન સુધારસ તુમ જગ
પ્રગટે, ગટકે ભવિજન લાલ હો ॥ તું મુજ૦
॥ ૨ ॥ આતમ આનંદરસ ભર લીનો,
અજર અમર અકાલ હો ॥ તું મુજ૦ ॥ ૩ ॥

(૭)

બલીહારી જાઉં વારી, મહાવીર તોરી
સમોસરણકી બલીહારી-એ આંકણી ॥ ત્રણ
ગઠ ઉપર તખત બીરાજે, બેઠી છે પર્ષદા

ભારી ॥ મહાવીર૦ ॥ ૧ ॥ વાણી જોજન
સહુ કોઈ સાંભળે, તાર્યા છે નર ને નારી ॥
મહાવીર૦ ॥ ૨ ॥ આનંદધન પ્રભુ એણી
પેરે બોલે, આવા તે ગમન નિવારી ॥ મ-
હાવીર૦ ॥ ૩ ॥

“ઓસીયાનગરી-શ્રીવીરજિન-સ્તવન.”

મહાવીરજી મુજરો લીજે, સેવકકું શરણા
દીજે ॥ આંકણી ॥ તું નિષ્કારણ ઉપગારી,
ચંદનખાલાકું તારી; ઐસી નજર પ્રભુ કીજે
॥ સેવકકું શરણા દીજે ॥ મહા૦ ॥ ૧ ॥ ચંડ-
કોસિયો કર્મસે ભારી, કીયો સ્વર્ગ તણા
અધિકારી; યું ખાંહ પકર કર લીજે ॥ સે-
વક૦ ॥ ૨ ॥ સંગમપે કરણા કીની, ઉપ-
સર્ગમે દૃષ્ટિ ન દીની; પ્રભુ તારીફ કેતી
કીજે ॥ સેવક૦ ॥ ૩ ॥ તું ઓસીયા મંડન
સ્વામી, પૂન્યે પ્રભુ દરશન પામી; કહે
વીરવિજય સંગ લીજે ॥ સેવક૦ ॥ ૪ ॥

“શ્રી વીરપ્રભુનું દીવાળીનું સ્તવન.”

મારગ દેશક મોક્ષનો રે, કેવળજ્ઞાન નિ-
ધાન; ભાવદયા સાગર પ્રભુ રે, પર ઉપગારી
પ્રધાનો રે ॥ ૧ ॥ વીર પ્રભુ સિદ્ધ થયા,
સંધ સકળ આધારો રે; હવે ઇણ ભરતમાં,
કોણ કરશે ઉપગારો રે ॥ વીરો ॥ ૨ ॥
નાથ વિહુણું સૈન્ય જ્યું રે, વીર વિહુણા રે
જીવ; સાધે કોણ આધારથી રે, પરમાનંદ
અમંગો રે ॥ વીરો ॥ ૩ ॥ માત વિહુણો
બાલ જ્યું રે, અરહો પરહો અથડાય; વીર
વિહુણા જીવડા રે, આકુળ વ્યાકુળ થાય રે
॥ વીરો ॥ ૪ ॥ સંશય છેદક વારનો રે,
વિરહ તે કેમ ખમાય; જે દીઠ મુખ ઉપજે
રે, તે વિણ કેમ રહેવાય રે ॥ વીરો ॥ ૫ ॥
નિર્ધામક ભવ સમુદ્રનો રે, ભવ અટવી સ-
થવાહ; તે પરમેશ્વર વિણ મળ્યે રે, કેમ
વાધે ઊત્સાહો રે ॥ વીરો ॥ ૬ ॥ વીર
થકાં પ્રભુ શ્રુત તણો રે, હોતો પરમ આધાર;

હવે ધહાં શ્રુત આધાર છે રે, અહો જિન-
 મુદ્રા સારો રે ॥ વીર૦ ॥ ૭ ॥ ત્રણ કાળે
 સવિ જીવને રે, આગમથી આણંદ; સેવો
 ધ્યાવો ભવિજના રે, જિન પડિમા સુખ-
 કંદો રે ॥ વીર૦ ॥ ૮ ॥ ગણધર આચાર્ય
 મુનિ રે, સહુને એણી પરે સિદ્ધિ; ભવ
 ભવ આગમ સંગથી રે, દેવચંદ્ર પદ લીધ રે
 ॥ વીર૦ ॥ ૯ ॥

“ શ્રી દીવાળીનું સ્તવન. ”

જય જિનવર જગ હિતકારી રે, કરે સેવા
 મુર અવતારી રે; ગૌતમ પમુહા ગણધારી
 ॥ સનેહી વીરજી જયકારી રે ॥ ૧ ॥ અં
 તરંગ રિપુને ત્રાસે રે, તપ કોપાટોપે વારે
 રે; લહું કેવળનાણુ ઉદ્ધાસે ॥ સનેહી ॥
 ૨ ॥ કટિલકે વાદ વદાય રે, પણ જિન
 સાથે ન ધરાય રે; તેણે હરિ લાંછન પ્રવ

પાય ॥ સનેહીં ॥ ૩ ॥ સવિ મુરવહુ થેઈ
 થેઈકારા રે, જળ પંકજની પરે ન્યારા રે;
 તજી તૃષ્ણા ભોગવિકારા ॥ સનેહીં ॥ ૪ ॥
 પ્રભુ દેશના અમૃત ધારા રે, જિનધર્મ વિષે
 રથકારા રે; જેણે તાર્યા મેઘકુમારા ॥ સનેહીં
 ॥ ૫ ॥ ગૌતમને કેવળ આલી રે, વર્યા
 સ્વાતિએ શિવ વરમાલી રે; કરે ઉત્તમ ભોક
 દીવાલી ॥ સનેહીં ॥ ૬ ॥ અંતરંગ અ-
 લચ્છી નિવારી રે, શુભ સજ્જનને ઉપગારી
 રે; કહે વીરવિષ્ણુ હિતકારી ॥ સનેહીં ॥ ૭ ॥

“ શ્રી મહાવીરસ્વામિ-સ્તુતિ. ”

મહાવીર જિજ્ઞંદા, રાય સિદ્ધાર્થ નંદા ॥
 લંકન મૃગ ઇંદા; જાસ પાથે સોહંદા ॥
 મુર નરવર ઈંદા, નિત્ય સેવા કરંદા ॥ ટાલે
 ભથ રંદા, મુખ આપે અમંદા ॥ ૧ ॥

(૨)

કનકસમશરીરં, પ્રાપ્તસંસારતીરં, કુમ-
તધનસમીરં, ક્રોધદાવામ્નિનીરમં; જલધિજ-
લગભીરં, દંભભૂસારસીરં, મુરગિરિસમ-
ધીરં, સ્તૌભિ ભક્ત્યા ચ વીરમ ॥ ૧ ॥

“ શ્રી સમેતશિખરજીનું સ્તવન. ”

(વીરકુંવરની વાતડી-એ રાગ)

સમેત શિખરની જાતરા નિત્ય કરીયે, નિત્ય
કરીયે રે નિત્ય કરીયે; નિત્ય કરીયે તો દુરિત
નાહીરીયે, તરીયે સંસાર ॥ સમેત૦ ॥ ૧ ॥
શિવ વધુ વરવા આવીયા મન રંગે, વીશ જિ-
નવર અતિ ઉછરંગે, ગિરિ ચડીયા ચડતે રંગે,
કરવા નિજ કાજ ॥ સમેત૦ ॥ ૨ ॥ અજિ-
તાદિ વીશ જિનેશ્વરા વીશ કુકે, કીધું અણુ-
સણુ કીરિયા ન ચુકે; ધ્યાન શુદ્ધ હૃદયથી
ન ચુકે, પાયા પદ નિરવાણુ ॥ સમેત૦

॥ ૩ ॥ શિવ મુખ ભોગી તે થયા જિન-
 શયા, ભાંગે સાદિ અનંત કહાયા; પર પુદ્-
 ગલ સંગ છોડાયા. ધન્ય ધન્ય જિનરાય
 ॥ સમેત ૦ ॥ ૪ ॥ તારણ તીરથ તેહથી
 તે કહીયે, નિત્ય તેહની છાયામાં રહીયે;
 રહીયે તો સુખીયા થઈએ, ખીન્નું શરણ ન
 કોય ॥ સમેત ૦ ॥ ૫ ॥ આગણીસે આસડ
 માધની વડી જાણે, ચતુર્દશી શ્રેષ્ઠ વખાણે;
 હુમે ભેટયો તીરથનો રાણે, રંગે ગુરવાર
 ॥ સમેત ૦ ॥ ૬ ॥ ઉત્તમ તીરથ જાતરા
 જે કરશે, વડી જિન આજ્ઞા શિર ધરશે;
 કહે વીરવિજય તે વરશે, મંગલ શિવમાળ
 ॥ સમેત ૦ ॥ ૭ ॥

“સિદ્ધ સ્વરૂપ દર્શક—પૂજા.”

સિદ્ધિએ નમો સિદ્ધ અનંતા, અનેહો મારા
 બહાલા રે ॥ સિદ્ધિએ નમો ॥ વરણાદિક

ચક્રિ અળગા કીધા, ષડ્ સંહાર નહીં પર-
 સિદ્ધા; એતો સાદિ અનંત સ્થિતિ સિદ્ધા રે
 ॥ સિદ્ધિં ॥ ૧ ॥ ચિદ્ર અવગાહનમાં જે
 ઠાયા, દેહાતીત તે સિદ્ધ કહાયા; એતો
 ત્રિદાનંદ લય પાયા રે ॥ સિદ્ધિં ॥ ૨ ॥
 અનંત જ્ઞાન દરશન સોહાયા, અવ્યાખ્યા
 સુખે વળી ઠાયા; એતો ખાયક સમકિત
 પાયા રે ॥ સિદ્ધિં ॥ ૩ ॥ એક સમય સગ
 રાજ સધાયા, લોક શિખર ફરસીને ઠાયા;
 એતો અજ અવિનાશી કહાયા રે ॥ સિદ્ધિં
 ॥ ૪ ॥ અરૂપી અક્ષયસ્થાત જસ વખાણી,
 અગુરૂલધુ અવગાહના જાણી; એતો અનંત
 વીરજની ખાણી રે ॥ સિદ્ધિં ॥ ૫ ॥
 આપ સ્વરૂપે જેહ સરૂપી, પુદ્ગલ ત્યાગે
 વરતે અરૂપી; એતો નહિ નહિ રૂપારૂપી રે
 ॥ સિદ્ધિં ॥ ૬ ॥ સકલ સુરાસુર સુખ
 સમુદાયા, તેહથી અનંતગુણ સુખ જે પાયા;
 એતો વચનાતીત કહાયા રે ॥ સિદ્ધિં ॥
 ॥ ૭ ॥ સિદ્ધ નિરંજનના ગુણ ગાવો,

પરમાનંદ મહોદય પાવો; ચિર તન મન
કરીને ધ્યાવો રે ॥ સિદ્ધિ ॥ ૮ ॥ રૂપવિ-
જય કહે સિદ્ધનું ધ્યાન, ધ્યાનયે તત્પર
થઈ એકતાન; તે હોયે સિદ્ધ ભગવાન રે
॥ સિદ્ધિ ॥ ૯ ॥

“શ્રી જિન નવ અંગ-પૂજના”

(દુહા)

જળ ભરી સંપુટ પત્રમાં, યુગલિક નર
પૂજંત; ઋષભ ચરણ અંગુડે, દાયક ભ-
વજળ અંત ॥ ૧ ॥ જનુ ખલે કાઉસગ
રહ્યા, વિચર્યા દશ વિદેશ; ખડાં ખડાં કેવ-
ળ લહું, પૂજે જનુ નરેશ ॥ ૨ ॥ લોકાં-
તિક વચને કરી, વરસ્યાં વરસીદાન; કર
કાંડે પ્રભુ પૂજના, પૂજે ભવિ બહુમાન
॥ ૩ ॥ માન ગયું દાય અસથી, દેખી
વીર્ય અનંત; ભૂજ ખલે ભવજળ તર્યા,
પૂજે ખંધ મહંત ॥ ૪ ॥ સિદ્ધશિલા ગુણ
ઉજળી, લોકાંતે ભગવંત; વસિયા તિથે

કારણ ભવી, શિર શિખા પૂજાંત ॥ ૫ ॥
 તીર્થંકર પદ પુણ્યથી, ત્રિભુવન જન સેવાંત;
 ત્રિભુવન તિલક સમા પ્રભુ, ભાલ તિલક
 જયવાંત ॥ ૬ ॥ સોળ પહોર પ્રભુદેશના,
 કંઠ વિવર વર્તુલ; મધુર ધ્વનિ સુર નર સુણે,
 તેણે ગળે તિલક અમૂલ ॥ ૭ ॥ હૃદય
 કમળ ઉપશમ બળે, બાલ્યા રાગ ને રોષ;
 હિમદહે વનખંડને; હૃદય તિલક સંતોષ
 ॥ ૮ ॥ રત્નત્રયી ગુણ ઉજળી, સકલ
 સુગુણ વિશ્રામ; નામિકમળની પૂજના.
 કરતાં અવિયળ ધામ ॥ ૯ ॥ ઉપદેશક
 નવતત્ત્વના, તિણે નવ અંગ જિજ્ઞંસ; પૂજે
 બહુવિધ રાગશુ', કહે શુભ વીર મુ-
 શિદં ॥ ૧૦ ॥

ઈતિ શ્રી સિદ્ધાચળ મહાતીર્થ સ્તવનાવળી

